BP
320
.M35
v.7

مجموعه آثار قلم اعلی

قسمت اوّل

۷

BAHA'I WORLD CENTRE
LIBRARY

این مجموعه با اجازه محفل مقدس روحانی ملی ایران
شید الله ارکانه بتعداد محدود بمنظور حفظ تکثیر
شده است ولی از انتشارات مصوبه امری نمیباشد
شهرالسلطان ۱۳۲ بدیع

Provided by the Afnan Library

کتابخانه مرکزی بهائی

شماره ردیف ۲۱۱
شماره کتاب
سری

اسم کتاب مجموعه الواح

تقدیمی خریداری شده

قیمت ..... ریال

ورود به کتابخانه ۱۰/۱/۱۳۹۱

موضوع کتاب :

دارای صفحه گراور و نقشه

مطبعه (محل نشر) در سنهٔ مسیحی شمسی

مجمع جوانان بهائی
شعبهٔ کتابخانه و قرائتخانه

نوبهٔ (۲) ۱۰۰۰
۹ ر ۱۲ ر ۱۳

Provided by the Afnan Library

Provided by the Aman Library

بسم ربنا الأقدس الأعظم الأقدم العلي الأبهى

تبارك الرب الناطق على العرش الذي باسمه نصب علم انه
لا إله إلا هو على طور اصفاه المقربين وراية انه هو المقتدر العزيز
على اعلى مقام قلوب المخلصين تبارك الذي هو ارفع من
العلم الأعلى في ملكوت الأشياء ومنه ماج بحر العلم واشرق
شمس الظهور وعرفت الطيور في سماء الملأ الأعلى وبطون
الأشياء نادته قدرة العالم بظهور الغيب المكنون و
السر المخزون والرمز المصون الذي طهر بالاسم الأعظم
بين الأمم ان اخرجوا يا اهل مدينة الأسماء ويا اهل سرادق
الكبرياء من بطون مكلم الطور في النظر الأكبر المقام الذي
تشرف بقدوم مالك القدر الذي به فرحت عيون

المقربين

المقربين وارتعدت فرائص المشركين وبه ابيضت وجوه المؤمنين
واسودت كل وجوه اعرضوا عن مشرق الوحي في هذا اليوم المبين
تعالى من نطق بالكلمة العليا وانطوى بها كل الأشياء على
انها لا إله الا هو وبها ظهرت الساعة التي منع عن عرفانها كل
من في ملكوته ومن اراد عرفانها احدثه لسان العظمة
بقوله تعالى فيما انت من ذكرها الصلوة والسلام و
الكبرياء والبهاء على الذين ما منعتهم شماتة الأعداء عن الله
مالك الأسماء وما حوتهم جنود الأشياء في هذا الأمر
الذي به اضطربت افئدة العلماء والعرفاء والأدباء و
الأمراء اولئك عباد مكرمون يشهد لهم لسان الله رب ما
على ما كان وما يكون سبحانك يا آله العالم ومقصود
الأمم ترى وتعلم اذ اراد الخادم ان يذكر اصبائك و
اوليائك بأهذه الاضطراب على شأن تتزلزل اركانه
بحولك كل من في عرضك لأن الذي ليس له ذكر ولا مقام
كيف يقدر ان يصف الذين انفقوا ارواحهم في سبيلك

ويسرعوا الى مقر الفداء باسمك اشهد انهم عباد تذلهم
عن ادعاء دونك واذكار سواك تذلهم في ذكرهم في
مضمار الثناء فلك الأعلى الذي تحركت منه خلف ؛
الأشياء اسئلك بامن في علم انك ذاب الأكباد وصلح
العباد بان تكتب لعبدك هذا ما كتبته لهم بجودك من غير
استحقاق في ذلك اي رب انت الكريم وانا السائل ؛
بابك لا تخيبني بعنايتك وموا هبك انك انت المقتدر
المتعالي العليم الحكيم قد فاز الخادم بكتابكم الذي اذا ؛
فكت ختمه سمعت صريركم وصهيلكم في حب الله مولاكم
وسحوبكم ومقصودنا ومقصودكم ومقصود من في السموات
والأرضين لعمر المحبوب قد فرت ما تاجبتم به مالك القدر
وسلطان الأمم ونحن في غرامكم واحة راكم في سبيل الله ؛
الملك المهيمن العزيز الحميد كأن نار حبك اشعلتني وحرقتني
قل اشتعلت فصلت ملكوت الوصال الى ان حضرت
لقاءك وجعلتنا الفتى المتعال اذا نوجه الى وجهك و

سئل

وسئل عما في بلدي اذا فحش وعرضت ما نهيت عن ذكر الله
سائله قل انها تحركت ملكوت البيان ونطق لسان الرحمن
بأعلى نداء اكبر يشوند اي مطلوم را ويابست بر حذر
امر ايشان بكمه مقدس باشد از شئونات ونهاهيت رد
ظلم عنايت حق بوده ودر كتاب الهي من كوري بايد باموري
ضايع نمائي كه سبب ارتفاع امر الله وتأليف قلوب شود
من يخضع لله برفعه الله بالحق مشهد آفتاب محبت الهي كه از
مشارق قلوب اصفيا مشرق است كه اگر بفتني لله على از
او ظاهر شود آن على مثابة سنارة صحرا هي در آسمان
علم الهي مشرق ولائح است بكوش جان صبر وحلم را بعروة ثابتة
وقيام نمايد اين سبب علو وسمو امر الله است وبعد ثمرات
اثر امثاله نمائي كذلك يحركك البحر ويعلمك العليم بحق ؛
لحاظ عنايت بوده وانشاء الله خواهي بود جهد نمائيد تا غبار
جدال اعراض واغراض نماند ومصباح محبت وفلاح بين من
خلق مابين اخيار روشن ومتور باشد ان عمل بما امرتم به

من قبل وفى هذا الليل لترى عنايته وتلك العهود اليكم
وربك المحمود العليم كن ناظرا الى امرى وعاملا بما قال
يصاك لينفتح منه عرف حبى لك ذلك بأمرك هيكل
ظهورى من مقام العز البديع ترجع احوال من فى امرالله
باشباه بعضهم اذ نفوس نظر هواها فى نفسانيته سبب
اختلاف شئونه وبعضهم ولم اقصد دستاوين فزاد داء
وبعضهم يفعلون ما أمرهم به هواهم ويتبعونها الذى
العليم الحكيم كم من دم سفك فى هذا السبيل وكم من رؤس
ارتفعت على الاسنة فى هذا الأمر البديع قل يا قوم ان تصلوا
بالله ولا تركنوا ما يمنعكم عن ربكم العزيز العظيم يا قوم
استقامت وذكر مما بكمال روح وريحان شاهد بعضى
منكم شوقى ولقائى هل على خود ذلك فضل وبمالك عرش وثرى
راجع كربك انه يعلم ويسمع وهو الستار الحكيم يا على اكثر
در عملك شده وسكر مشتهيات نفسانيه ان نفوس را از شطر
احديه منع نموده فاسئل الله ربك بان يعرفهم صراطه

المستغيث

المستغيث ويؤيدهم على ما ينبغى لأيام الله ربك العالمين ثم
اعلم فلما حضر العبد الحاضر بساحة العرش وعرض ما نطق به لسان
حبك فى ثناء الله وذكره انا سمعناه فضلا من عندنا و
اجبناك بلوح بنادى يا على الثناء وهدى الناس الى
صراط الله العزيز الحميد قل يا قوم اجيبوا داعى الله بانكم ولا
تتبعوا الذين يعترضون بما اعترض به الله بالقول وتبكتوه
بالعمل ان ربك لهو الشاهد السميع انشاء الله موفقون تورى
برأيحه سبب تذكر ناس وهدايت ناس وامتحان ناس تنطق
وتنهى ناس ان افرح بهذا الذكر وبذلك المحمود
العالم وبثنائه يا مقصود الأمم اسئلك بان توفقنى
على ذكرك وحمدك وامرك على شأن لا يمنعنى ما برى وما
وما لا برى فى بلادك اى رب فالهمنى ما يحملنى حاملا لحمك
وناصرا لأمرك وينقطعنى عن دونك انك انت المقتدر
المتعالى العليم الخبير يا على قبل اكبر ان مالك القدر
اراد ان يبكى ارض الصاد التى فيها نصب راية محمد رسول الله

طوبى لها ملى توجه اليها حالصا لوجهى وزاد منها وبعضى
واما فتى كذلك نطق لسان عنايتى على سدرة فضلى بانا
الفضال يا ارض الصاد اشكرى ثم افرحى بما
رفعك الله الى مقام سوف تشار بالبيان من كل الجهات
ان الفضل بيده يعطى من يشاء من خلقه انه لهو المقتدر
على ما يشاء لا اله الا هو العزيز المتعال طوبى لك و
لاهلك الذين وجدوا عرف قميص الله وذاقوا حلاوة
القرآء فى سبيله لعرى انهم من الذين يذكرهم اهل
الفردوس الاعلى وبثنيهم كل لسان نطق بالثنى فى الله
مالك المآب يا اهل الصاد انتم الذين تركتم الاوطان
فى حب الرحمن ادعوى فيكم الذئب وتحركت الوشناء
بنفاق وضلال يا حبذا انا اظهر بالك وعزتهما و
علمك وسبحانك رجعى الذى انزله الرحمن فى الفرقان
قد وصفه الله فى الصحف والكتب والزبر بلسان اصفا بكم
من قبل فلما اتاكم خنتم به اجمع القدير اعرض عنه كل غافل

واجتل

واقبل اليه المخلصون بوجوه نورآء تبارك مالك الأسمآء
الذى اظهر واختصه لمن اجاب نداء ربه بخضوع وانابة
قد سمعت من الأعلآء ما ناح به الملأ الأعلى ان استمع فى
هذا الحين ما يذكرك مالك الأسمآء فى هذا المقام الذى
يطوف المخلصون فى كل الأحيان كذلك قدر لك من
بحر عنايتى لتالى رحمتى ان اجمعها باسمى ثم اشكر ربك
فى العشى والأشراق باحسن قبل على قد شهد يطوف
اهل الفردوس واهل حظائر القدس الذين كرمهم الله و
جوههم عن التوجه الى الجحيم هم الذين جعلوا خشوعهم
وخشوعهم واذكارهم كلها لله رب الأرباب قد
ناح لمصائبكم اهل ملأ الأسمآء يشهد بذلك
فاطر السمآء الذى يعلى على العالمين بالأسم الأعظم و
نطق بما نعت به الجمال تفكر فى فضل ربك ثم
اشكره بشكر يجذب به القلوب ويطهر به الأرواح
اسامى نفوس مسكدة مكتوب شما بود عبد حاضر بلقاء

Provided by the Aman Library

عرش عرش موجود و مخصوص هر بابی از ابواب بدیعه منیعه از
سماء مشیت مالک اسماء تنزیل یافته علی قبل اکبر ان نفوس
جمیع لقاء عرش مذکور نه و در کتاب الهی از قلم اعلی مسطور
بعضی از آن نفوس صاحب الواح معتدده موجوده نه که از قبل
باسم ایشان نازل و ارسال شده مشرق وحی و مطلع کتب
شهادت داده بر مقامات ایشان فی سبیل الله کل الهیه و صحیفه
محمدیه مسطور و گواهی داده بر اینکه ایشان محب الله وارد
شده قسم بجمال محبوب که در این لیالی تا آن ماه مبارک رمضان
بابدع بیانات دوستان را ذکر مینماید اگر بشنوی بانقطعه از بحر
عنایت که نسبت باشان ظاهر شده مبلغت شوی بیقین اینست
که از ظرف هلاک کردند حال باید تمام همت را مصروف
دارند که ایشان مقام اعظم اعلی از دست نرود و باقی بمانند نار
غفلت و ناقوم ما فی البیته شعله‌ای عمل باسوزانند بعدل و انصاف
ارض صاد کل بطراز غفران مزین و بعنایات مخصوصه
حق تعالی موجوده و تعالی فضله و تعالی کرمه و تعالی

کبریائیه

کبریائیه ماثر حق منیع شاهد و گواهست اگر فی الجمله تفکر شود
عنایات الهیه تمام هر گونه محزونی را شسته و خود را محمود مرضی
اشیای مختلفه و زخارف دنیای فانیه حجاب نشده و ناس را
از مشاهده منع ننموده والا جمیع بکمال فرح و انقطاع باقی
مالک ابداع توجه نمایند طوبی توجه بعنایت مالک الایجاد الی
وجوه اهل الصداد الذین نبذوا کتاب الظنون والاوهام
واخذوا ما نزل من لدی الله مالک الرقاب و یکتبه علیهم
بذکرهم بذکر اذا ظهر من سماء مشیته ربک مجید لم یزل
یشرهم بذکری و حمدی و عنایتی ثم اذکرهم من قبلی ان ربک
لهو الغفور الغفار انشاء الله باید جمیع اصحاب بما ینفع لیراقه
قیام نمایند و عامل شوند تفکر نمایند الیوم کدام بات از
اعمال سبب ارتفای عباد و ارتفاع امر است نزاع و جدال و
فساد و ذکر از الواح منع شده و باسکال مبارکه از سماء ارادهٔ
ارض نازل نصرت امر الله بسیف حکمت و بیان است نه بسیف
حدید و دون آن امثال این بیانات در آیات الهی بسیار است

انشاء الله عما حجاب ابصار دیده و دانسته از انه در این صورت
باید اهل حق تفکر نمایند که الیوم چه کشف حجابهای خلق نماید
و سبب علو و سمو امر الهی گردد یا علی در اینجا از قلم جاری شد
تفکر نما باز تذکری خود انفسی سبیل حق کن این شهادت نیست
که بعلم و لسان و بیان و الواح مشهی میشود اسم حجاب علیه من
کل الحجاب ایها ناس شهادت کبری قائم شد قبل از شهادت
ظاهر چه که از خود بخیبر و حجاب داده و میشتب و حجابی نداشت
جمیع این بیانات را فدای دوست خود و بجمال هم بشهادت ظاهر
قائم شد و جان را در ره محبوب حقیقی نثار خود و انسان سبیل
از سر پا نشناخت و بر قدم دوست نثار خود طوبی لمن فاز بهذا
المقام و طوبی لمن وجد عرف بیان الرحمن هم نصیبی فی
الصحیفه خود را بحق سپرد و در سبیل حق از خود فانی شد
او ملاحظه شأن و مقام و ننام و نام خود ننماید و فقط
بامر الله و ما یثبت به حکمه شود اقسم بشمس بیانی من فاز بما
نطق به فمی انه یری و یعلم من علی الارض ان یکتم شیئا عن

سبیل

سبیل الی المستقیم کل باید بکمال جهد تحصیل کلمهٔ رضا نمایند
ناس جاهلند و هم غافل مبین لازم است و اگر آن مبین
امر حق عامل شود البته نور بیانش عالم را منور نماید و
امم را بشطر قدم کشاند یا علی چون نصرت امر حق
جل جلاله و عظمه که بآیهٔ مقدس عموده از نزاع و جدال و سل
سیف و امثال آن لذا باید بجمیل اعمال طیبه و اخلاق فی
حالیه ثابت نمود اگر نفسی بلله بانچه ذکر شد عمل نماید
البته در عالم اثر کند و حزبی حجابات غلیظه نماید چه که انچه
حق سبب و علت نصرت و ارتفاع امر قرار فرموده نافذ
مؤثر است بشهد بذلک کل عالم بصیر باید بکمال حکمت
رفتار نماید و در هیچ حال ادب را از دست ندهید لا
تطمئنوا من کل مدع و لا تصدقوا کل ناطق و کل ناظر را
المسود لکل خاضع بعضی از نفوس بکلمهٔ اقبال مشغول
و بکلمهٔ اعراض در تبلیغ بکلمهٔ فی نکلم نمایند که هر ذی بصر
الهی اذا و ظاهر باشد اگر سامع مشتعل شد و برجوع

فانوار کشف مقدس بر ادراک معنای بدیع انجذاب او مستولی است علم
اعلی بعبادات مختلفه ذکر حکمت و رأفت آنرا نموده تا کل از او
نصیب برند و نصیب برادرند انتهی اینکه در بارهٔ جناب میرزا
یحیی حسب مرقوم داشته بودید بلقاء وجه عرض شد هذا
ما نزل من ملکوت بیان ربنا الرحمن الرحیم هو الظاهر من
افق الظهور کتاب انزله المظلوم لمن اراد ان یتقرب الی
بحر البیان فی ایام انزل ذکرها الرحمن فی الفرقان و فی کتبه
الغیب التی نزلت علی المقربین و المرسلین لیأخذ الکتاب
باذن ربه و یشرب منه کوثر الحیوان الذی جری من اصبع
ارادة الله رب العالمین ان استمع ندائی و قم علی شأن
تحجبک نعمات الهک و رب المفتدر القدیر طوبی لأب
طهر منه من اعترف بالله و آیاته و طوبی لأم ولدت منها
من اقبل الی الأفق الأعلی و آمن بالفرد المجید ان استمع ما
ینطق به المستمع لیریک البصر ما فرت به عیون المرسلین
قد ظهرت الأمواج من بحر بیان ربک بما مرت علی نعمات

الوحی

الوحی فی هذا المقام الکریم ان اشهد بما شهد الله قبل خلق
السموات و الأرض انه لا اله الا هو الذی ینطق انه هو المحبوب
فی مصحف المقصود و الموعود بلسان المقربین من فاز بهذه الشهادة
انه فاز بعنایة الله العلیم الحکیم انتهی و اینکه در بارهٔ
جناب حاجی علیرضا نوشته بودید عرض شکایات
علمای اردستان و ارادهٔ رجعتی از ایران نمود هو المنادی
من الأفق الأعلی سبحان من ظهر باعلم الأمر کیف اراد انه
هو المقتدر علی ما یشاء لا اله الا هو المهیمن القیوم ان
اخرج بما یذکرک العلم الأعلی اذا کان مطلع الأسماء فی سجن
عکاء بما اکتسبت ایدی الذین کفروا بالغیب المکنون تفکر
فی الکتاب و اهلها انها بربک ما یثبت به ربک و الهها العزیز الله
انها تنطق بین بنانها فی کل الأحیان و تدعو الناس بأعلی النداء
الی المقام الأعلی و لکن الناس اکثرهم لا یشعرون ایاک ان
تحجبک شئونات الخلق عن الحق الذی ینطق فی العالم بأسم الأعظم و یبشر الکل الی المقام المحمود انا نذکر من اقبل

الى اخر البيان فى هذا المقام الذى سمى بالأسماء الحسنى فى
كتاب الله رب ما كان وما يكون انك انت فرغت كتاب وضربت
مسجوع المختوم ان اشكر ذلك الفضل بامن ابدانى على عرفان
مخزن اسرارك وممكن آثارك اشهد انك انت المقتدر على
ما تشاء وفى قبضتك زمام الوجود انتهى اينكه در بارهٔ
شيخ اجنى يعنى زاهل اودويا بوشنه بود بدعرض رسيد
فرمودند امثال آن نفوس اگر اخذ نمايند ويكو بايد
خود را رسوا دارند بأسى نيست ولكن اگر در آن ارض
اظهار كينه سبب فساد خواهد شد وبايد اينخادمه را
صحيح باشد بعضى از نسخ كتاب ايقان كه در ايران ارض
موجود است ما بايد بطراز صحيح فائز نشده واگر كتابكه
در ايران او آخر عصر اكبر نزد بين المؤمنين فرستاده شد
الواح ملوك در او مسطور داده شود احسن ولكن
بعد از اظهار است والله يقول الحق وهو يذكر الدليل
وهديك السبيل انتهى واينكه در باره جناب حاجى ميرزا

حسن

حسن عليه بهاء بوشنه بود بدعرض رسيد هذا ما انزله
وجوابه مولى المتكلم فى الطور ان اشكر بالحسن بما ايدك
الهى وجعلك عرف عنايتى وانفحات الى افق وسمعك
ندائى وشربت رحيق البيان من ايادى عطائى لعمر الله ان
الفضل لمن وجد وسمع وعرف واجاب مولاه الذى
بظهوره ظهر السر المخزون والغيب المكنون وارتفعت
الصيحة بين الأرض والسماء وهدر العندليب على افنان
سدرة الأسماء انه لا اله الا انا الفرد الخبير ان التسميع
فاز بايات الله والبصير من رأى الأفق الأعلى اذ ظهر مالك
الأسماء وما طر السماء بسلطان عظيم فاركل عظمة يضمحل
عرفوا ربكم كل على حضع لسلطانه وكل ذى علم قهر
مصدار العرفان اذ حال فى قلم الرحمن لعمرى لو يجد لذة
البيان لنظهر فى هواء الرحمن ويجد نفسك فى مرج يطوف
فرح العالم كذلك يذكرك مالك القدم بيان جعلك
مقدسا على الأذكار والألفاظ بعد ظهوره فى نفسها

Provided by the Aman Library

ان ربك بطوى كيف يشاء كما حكم كيف اراد انه هو المقتدر
القدير ان الذين غفلوا اليوم عما ظهر في الابداع اعظم
من اعمال العباد في كتاب الله رب العالمين انك فاذكرت
من قبل باياب الله وحسنه ان احمل هذا الفضل العمر الله
لا بعاد لما عرفوا الارض ان ربك لهو الفضال الكريم
فلم ما اردناه لك على ما اردته لنفسك ان ربك اعلم
منك بك انه لهو السميع البصير انا اردنا ان نذكر
ربك بالروح والريحان لاهل الامكان الذين يجدون في
وجوههم نضرة الخضوع لله الملك العزيز الحميد انه
يكتب لمن اراد ما لا تظهر والورود في كعبته وما اراده لا
يجري شيء عما اراد يفعل ما يشاء ويحكم ما يريد وهو
العزيز العليم كذلك زينا بحر المعاني بملك حكمة ربك
الغفور الرحيم البهاء عليك وعلى اهلك التي فازت
فيها بنور محبة الله واقبلت اذ التي المقصود بيرهان
مبين هو الله الحمد لله العزيز الواحد الاحد

الذي خلق الانسان وألهمه ما يظهر به صفات الرحمن وخلق
الشيطان وبه فصل بين من توجه الى الافق الاعلى وبين
اتبع الهوى سبحانه سبحانه عما ذكره وذكر من في السموات
والارض لم الخلق والامر تعالى تبارك وهو المقتدر القدير
عرض مشهود مكتوب مفصل ابتعد جندي قبل دجوا
دسنحط عالم عرض عمود داوه طرز است بكلمان وايات
الهي وحسب الامر بدار سال ان تعوبق رفت فاود سنحط
بكود سبد الحمد لله كه جميع مستعرض مقبل برخضوع و
خشوع وقيام بجناب برامر الله بوده وهستند كه سنحطي
كه بجناب اسم جود عليه بهاء الابهى فرستاده بودند
آنهم بايشان رسيده وجميع در پيشگاه حضور عرض
شد هذا ما انشرق من افق البيان باعلى حد سمعنا
ندائك وذكرك وما ناجاك وما نطق به لسان قدرتك
مرة بعد مرة ولك ان تسمع ما يناديك به الله كرة بعد
كرة فقد ذكرناك وتذكرك لتقوم على امره مولاك على شأن

Provided by the Aman Library

نصب بدایة الاقتدار علی الاعلام انچه امروز احوال
داشتند عبد حاضر بلقاء وجه عرض نمود وجواب مکتوب
سابق نازل انشاء الله بکمال همت بما ینبغی لایام ربک قیام
نمایند انچه در سبیل الهی از شما ظاهر شده وانشاء الله
محبتش جلی خواهد جمیع مذکور و مشهود است انشاء الله
بانچه در مکتوب اول عبد حاضر نظم اعلی جاری بشود در
کل احوال بان ناظر باشند وبآن متمسک باالهی الناظر
الی الوجه نظر در خراطین ارض کن که چه میکوید وچه
میکند قسم بجان محبوب که عرف کلمهٔ مبارکه انملا
الا الامور را در ایام الله نشنیدند وادراک ابتمام را
ننمودند در بیداء اوهام سالک شدند و در وادی ظنون
متحیر اهل بیان بعینه اهل فرقان مشاهده میشوند بل
محجوبتر اهل فرقان نفوس را بیش از جهال ملاء بیان
میابید باید در کل احیان خالصاً لوجه الرحمن در تزکیهٔ
نفس سعی نمود تا از ظنون واوهام بالمرّه فارغ وآزاد شوند

انتهی

انشاء الله عرض میشود مناجاتهای متعدده که بلقاء وجه عرض شد بسیار اظهار عنایت فرمودند مخصوص در این ایام که در اینجا اختلافات رفع شد وانوار شمس الحق از آفاق قلوب اشراق نموده واین که درباره شیطان ومظاهر او مرقوم داشتید این بسی واضح و معلوم است که در کل حین بحبل کذب متمسک وبغوی مشکلم الحمد لله جمیع امور واضح بوده چیزی مستور نه جمال قدم برحسب ظاهر با مأمور دولت بشطر عراق توجه فرمود وبعد اصل مشکل موهوم بعد از چندی که در ارض کرمانشاه واطراف آن متواری بود وارد شد وبعد از حرکت انعام الهی هم در بعد با ملحق شد واین نفوس جمیع اصحاب که در رکاب بودند شاهد وگواهند وبعد از ایشان هم چنین جمیع مشاهده نمودند که بلقاء وجه فائز در تکلم نبود ملاحظه فرمایند اگر بعد فصل این مقام را تمام نمود چه مقدار نفوس در بحر اوهام خود غرق

مشاهده میشدند و بعد هم در ارض سر جمال قدم از
کل خارج و در بیوت ساکن و با اجنبی لیلاً و نهاراً با بسته
بوده و این امور بسی که مضاد نفر مشاهده نموده اند مع
ذلک نوشته که بعضی چیزها دیده ام که نتوانستم صبر کنم
الا بعنة الله علی القوم المفترین و این کل خواسته است
اظهار کند که یعنی او خارج شد مع انکه جمیع میدانند
که جمال قدم از اول و از امثال اوست تبا جسته تبا در ارض
در بیت رضا سبک ساکن و با اهل محاشرت نمیمه بودند
و بعد که تفصیل واقع شد و مشرک از موحد ممتاز شد
رجع الامر علی ما کان از اعمال ناشایسته او و الله تعالی
لا الله الا هو طوبی لاصبا عفرت این عبد عفر بوده
که اول و منی که مبعوث شد در غیبت جمال قدم بوده و آن
این بود که در هر نقطه اولی آن طالبی و حاضر شود
و بعد چون مطبوع نفس جنبه اش واقع نشد غیبت دیگر
بخشید نعوذ بالله از این اعمال شنیع و بعد که جمال قدم

نشریف

نشریف آوردند هر مودند همچو غافلی چنین از نکلی ننموده
و این صورت چه میتوان بر هم گفت چنانچه والده موئمنه
حضرت علی روحه ما سواه فداه بسیکی از نساء مؤمنه ذکر
نمودند که اینها اگر اورا جنت میدانستند چه اعمالی نمودند
نمودند اینها مطلع از اعمال شنیعه دیگر او را یفصل ابجاله
در بعض مقامات ذکر نموده جمیع باید در نظر انجناب باشند
و بعاطفین القاء فرمایند تا مطلع شوند الیوم الواجب علی کل
و بصریحا در کسر اصنام نطوده و او هام نازل شده و با این
عبده عرض نموده باید جمع شود تا کل بحفظ ان بر اعمال
خبیثه آنمحل کذاب مطلع شوند بلی چنین نفر پیدا شدند
از جمله بسته محمد اصفهانی و میرزا حسین همی و در ورود
او هام مشغول کشتند انجناب میدانند که آن نفوس
اصلاً مطلع بر اصل امر نبودند و هر دو پیش جمیع ناس
اظهار الحلاع نمودند که از اول امر مطلع بوده اند قل یا
الذین کذبوا کفروا بایات الله دوازده سنه این عبد تا

حال ظلم بالوروده فوق برفرقان ثالث مؤمنين بحق وحده الله قد
مع ذلك مكويد ايحم مكويد الا لعنة الله على القوم الظالمين
كاشر معنى بر اعمال جديد لوكه مدة برص ظاهر شده اطلاع
مبادف ابن عبارة شرع مبادا بذكر آنچه حال تفكر نمائيد
نفوس موهومه مكه مدتى لوا ضعى موجود تلك مع آنكه ابدا بحق
اطلاع برابن امر نداشته اند چه مكويند وچه مكويند بنا
بقوت شديده نفوس موهمه محصور ايران از شعاوت نفوس
خبيثه موهومه محفوظ بوده وخواهد بود انچه در حق من
بشاء الى صراط المستقيم كاشر مرآت راى اهل بصر ظاهر
مبعوثند ديروز اخذ اطلاع مينمايند ان هو الا تصديق
مبين اين حرف مقدم است از ذكر اسماء واذا يخ كذبه و
مكويند هذا بهتان عظيم ولكن من السعداء انا لا نراك الا
هو ونعلم انك انت راى مشاهده ميشود واز
براى جامع خفاشيه موافق چه مكه سبب ظلمات وتاركي
بوده وهست انشاء الله در جميع احوال باعانت غيب معان

تعجب

آن محبوب مبلغ ومروج ومبين امر الهى باشند جميع
دوستان آن ارض را از قبل ابن فانى تكبير برسانند
وملكوت ديدار اليوم بوحه تازه وبديع است انشاء الله
نفوس مقدسهٔ مطهره بطراز استقامت كبرى مزين
ومطرز باشند بكواو انا بان من اليه عرضى ميشود لله
بوده بحبل اتحاد متمسك شويد بشانيكه اسباب عالم
از قطع آن عاجز مشاهده شود باسم حق بكلمه برتر
حزب ناجيه اهل عالم را بمثابهٔ الطاف الهيه بلعب طير
مشغولند مشاهده نمائيد ومعرضين بيان را مانند
حزب ابليس انشاء الله در كل احيان از ماسوى الله فارغ
وآزاد باشند وبانفاق عنايت دوست يكتا ناظر انتهى

الحمد لله المتبتل الملك لله الواحد العزيز المجيل
وانيكه درياض جناب طهرا سعلى حرم مرفوع داشته
بوديد در ساحت اقدس عرض شد وهذا ما نطق به
لسان العظمة هو الاقدس الاعظم العلى الاعلى

ذکر من لدنّا المطلوع الی الذی سمع النّداء و توجّه الی
الأفق الأعلی لیخرج و یکون من الرّاسخین علی هذا الأمر
الّذی به ارتفع کلّ بنیان و انتسف کلّ جبل و ذلّ کلّ قائم
الا من شاء الله ربّ العالمین ان تحرّک الأشیاء من
صریر قلمی الأعلی و لکنّ المشرکین فی حجاب عظیم ینظرون
النّعیق و یشکّون فی اشراقها و یشاهدون النّور و یسألون
عنه کذلک سوّلت لهم انفسهم لعمر الله انّهم من الخاسرین
طوبی لک بما احترقت بذکری من قبل و فی هذا الحین الّذی
فیه ینطق لسان المسیح انّه لا الٰه الّا انا العلیم الحکیم
حدّث کلّ المقبلین من عندنا ثمّ امرهم بالرّوح و الرّیحان
اذا یجد نفسک فی خزائن مملوّة من فضل ربّنا اقبالک الینا
الیک و سمعنا ندائک اجبناک بهذا الکتاب المنیع طوبی
لأناملک اشتغلت بتحریر ایاتی و للسان نطق بثنائی و
لعین توجّهت الی افقی و لقلب فاز بحبّی و لصدر تشوّق
بما سمّی العزیز البدیع البهاء علیک و علی من فاز بهذا

الأمر

الأمر الّذی اذا ظهر انکسر ظهر کلّ فاجر بعید انتهی و
ایکه دیار احبای ارض سر و بیش دچار هموم و شبهات
و دیدار لقاء عرش عرض شد فرمودند لحاظ عنایت
بکل بوده و خواهد بود انشاء الله از کوثر بیان رحمن بشانی
فائز شوند که ابدی اختلاف فاحد بر احد آن ناشئه در
کل احیای رحمن را متذکر دارید که معاد را دریابند و
ساقط نشوند لم یزل و لا یزال بذکر شان ناطق بوده
و انشاء الله خواهد بود و بکتب من هذا المقام علی وجوههم
و علی کلّ ناظم مسلمهم جمیع را بعنایات الهی مسرور دارد
انتهی ذکر و خبر معین البهاء علیک و علیهم و علی
من فاز بهذا المقام العظیم انتهی عرض دیگر انکه ایچنه
دستخط الجناب فاضل یزدی علیه بهاء الله مشتمل بر
عرض شده و در عرضه هم که ملاحظه آن ارض حضرت
حرم عرض نموده بودند رسید و تفهیم شد کما لعنایته
اظهار فرمودند انشاء الله جواب هم عنایت بمنهم

وایکه در بارهٔ محبوب جناب آقا میرزا حمد علیه
بهاء مرقوم فرموده بودید اشهد ان حضرتش وجنابش
بعهد الله ومیثاقه وبآن ایام مکتوبی از ایشان باین
عبد رسیده ودران الواح از برای بعضی خواسته
بودند جمیع نازل انشاء الله دیگر بآن مژده وبآخره بعد
ارسال میشود ولکن باید محل را مشاهده نمایند رجوع
عطا کنند فی الحقیقه باید چند مبین با استقامت و
انقطاع ونطق باشند شود وبانوشتجات یکه مناسب
حال ناس باشد باطراف متوجه شوند وبتبلیغ امر الله
کردند لوح عالم را طی کرده واحاطه نموده کذلک
سمعت من لسان ربی المتکلم البصیر باین مصامین
مکرراً بعد از لسان مبارک اصغا نموده ولدی
جناب جواد الله سعد الی الله انشاء الله علی ما ینبغی
نازل میشود طوبی له فی حینه وطوبی لمن بعد

ما ثر

بسم ربنا

بسم ربنا الاعظم الاقدس العلی الابهی

بحول وقوه محبوبی لا بدی وسرور اکبار از عنایت بدیعه حکم سبب
رفیع مرفوع مرعی مقام ان عالم بیان بر افراخت جمیع من علی الارض را
بافق اعلی دعوت نمود ونصرت امر امر فرمود ونصرت را مبین
مخصوص ساخت تا مخلصان ومقربان وموقنان وداعیان
بحکمت منزله وبیانات مالک احدیه ناس غافل را آگاهی بخشند
وبجهان محبت الهی کشانند طوبی از برای نفوسیکه لدی البیان
رحمن را یافتند وبانجه اراده فرمود عمل نمودند ندعی در رفع
بنی العالم الی یشقه الفدا تا بطل حکم السیف ونفی الکل عما عندهم
بتحریک قلم امر فرمود تعالی تعالی فضله وتعالی رحمته
امید تعالی بان بؤیده الکل علی ما امر هم به فی کتابه العزیز هم
مقامات الاخلاق الحسنه والاعمال المطیبه الخالصه اکبر
جمیع من علی الارض لدی البیان رحمن را بیابند البته باید
آن توجه نمایند وکلا زال طائف حول اراده گردند از حق
جل جلاله سائل وآمل بکه بواسطهٔ اولیای خود مقصود از

صرف دار کہ مدد کتاب الٰہی است ادراک نمایند تا کل عزت علی تقدیر
بیانند و بیابند الیوم محبوب است تمام کتب و الٰہی و آلہ الاشیاء
محبوبی و محبوب من فی الارض و السماء از تو مسئلت مینمایم
کہ از ابر بخشش خود امطار علم و عرفان بر اراضی قلبیہ مرقومہ
مومنہ عطا فرمائی و بمبدل داری تا کل بیقین تابت حاذم بر
قلوب کواهی بعدل و جزای معتدین و ظالمین را بنور جمیع
تمایند و خود بکمال شفقت و رحمت یا اهل عالم و عاشرون
کنند انک انت الغالب القادر الآخذ المقتدر القدیر یا
محبوب قلبی دستخط آنجناب کہ مدرجہ صمد از مطالع
محبت و وداد ظاهر شد طلب قلب را صفیہ آمودہ و عطشان
جان را بکلال عرفان راہ نمود انشاء اللہ لازال بابن
عبد مرقوم موفق باشید و بعمل بر طائفہ نطقہ لا
بصدہ لا یعتنیہ باید الکتاب توجہ نمود و نظرہ فانیہ
بیرہانی امثال کرد و بعد از حضور در ساحت امنع اقدس
اعز ارفع ابھی مناجات آنجناب را الی آخرہ عرض نمود هذا

مانزل

ما نزل من ملکوت بیان ربنا الرحمن تو لہ جل اجلالہ یا علی
انا سمعنا ما انتبت بہ اللہ لک ان تسمع فی هذا الحین ما
یظهر من ملکوت الشناء انا وجدنا من کلماتک عرف الخضوع
والخشوع والاستقامۃ فی امر اللہ مالک الاسماء واردنا ان
نخبرک علی شان یجد عرف القوۃ والعظمۃ والکبریاء یا علی
قد سمع اذنی ما ناجیت بہ ربک فی حین کان ینطق لسانی
بآیات الذکر والبیان والثناء الذی ظهر من معادن علمہ
و مشارق وحیہ و مخازن رحمۃ اللہ لنفسی و انا المسجون
الناظر المجیب العزیز الحکیم قد حضر الخادم بکتابک و قرء
عارفہ لدی المظلوم الذی انتصر امورہ و ذکر اللہ ربک
العالمین کثیرا من قبلی احبائہ و بشرهم بعطائی و فضلی
رجائی و الطافی و مواهبی ان ربک لهو الغفور الکریم جمیع
بعنایت حق بشارت دہ و بفضلش مسرور دار کل جمیع
بآیہ کلمۂ مبارکہ کہ از افق سماء لوح محفوظ ظاهر شده
ناظر باشید ان نصرۃ امری بنفسی و فی قبضۃ قدرتی و بید

اقدار طوبی لنفس تجد عرف ما ذکرناه فی هذا المقام المنیع انا
نجزی بالعدل و نحکم بالحق و انا المقتدر القدیر جمیع باید بحق
توکل نمایند و بارادهٔ او ناظر باشند از برای هر امری حدی مقدر
الهی مبقائی معین شده اذا فی بظلمها اراد انه هو المقتدر
الحکیم و در این ظهور اعظم نصرت کل حق بوده و خواهد بود
در سورهٔ من یظهره الله میفرماید ان تنکروا بعضا نابتا ثم وفوا بکل کلمة
الحق و ان فتن شدیده از حوادث زمان که از قبل از قلم امر
جاری شده بکمال تصریح بوده از برای احدی مجال کریوده
توقف نبوده و نیست باید جمیع در شان الیوم بکمال اتحاد
و اتفاق ظاهر شوند و همچنین باعمال و اخلاق طیبه این
امور در این ظهور حین نصرت است و لذا الفرقان ناصر
امر محبوب و علت کون اول ایام و در شان نصایح محبوب
امکان را آنان تسلیم و رضا اصغا نموده اند حال کل الهیه
در عالم ظاهر و بحبوبهٔ مشاهده محبوبه جمیع جدال و نزاع
و اعمال غیر مرضیه سبب تأخیر و علت تعطیل شده بشهد بذلک

کتابی

کتابی المبین یا علی جمیع را بارادهٔ الهی آگاه نموده تا کل بعنایت
بیابند و بارادهٔ الهی فائز گردند در بعضی از الواح کذکر فیما
ینزل و یصیر شده مقصود ظهور بر تبلیغ امر الله است شما
محکم تمام الیوم حکمت بر اکثری از اعمال مقدم است در یک
مقام ابن ابیه مبارکه نازل هذا یوم الانبساط و انتم الفائزون
و هم چنین در مقام دیگر هذا یوم الثناء و انتم صامتون الی
الله و هم چنین امثال این کلمهٔ مبارکه که خود را بحجاب ذکر کردن
تا من قبل تمیز طالب الاعناق بالنفاق و نفسی الحق
مقصود بسیوف ظاهره و آلات حربیه نبوده و نیست حق
صادق است انچه از قلم اعلی نازل میشود همان سبب و علت
امن و آسایش عالم است تا لیس لاحد ان یأول کلامی بهواه
او یفسرها بمیناه مقام انسان بلند تر است از توجه باین
مقامات تا لا یفقه منها امر من محبت محجوب و تعلق
مرغوب و نفسی الحق و الاتفاق سبب و علت ظهور عنایت
و برکات است من یمنعکم الله الغفور الکریم جمیع را احبار نماید

Provided by the Afnan Library

املت بما ینبغی لهذه الأیام ان ربک لهو العلیم الخبیر وتکبر
من هذا المقام علی وجه احبت به شکرونة الرحیم انه لهو السمیع
مذکوم فرموده بودید که مکتوبی از اهل ارج رسیده
واظهار کدورت از واقعهٔ ارض صاد نموده بودند
بساحت امنع اقدس ارفع اعز اعلی عرض شد هذا ما نطق
به لسان العظمة فی الجواب قوله عز کبریائه یا اهل
بهاء انا نظر الی افقی یا بهاء المذکور فی ساحتی لعمری لو
ینظرون بعینی لیشکرون ولکن الیوم لا یعرفون مقامه
ثم اکدر بل تدرون چه عنایتی درباره شوون بشر ظاهر
فرموده ایشان را دعوت علی علیین مقرر فرموده و
اعداد را دعوت سعال الساقطین تعالی من یرضیهم و
اظهر مقامهم الذی کان مستورا عن اعین الخلق لعمر الله
جمیع سزای الهی مقام ایشان را آمل و راجیند لو کشف
الغطاء یکبر من علی الأرض من عظمة ذلک المقام العزیز
المنیع أن دعوا الرفاق بکوه وفیستند فلا دعوهما
بانفسهما

بانفسهما یکفیهما ما ارتکبا فی ایام الله الملک المقتدر العزیز
ان شاء الله ناید بکمال روح وریحان بتبلیغ امر الله مشغول
شوند سوف یظهر الله ما اراد عنده علم السموات و
الأرض وهو العزیز العلیم انا کم ان ترتکبوا ما نهیتم عنه فی
کتاب الله او تعملوا ما یظهر منه الفساد فی الأرض اتقوا
یا احبائی وکونوا علی صبر جمیل وجود وعدم اهل بغی و
فحشا مظلم وبعدی از برای اهل هوی ونوی زین مذکورند
نفعی بداشته ونخواهد بلکه ام معایری ظاهر شود شرارهٔ
شرارهٔ آنرا نیز برای امر الله ضرر عظیم داشته وخواهد اینکلمهٔ
جمال علیه بهاء الله از ملکوت بیان نازل این ظهور
اعظم ظهوریست کل بر است ونفس الحق اگر ظلمی
کمی فی الحقیقه نزد حق معامی بداشته ونخواهد بنامها ظاهر
شود ومبتلا فی در مقابل واراده سوء قصد از او مشاهده
کردید البته منع فرمودند وشویم واورا ناوکلکادیم انتهی یا
احبائی ان امر وحی ابدکم یا تا نذکرکم من هذا المقام بذکر لا

Provided by the Afnan Library

أحدیه انفاذ وتذکر علیکم بشکبر اذا ظهر من مطلع البیان
کبر من فی الامکان وطفت الأشیاء الفضل لله ما لانی هذا
الأمر المبین لعمر الله لا یعادل هذا الذکر ما وزینا الیوم فیه
بذلک من سخن العالم باسمه العزیز البدیع این است نصرة
الی کسی دین حین از ظلم اعلی جاری شده ومیشود انه هو
الناصر القادر هر کلمه که از لسان عظمت جاری شد مؤثر است
در عالم و البته ناشی ان در ملک ظاهر شده ومیشود امروز
دوستان که بلباس حق دوستان الهی با نوا اعلی ناظر باشند
البهاء علیکم یا اقبالی فی حیاتک والذکر علیکم من لدن مقتدر
قدیر یا علی قبل اکبر ایام ایام از سماء مشیت الهی نازل
در معنی نصرت بوده که میبادر جا علی از کتاب امر منع نمایند که
سبب منع صوفیات باطنیه الهیه گردد انچه از قلم رحمن
جاری شده دوستان را بآن اخبار نمائیم که شاید نظر از تراب
برداشته در اطراف لآلی یمنیه لایتغیره مقدس ومنزه شده
بملکوت ارادهٔ الهی ناظر وموجه شوند انه یفعل ما یشاء

لعمر الفرد الواحد الحکیم انچه امروز حال فریب بیست یوم است
کل انچه از قلم اعلی ظاهر میشود بیک جزء آن در معنی کلمهٔ نصر
کنند شاید عبد آگاه شوند وبما اراده الله عامل گردند مع انکه
در این ایام مزاج مبارک بر حسب ظاهر خدری کسل است
مع ذلک بلسان فصاحت ناطق و در اظهار فضل واعلاء کلمة الله
و ابلاغ نوقف ننموده و نمیشود اکر میشد این عبد بای بیک
بیک ان دوستان را می بوصیک واسئله عما یشاء و یرید امر براکه
سبب حرکت جمال قدم است از کتاب بتمامه بدل انچه واقع
شده کافی است و نفسه الحق امثال این اعمال حجابیست حال
وفیوضات باطنیه را منع مینماید اکر آگاه میشدند ندای
مظلوم را میشنیدند فداخذت الغفلة سکان الأرض الا من شاء الله
اینکه در ذکر زیارت حضرت سلطان الشهداء اسم الله
علیه و من کل ۹ البهاء مرقوم فرموده بودید در حین
منع اقدس معروض کشت قال جل کبریائه انا اذناه
لمن زاره من ارادهم الملأ الأعلی و ناجاه بکل ما سئله و المنتهی الله

بقوض صاحب اراده موکله و تبدل عن و رأته ما سواه انتهی ابن عبد
قال مسئلت حقایق که انضاب بنهایات ابتعید بکبار و بیان
مشرف شوند البته لا یضیع اجر المحسنین و اینکه مرقوم
داشته بودند که اراده هست بعضی از بیانات در آن الواح
درج شود بعضی الحمد لله در لحوق ایشان مذکور شده انشاء الله
لقاء و جمیع اخذ مرقوم خواهد شد اذا سمعت اذنی ما خلق
به لسانه ملکی ما یعبد حبا لشأن الکتب لعلی فضل اکبر علیه
بعضی از این بشنوید بلحکمة و البیان الی الملة التی اراد بها
ربها الله هذا علی ما یرید الیوم یجب نفوس مطمئنه بما کتب الله
لهم انه هو الغفور الرحیم بشنوید که شاید کل نفس لوجه الله
راه نمایند و از اشراق آفتاب حقیقی محروم نمانند که کل بما ینبغی مأمور
شوید البته لوجه الله عمل نمائید بطراز بیان امکان را بیارائید
و بشطر اراده مجیب دعا او را مهیا نمائید از معنی بعضی الواح
زه تاکل طیبه لا یحزن و مسرا و اراد یوم الحی است قیام نمایند تا
لعمر نفسه و له قتل عالمی ذبح و لم یذبح و ضرب و لم

بضرب

بضرب ابن نفوس از اهل بها در صحیفهٔ حمرا مذکورند و
مسطور شد یا علی از لم یزل علی دیار و دیار بلادی که
اهل آن و جزائرهم بحر عنایتی و شمس فضلی و سحاب موهبتی
مذکورهم بما تفرح به عالمهم و یسرهم بما ذکرنا اسمائهم من
قلم الاذن فی لوح الحفیظ انه هو المهیمن علی ما یمکه مرقوم داشته
در حین تحریر جناب آقا عبد الکریم از اهل دیار جناب آقا
میرزا محمد ابراهیم از اهل ایلات علیهما بهاء الله وارد شدند
و استدعا نمودند که ذکرشان در ساحت اقدس مذکور آید
نعم مالا یطلب و نعم ما یصلح چه که اینمقام بسیار بزرگست
اگرچه حال نظر بحرف و عنایت محیطه فضل آن مسطور است
ولکن البته حجاب و غبی رفع شود و آنچه مستور است ظاهر
گردد نقطهٔ اولی روحی ما سواه فداه مبعض اهل کل از برای
آن است که بکل برسد در ساحت او مذکور باید ذکرهم بود
ساحت اقدس حسب الامر عرض شد هذا ما ظهر
من ملکوت بیان الرحمن قوله جل کبریائه یا کریم نذکرک

تشنيدهم وانجز ارادة مودى درساحت اقدس مشهودة
ارجو بعنايته ان موفق فرمايد بر عملكه رضاى حق در آن
اگر بانفاق جائز شوى بعنى باحكام كتاب فى سبيل الله :
مفسد كردى مقطعا عن دونه الله باخبار اراده نمودى
مفتخر وفائز ميكردى ان اشكر بما ذكرك المظلوم وانزل الله
ما يجد به كل منصف عرف ظهور ربنا الغفور الكريم
يا محمد قبل ابراهيم نزد ذكرك العبد الحاضر يذكرك
ان اعرف وكن من الشاكرين انه يحب من احبه ويذكر من
ذكره ويقبل الى من اقبل اليه فضلا من عنده ان ربك هو
الكريم اذا تمر بالطين واخذك جذب بيانى بحيث يمنعك
فى خرج عظيم انه يبلغك الى مقام ترى الدنيا وشؤناتها
وخزائنها وآثارها وامم اهلها كظل بائد منكل حين و
يذكرك كل شئ من الاشياء وكل يتخلص من الاعصار وكل
ويخبرك من الاولى والى كذلك يذكرك ربك من هذا المقام
الكريم دار مع العموم وتفكر فيما نزاه لنرى فيكل شئ حكمه

ربك

ربك الامر الحكيم قل الحمد لله رب العالمين انه هى اسكلدد
بارئ جناب فاضل رضا واقا ابو الحسن عليهما بهاء ورحمتى
واستبشر بلقاء عرش معرض كشف اظهار عنايت فرمود
وفرمود نزد طوبى لهما ولأبيهما الذى فاز بعرفان الله اذ
انكره كل عالم وباعرض عنه كل عارف الا من شاء الله رب
العالمين انا نذكر بنهذا المقام من سمى باحمد ليبقى
على خدمة الامر ويشكر ربه الغفور انا سمعنا نداءك
ذكرناك بهذا البيان الذى به تنبعث كل امر عظيم فلتقرء
العبد الحاضر كتابك الذى ارسلته الى نبيل قبل على و
احيناك بما نزلت عليه ملأ الاعلى من لدن مبين حكيم :
سئلت بحبل الامر وتشبث بذيل الفضل وتل بالملا :
اسئلك بالذى قبلته العالم لاعلاء كلمتك العليا و
ارتفاع امرك بين الارض والسماء بان تكتب لى بفضلك
ما تكتبه لعبادك الموقنين الذين اخذهم الرجفى باسمك
وشربوا من بذكرك الحكيم اى رب ترانى مقبلا اليك

و منقطعا عن دونك وبرى ما ورد علي في سبيلك اسئلك
بان تجعلني متبتلا اليك وناظرا بذكرك وثنائك
وقد ترى يا الهي ما ينتعني بكل عالم من عوالمك انك انت
المقتدر الغفور الكريم انتهى المحضر اسامي مذكوره
بطراز ذكر مالك احديه مزين گشتند وانشراقات شمس
جمع واحاطه نموده المجد والثناء ومدح العالم لفضله الذي
واسكنه ذكر يحيى انشاء الله موفق باشد عليها بهاء
عليهم من الغمام نموده بوديد وهم چنين ذكر علما محضر
اخت حضرت اسم الله حاضر وذكر ورقه بنت اسم الله اصدق
وذكر اسماى آن ارض عليهم بهاء الله كه مذكور مستطاب
محبوب اسامي ايشان مرقوم بود بنامه تلقاء وجه ارسال
امر بسمع رضى گشت جميع آن جناب عنايت مشرق
ولكن نظر بان كلمه كه عرض شده ذكر كسالت مزاج
مبارك ظاهر ظهور آيات وامواج بحر بيان در سماء
معلوم انشاء الله صحت است كه از بعد جميع مصدر عنايت

محضر

محضر واقع شوند از تأخير دلتنگ نشوند چه كه البته
بدان ناظر اضافات بوده وخواهد بود انجناب جميع را
بعد الحمد اسامي نفوس مقدسه وما هم فيه وعليه من
حب الله وامره والتوجه اليه والخضوع له لدى العرش معروض
وكل بشرف اصغاء مالك اسماء فائز شدند طوبيهم و
لهاء عليهم ان ودقه موفقه را بشارت دهيد البته عنايت
الهي بكلاءة الله كه في الحقيقه اثر يافته بوده شامل او خواهد شد
محزون نباشند از آنچه واقع شده چه كه اعظم از آن بر نفس
حق واصفياى او وارد خدمت آقا بابان ردوسان الهي كه
در تمام ارض تشريف دارند عرض خلوص وفا ونيستي ابتعد
منوط بعنايت آن محبوبست انشاء الله بشمي كه لايق
وسزاوار است ابلاغ مينمايند خدمت سرور مكرم محترم
معظم جناب آقا ميرزا ابو طالب جناب آقا ميرزا محمد تقي
عليهما بهاء الله ذكر وسلام معروض ميدارد وبشارت
ميدهم ايشان را كه دستخطهاى ايشان كه بابن عبد مرقوم

نموده بودند در هیچ یک عریضهٔ ایشان بلقاء وجه معروض
کشت کمال عنایت از مشرق فضل ظاهر و مخصوص است به
که در وقت تحریر جناب محمد علی علیه بهاء الله بود الواح
منیعهٔ مملوّه از سماء مشیّت نازل انشاء الله از بعد ارسال
میشود و این عبد هم خدمت ایشان در جناب آقا سید ابو طالب
علی علیه بهاء الله و مسکنی عرض نموده از حق میطلبم که انشاء الله
موفق شوم بر ارسال آن از بعد عرض دیگر آنکه در پاکت
از هم عنایت فرموده اند لکی بجناب ثمرهٔ در دفعهٔ الهم اعطیها
من یکل الی الله و یاکت دیگر باسم حرم جناب حاجی سیّاح
علیه بهاء الله من اهل تاو فا الجناب برسانند دو
پاکت مذکور داده بود هنگام حرکت جناب محمّد علی
علیه بهاء الله من اهل دیهج باینان داده شود بسبب آخر شد
عرض دیگر فرمودند که این عبد خدمت جناب عرض نماید
که بعضی اجیان اگر الحضرت یا ابن عبد اظهار مرحمت فرمایند
یعنی تعلیقهٔ از ارسال میدارند مخصوص از جانب

ثمرهٔ

ثمرهٔ جلیلهٔ هاء الله استفسار فرمایند و مرقوم دارند
آنکه در باب قالی نوشته بودید که چه نحو ارسال شود
خود جناب کربلائی احمد تفصیل آنرا نوشته اند و از اتفاق
چندی قبل از جناب معتمد علیه بهاء الله عدد دو فرد قالی طلب
شد چه که فرش نبود ناچار لازم شده این قالی را هم بمصاحبت
ایشان هر دو هم که ان شاء الله ارسال میدارند این بیت قطعه
هم ارسال دارند از طرف ها باطراف دیگر عرض آخر آنکه
جمیع طائفین ارض سجن که بارض مقدّسه و سماء الله
نامیده شده چه عاکفین و مجاورین و چه از زوّار دین ان
محبوب را بابدع اذکار ذاکر و هر هر جلوه را اظهار میدارند
دیگر این ظلم و این لسان و بیان قابل و لایق نه که مذکور تکبیر و
طهور و ثنا و الطاف اعصان سدرهٔ مبارکهٔ الهیه کل
الوجود لهم الفداء را اظهار دارد و هر هر نماید دستخط مبارک
حضرت غصن الله بجناب آقا میرزا حسن مرقوم و مرحمت شد

الجناب برسانند خادم

Provided by the Afnan Library

بسم ربنا الأعظم الأقدم العلي الأعلى ؛

الحمد لله الذي جعل النصرة في حملة البالغة وأمرها كما أنزله
للذين آمنوا بآياته مالك الأحدية انه لهو الذي رفع بفضله
حكم السيف ووضع مقامه حكم البيان الذي به نضوع عرف
اسمه الرحمن بين الأمكان تعالى تعالى ربنا الذي لا يعلم
ما عند الملأ ولا أهل العرفان نعيماً لمن تمسك بما أمر به
في كتاب الله مالك الأديان وتباً لمن نبذ الحكم والبيان
وأخذ ما هواه ما منع عنه في الزبر والألواح وطوبى لمن
قام على نصرة أمر ربه بالأخلاق والأعمال يشهد الخادم انه
من أهل الفرائض في كتاب الله مرسل الآيات والحمد لله الذي
انزل من قلمه الأعلى ما انجذب به المخلصون في ملكوت
الأنشاء وانزل لجته ما طارت به الأرواح وبعد فلما فاز
الخادم بما أرسلته من قبل كان به فتح باب الورود فلما فاز
وعرف وعمل فصلنا له المقام المحمود وعرشه للقاء عرش
ربنا العزيز الودود اذا نطق لسان العظمة بما عجزت عن ذكره

الأقلام والنفوس دانوا لكل اسم كان في كتاب حضرتك شاهد
به نجمات العناية بين السموات والأرض يشهد بذلك لوح
الأحباب الذي انزله الوهاب وارسله اليك لتقرئه وتدلي
على الذين اقبلوا الى الأفق الأعلى ومعاذ لما الاستقامة الكبرى
تعز المحبوب لا يعادله شيء مما خلق في الأرض والسماء ينبغي
بذلك مالك الأسماء الذي استوى على العرش في هذا المقام
الكريم فلما كنت مشتعلاً بتحرير هذه الورقة أحضر في
العالم وقال جل ثنائه وعز بيانه سوف يحضر بحضرتي
عند لبيب يأخذ لبيب بأن كلما تحكمه منه حامعة مآثر
كما ازاد سماء كتاب الهي مشرق ساطع ناطر باشر وجميع ما
بان وضحت مما كر شاهد بيقين كامل لا شك كما نضر بنام
الهي بسيف جدال ونزاع وفساد نبوده ونيست وانكلمة
مباركه ليست كمثل صحيفة هر از ظلم اعلى ثبت شده فلما
رفعنا حكم السيف ووضعنا مقامه حكم البيان طوبى لأهل
العرفان الذين تمسكوا بما انزله الرحمن في الكتاب مع ابن كلمة

Provided by the Afnan Library

محکم منقه مشاهده میشود که بعضی ناجین در شک و ریب
و هاماند نعوذ بالله در نفس کلمهٔ نصریه مشغول لعل علی
لکم لا تفقهون و لا تشعرون انا وصینا الکل بالرأفة و
الشفقة و العنایة طوبی لمن فاز بما اری و ویل للغافلین
کونوا ارادة خود را مقدم بر ارادهٔ حق مبینما رند و بالنهایة
از ملکوت بیان فائز آنرا خراب مینمایند و بالله نعوذ
عاجز ضعیف مشاهده میکنند فاویل لکم انه لهو القوی
القدیر انه لهو العزیز العظیم انه لهو العالم الحکیم انه
لهو الفاهم الذی خلقه و هو بکل شیء علیم فاسئل الله بان
یؤیدنا حتی علی الاعمال الحسنه و الاخلاق المرضیه و ما
حکم به کتاب الله الملک العلیم الخبیر امروز روز دیگر است
و بسا امور دیگر مرتفع و بحر دیگر مواج بفضل و بعدل قیام
نشده و بخواهد شد بگو امروز آفتاب جود موجود
و بحر عنایت امام وجوه مدار بین هوآء و هوای باطل
روح حرکت نمایند و از کدورات و اشارات و عبارات

حوادث

حوادث روزگار جویدار فارغ و محزون مفدسر دارید بر همه
بگل آلوده لاجل طراوت نبوده و قابل معبود نه باعث لعب
بکوام روز غلب همه بابد و صله و مشرح و بصر جدید
شاید انچه شنیده ابد بکذارید و از انچه می بینید مکان
نمایند انسان را شئونات انسانیت لائق فاتقوا الله
حمل این معانی نمایند و فهم خود را از مدرجی علمی مشاهد
کنند الامر بیده مالک یوم الدین انچه له انه ینطق یا
نحن و هو ارحم الراحمین باعتدال لعب انچه بعبد حاضر بجذاب
اسم جود علیهما بهائی از رسائل و اشئونات دساتیر
اقدس عرض شد محض فضل حبا و منا مخصوص جمیع
نفوس مذکوره ایات بدیعهٔ منبعه نازل و ارسال الیکم
بان فائز شوند ذکر الله حیوة للاموات و عبادة للاحیاء
قدر این فضل را بدانند و بشکرانه جدالهی ناطق شوند
بلسانک بما انشد و لقلبک بما انشاء و لفکرک بما ظهر
منه ابکار العرفان فی ثناء الله مالک المحبة و البرهان

Provided by the Afnan Library

انتهای عنایت الهی بان محبوب و دوستان حضرتش واضح
و مشهود است انشاء الله کل فائز شوید بانچه لدی الوجه
محبوب است الخطاب که الحمد لله بثنای حضرت باری فائز
گشتند جمیع عالم از عهدهٔ شکر این فضل اعظم عاجز بوده
و هستند انشاء الله نفوس که از ماضی الی الیوم محبت الهی
مشتعل داریم کل را از قلب فارغ طاهر مشهود مؤثر بوده
و خواهد بود هذا ما سمعت من فحوی ارادة ربی المبین الحکیم
کل را ارضا ابن خادم فانی تکبیر بر ساحت و ذکر نمائید ای
اغصان امر و دوحهٔ بزرگست همت نمائید تا در این خمرهٔ نوراء
آثار باقیه و دیعه کذارید تا خرمت باقی کل بالله غنیمت
شمارید و بانچه لائق و سزاوار است مشغول کردید انچه
الیوم فوت شود کی تدارک شود و کیف تدارک نمائید بشنوید
فی هذا الحین ان بنادی الخادم مولی العارفین و مقصود
من فی السموات و الأرضین و یقول یا الهی العالم و مقصود
الأمم اسئلک بالأسم الذی به فتح باب رحمتک الأعلی علی

من فی

من فی ملکوت الأنشاء و به ظهرت الصبحة بین الأرض و
السماء بان توفقنا بما تحب و ترضی و تأیدنا علی ذکرک و ثنائک و ما ینبغی
لعالم انسانیتک ای رب لا تحرمهم عن بحر رضائک و لا
تبعدهم عن مکامن قربک ای رب لا تنظر الیهم بل عندهم
بانظر الی سماء جودک و غمائک و بحر عطائک و احبائک
عبادک انک انت المقتدر الذی خضع ملکوت القدرة
عند ظهوره و برودته لا الٰه الا انت المعطی المقتدر
الکریم البهآء علیکم و علی الذین اخذوا من حلاوة
الثنآء اذا ارتفع بین الأرض و السماء و علی کل مقبل الی
الله اذا فی سلطان مبین و الحمد لله رب العالمین

خادم فی ۲۲ ربیع الأول سنه ۹۸

هو المتعالی العلیم الخبیر

تبارک الذی فیه انار افق البیان و استوی الرحمن علی
عرش العظمة و الأحسان و بطق فی الأمکان بما انطق به
به المخلصون و طار به الموحدون و بطق به المقربون

انه لا اله الا هو لم يزل كان مفتقرا عن الأمثال ولا
يزال يكون بمثل ما قد كان لا اله الا هو العزيز المتعال
هذا يوم تجلى فيه الاسم الأعظم واستضاء به العالم ومن
لم يقبل اليه وشرب كأس البلايا في سبيله والرزايا في
حبه انه ممن خاب عن بحر عرفانه وطار في هواء قربه بجناحين
عليه الملك الأعلى وتبسم به ملكوت الأسماء ثم
لن يرتجى بعد البلاء في سبيل الله مالك الأسماء عفو
ثم طوبى لمن أخذ ومنع وسجن وبلي في حب الله فاطر
الأرض والسماء لعمر الله يخاطبه جواهر الوجود في
عرفان الكلمات ويذكرهم عما بين الأسماء في تصور
الأذكار والصفات علم الله بتبين عليه كل الأشياء
ويستغرق به العباد الى الله منزل الآيات بالبينات
الخادم مع احبائه الله أن يجعلوا في السجن وذاقوا كأس
البلاء بما اكتسبت ايادي أهل النفاق فسوف يأخذهم الله
بقهره من عنده ويريهم بما كانوا يتبعونه ظنا أن لا يبلى

وعز

وعز لا ينعتي وجمال لا يستره غطاء الانشاء ونور لا يحجبه
ظلمات ما عرض عن الأفق الأعلى كذلك يجزي الله
المخلصين من عباده والموحدين من خلقه والمخلصين
من اصفيائه انه لهو المقتدر على ما يشاء لا اله الا هو العزيز
المجيب يا حبيب فؤادي كيف يقدر لساني بذكرك وقلمي الكليل
عن شرب رحيق الوحي من يد عطاء ربه وعلى الشدائد
في سبيله لعمرك اني اكون معترفا بعجزي وقصوري
عن اداء ذكر ما انت عليه في حب الله مولاك ومولى
من في العالمين ولكن استفتح بذكرك لأن به يطمئن
نفسي ويخفق بين صفوف الذين يذكرون اصفياء الله
واحبائه واولياء الله واوداءه وبعد عرض ما يشهد
كه بعدا اصفاء ثنائي حضرتك محبوب العالمين
عما ان ما تفوه به حامدا فاعلا في ذكر الله مالك المبدء
والمآب وهدف بلائي رجائي وقلبي وسجاني وصدري
منشرحا وفؤادي طائرا الى المقصد الأقصى والمنظر الأبهى

حضرة رحمة ما فى كتابكم اذا توجه الى وجه المحبوب ويطوى
بالحجاب بطلوب تعالى ثعالى بيانه من ان يصفحا
كانى رأيت بادئ ملكوت البيان يطوف حوله ما يخرج من
لسان عظمته وملكوته الغيب والشهود ثم قول عند ما
يتوه بم فهم اشاره قال جل كبريائه يا على قبل
اكبر انا نذكرك من شطر وحى منظرى الأكبر ليشجع بذلك
وتجد نفسك فى فرح عظيم لعمرى فلما كنت معكم اذ حلم
فى السجن طوبى لكم ثم طوبى لكم بما حملتم البلايا فى سبيلى
والزلايا فى اعلاء كلمتى وارتفاع امرى ان ربك لهو
البصير طوبى للذين دخلوا حصنى فازوا وطافوا فى
هوائى حتى وشربوا رحيق وجهى واخذتهم سكرة حبى
على شأن انقطعوا عن سواى وتوجهوا الى وجهى واقبلوا
الى افقى الأعلى واستكوا بحبل عنايتى وتشبثوا بذيل
كرمى انهم من الذين يذكرهم الله العالم بخضوع الأسماء
كل الأمم يشهد بذلك لسان عظمتى وملكوت بيانى

وهذا

وهذا القلم الذى يبتهج فى مضمار العرفان وانا الخبير
ان الذين فازوا بالسجن قد فازوا بذكرى الأعلى وبلغوا
لأعز الأشياء لعمر الله لا يعادل به ما خلق بين الأرض
والسماء طوبى ثم طوبى لمن شرب بطراز الاستقامة
انه من اعلى الخلق فى كتاب الله ان ربك لهو العليم الخبير
من يقبل على وجوههم قل طوبى لوجوهكم بما توجهت
الى وجه الله ونفوسكم بما اقبلت الى الأفق الأعلى قد دخلتم فى
سبيلى كأس البلايا ان اشربوا اليوم من يد عطائى رحيق
الأبهى وكوثر الأصفى لأقول هنيئا لكم ومريئا
لكم فى ملكوت الأنشاء كذلك يذكركم الله باحسن
الذكر انه لهو الكريم ان امرجوا باسمى ثم اشربوا
بذكرى انا نوصيكم اليكم ونكبر على وجوهكم من هذا
المقام الجميل قد كنت محزونا بحزنكم ونفرح فى
هذا الحين بما يذكركم الله بنفسه جزاء ما عملتم

فی سبیل المستقیم لو یجدون آثاری لذة البلاء فی سبیلی
لبذلوا الدنیا بأسرها لأعدائی جزاء ما عاملوا بهم لأنهم
یعرفون مقام اللقاء الذی یذکرهم جمال القدم فی هذا السجن العظیم
فلا تشدوا لأنفسهم مقاماً فی الستر ولکم مقاماً فی منظری
الأکبر تعالی عن لا یصل إلیه حجبات خلق العالم وظلم الأمم
فیا لیت تری لنفسی عرفت ما نطق به لسان العز إنتهی یا
محبوب قلبی مشاهدة عنایات الله تمنعک عن الإلتفات إلی
ما عند الناس کل جمیع أهل الإمکان حد این آیات منزله تفکر نمائید
وبدرستی وشفقت وعنایت حق جل کبریائه تعقل
کنند هر آینه جمیع بحر رحمة غفلت نمایند وبافق فضل ناظر
گردند چه مقابله کند مگس را هوی من فی الأنشاء والخلق
نموده الا من حفظته یدک قدرة ربنا المقتدر القدیر
اینکه در باره ورقهٔ کبری حضرت الله علیها من
کل بهاء البهاء نوشته بودید لیس لاحد ان یعرض
شئ حسب الأمر انکه عرض نمی نمایند حضور الله را

ادا نمایند از انوحیه باشان برسد بقدر کفاف وادای
دین لذی الحق مضایقه نیست ولکن مطالبه نموده خوش
از نفسی جایز نه از حق بخواهید اعتبار امور بدست خود
بردای حق الله چه که اینفقره سبب باکی مال وحفظ
ان وخیرات وبرکات بوده وخواهد بود انتهی وانیکه
ذکر اسامی اجتباء الله فرموده بعضی بقصور سبکه تحیة الله
وارد میحن شدند بشهادة الخادم ما انزله الرحمن فی حقهم
لیکفی العالم ویحفظ الناس الأمم علی ذکرهم وثنائهم وفی
اوقات ذکران نفوس از لسان عظمت اصغا شد بعنایت
کبری ذکرهم یاد فرمودند وبعد فرمودند ازحق
بخواهید کما اینمقام اعلی ومنعت کبری را باسم حق و
محبتش او حفظ نمایند واز توهمات عباد مضطرب
نشوند باید بکمال سعی واجتهاد این مقام ارفع اعلی
ناظر باشند وبدرگاه حق بشکر الهی نالان ابکه در
بارهٔ جناب اغا میرزا عبد الباقی وبدو نفر دیگر علیهم بهاء

مرقوم داشتید دیباچهٔ اقدس عرض شد مرقوم نمودند
طوبی لهم وحسن المقام الأنسی فی کتاب ربهم العزیز الحکیم
انّا نبشّرهم بشّرناهم الباساء فی سبیل الله مالک الأسماء
بما یبقی بذکرهم فی ملکوت الله ربّ العالمین قل ان
اصبروا کما صبر مولیکم وانّه معکم ونبصرکم کیف یشاء
لا الّا الآمر المقتدر القدیر علیهم اجمعین ودرحمته کذلک
یذکرکم محبوب العالم فی هذا الحین ما ینبغی لکم الیوم
ان تشتغلوا بما تکم الرحمن بان یکنز لکم ما هو خیر لکم فی سبیله
یحفظکم علی ما انتم علیه لتجری هذا لفضل الأکبر بشتعل
بذلک مالک العبید طوبی لکل سامع بصیر منصف
باری بعد از عرض تفصیل مجلس بین در ساحت اقدس
کمال عنایت در بارهٔ ایشان ظاهر چنانچه از آیات منزله
مستفاد میشود هنیئا لهم وانشاء الله عن قریب بنحوی
خواهد بلغ الکریم فی الخفیه در نجات کبری
چه کنی در سبیل الله واقع شده حسب الأمر انشاء جمیع احبّای

الهی

الهی باید بکمال سکون ووقار حرکت کنند ودر جمیع احوال
مجلس حکمت مفتتح باشند ونسمهای روح وریحان اهل
امکان را از جنوب جنان رزنده نمایند وقرمود
درآیات منزلهٔ ابن مضمون نازل کذالک اکرمناکم بالحق
فی سبیل الله باید هرآینه تعلیم هدایا نمایند از
برای کسانیکه ایشان را باین فیض اعظم فائز نمودند
حال معلوم است که مفصود اظهار علو ابن مقام و
سمو ابن رتبه بوده حال اگر نفسی برحسب ظاهر تعلیم
هدایا نماید البته از حکمت خارج شده چه که این سبب
تحریک وحضوض وبغاق خواهد شد بگو ای بنده
لسان رحمن میفرماید مفتتح شوید باموریکه سبب
فرح وسرور وسکون عباد گردید در اکثری از الواح نازله
که اطفال دونکار را باید باین کلمه رفیعه ولطیفه است
تربیت نمود تا بانواع فائز شوند البته عنقای تنزیل را
جایز نخواهند نمود انه یذکرهم بما ینفعهم وانه هو المقتدر القادر

والبهاء عليكم وعلى الذين توجهوا وفازوا باستماع آيات الله
رب العالمين يا علي مرة اخرى ينطق قلمي الأعلى ويوصي
احبائه بالاتحاد وبما يرتفع به لعري ويفتح ابواب الخير بان
ربك لهو المبين العليم طوبى لمن يعمل هذه الكلمة بحب
عبيه نشهد انه من الفائزين انتهى هو الناس مذكوره اگر
جمال الطاف الهيه منتسب بايشان در آيات منزله بشاني
ظاهر كه خوف آن مفقود نيست بعد از بيان بايشان مخاب هم
شهادت ميدهند بانچه عرض شد ولكن مع ذلك حين
نزيل آيات كلية از لسان عظمت شنيده شد كه مشعر
بود بر اينكه محضوص از نفوس الواح منعه هم نازل
نشود ولو بيك آيه باشد طوبى لهم بما فازوا بعنايته
ربهم اذ كاد اكثرهم محرومين عن هذا الفضل الأنيس
الأة الأعظم البديع المنيع عرض ميكرد انكه جميع دوستان
حق نفوسيكه از ارادة ذكر الهي مستند وبياد دوست حقيقي
از خيل اين فانى تكبير بديع منيع ميرسانند وبفرمايند الامر

روز بست كه هيكل زيبا ومهربان منتظران بود ميفرمود واز
حق جل وعز ملاقات آنرا سائل وآمل هذا يوم فيه جاء الله
وهذا يوم فيه ينطق الفرقان الملك يومئذ لله ولمن يسند
ان يوميكه بذكر آن جميع كتب مزين شد بايد احبای با
كمال اتحاد وبكمالي وبكانكي بر امر الله ثابت ومستقيم
باشند فرمودند بولس بجناب علي قبل اكه عليه اعمر
كما مر ذكره بايد نفوس مقبله را ان كاس عرفان بي دردي
بنوشاند وبمائدة بديعة منيعة رزيق نمود تا در امر الله
مستقيم وثابت شوند بشهيكه احدي از اهل عالم
قادر بر تغيير نشيد بل ان نباشد ناس ضعيف قلوب و
بعضي حرفهاي لايعنية ولا يجتنبه اهل فرقان در كتب
وجهان ايشان باقي مانده لذا بعضي موهومات را تقليد
اصغا نمايند تا ليس الأمر كذلك لو تكشف لكم ما ستر
عنكم لتذعنون الدنيا وما فيها من الكلمات والأشارات
وتمتنعون باكلمة التي احاطت العالم الا من شاء

ازاوهامات تذکر فضل طلب داطاهر مقدس نمائید
شاید بانوار بدیعه ظاهره متذکر گردید تفکر و تدبر نمائید
در این صورت که الله و معانیه واضح شده در این صورت بر
کذب دولت که در لیلهٔ اول قائم بوده اند مطلع
و واقف شوید لعمر الله اذا یرون شمس الأظهر بان مشرقة
من آفاق افواههم و فم الأبهان الاعلا من سموات وجوههم
و یجدون انفسکم علی مقام لا یبلغه غیرکم و یرون ما
دونکم من ملأ البیان فی اسفل المقام قل یا احبائی دعوهم
بلوهاتهم بما شطوا به السنتهم الکاذبه لعمر الله هذا
یوم لا یذکر فیه ما عندهم یشهد بذلک القلم الأعلی
و لسان الله فی ملکوت الأنشاء انتم طوبی المبین المخبر
انه هی انشاء الله باید دوستان محبوب عالم بدان این
نغمات و نغرات دیگر که از نظم و جاری و نازل شده
تفکر نمایند در این صورت جمیع نفوس را بعنوان اینکه
از رحیق حقیقی محروم و ممنوع شده اند معدوم ص

ومفقود

و مفقود بحث مشاهده کنند و حق المحبوب ان یسمع
از کلمات نفوس مشرکهٔ طاغیه کاذبهٔ موهومه فدرت
خود را مشاهده نمایند که چگونه بعد از خرق حجبات
موهومه مجدداً باوهامات دیگر مبتلا شده اند قسم
باسم اعظم که از یوم الله خبری در دست نبوده مانند
از بحر بیان الهی قطره نیاشامیده اند در هم فی خوضهم
یلعبون ولکن باید احباب الهی بتربیت نموده ناصر امر
مثل آن نفوس موهومه را معدوم و فانی ملاحظه نمایند
تا ازهاوا دیه بر جدید نموده اند و بحجاب بقا مبتلا نشوند
تشریف ببرند بکوی نامهٔ معدودهم تشکیل کنید
گاه گاهی تواقیع متعدده از افق اظهار نمائید بکوه
افرین برادران و شعور شما که هنوز نهضت بدیعه
انچه در دست طاغیان و بیانات مختار مسمومه عند الله
مذکور نبوده معدودی برخواستند و ز علم نامرئی
اخذ نمودند و چه قدر محجوبات و موهومات از آن نفوس

کرخیط دفسای فوم و نغیای ارض مبشم بند منتشر شد
اکر نفسی منصف باشد مشاهده مینماید کہ سبب شہادت
نفطہ اولی روح ماسواہ فداہ آن نفوس کذبہ بودہ اند
بالبت کنت هاذنا من بالله وعرضت وذکرت ما هو المسطور
عنهم وعن اکثر الناس الأمر بیده یأمر بمنع ولا یسئل عما
یفعل وهو السائل المقتدر القدیر حال مشاهده نمایند
انچہ عرض شد کل اهل بیان بان مطلع مع ذلک نمیتوان
این مقام را واضح ذکر نمود چہ کہ مضطرب ومتزلزل
مشاهده میشوند حال خویش او هام را ملاحظه فرمایند
کہ نفوس هو هو مدار حکومت احاطه واخذ نموده بقسمی
کہ دور و تسلسلی هم مشغول میشند بل نسبت ربوب
بود چہ کہ میتوان تخصیص بابد ما بعد بما قبل مطابق
باشد لاشک و ذلک ان الموهوم بطابق الوهم بل الوهم
هو بارئهم ویلوح انعتهم فد شهد الرحمن بان هذا امر بدیع
قد جعله الله معفیا عن المثل والأشباه وعن القبل و

البعد

البعد وانه لهو بدیع السموات والأرض طوبی للعارفین
یا ذری یا بابا انحضرت بکمال حکمت تکلم فرمایند حکمة
بعضی از بیانات است کہ مثل شمس واضح ولائح و
مشرق است مع ذلک اکر انسان بان نفوذ نماید سبب
اضطراب قلوب کردد اسرار معانی وبیان را بمثابه
مابین مطالع حجبوات ذکر نمود انشاء الله انچہ سبب
قوة عسر بحکمت وبیان مدعذ من امر بعن مبتغون
تا دیبه البهاء علی حضرتکم وعلی من معکم
ع ادم ٢٥ رمضان ١٣٠٩

هو الأذن من الأعظم العلی الأبهی

الحمد لله الذی توحد بالجلال وتفرد بالأجلال وتقدس
عن الملال وتنزه عن الأمال وهو الذی فقد للأعلام
الآجال وهو الناطق فی الأزال والظاهر فی المآل
لا اله الا هو الغنی المتعال والحمد لله الذی جعل
الذین انجذبوا من نداه واسکرهم رحیق وجه وقطفهم

Provided by the Aman Library

بسم الله ورحمه شمس الله وظهوره في ايامه وبلائه على
عباده نسئله ونقدسهم على بضاعته انه هو المقتدر على ما
يشاء لا اله الا هو المهيمن القيوم الحمد لله الذي انار افق
العالم بالنير الأعظم واذا استوى على العرش بشر الناس
بظهور بحر الطاف وشموس افضاله طوبى لراس نبذ
ما منعه وسرع الى افقه الأعلى وويل لمن توقف مما انتهى
لدى مقام الذين طهرها باثواب الرجال اكبر واصلى وسلم
على الذين ما منعتهم الهوى عن الله مالك الأسماء فيهم
اشرق نير العرفان في اكثر البلدان وهم عباد مكرمون
وهم عباد عاملون وهم عباد مقربون وهم عباد مخلصون
وهم عباد عارفون وهم عباد قائمون على خدمة مولاهم
وهم الذين طفوا بحر العباد بالحكمة والبيان اشهد انهم
فازوا بلقاء الله في الايام التي جرى عن يمين عرش الرحمن
فازوا بما لا فاز به احد من قبل ان ربنا الرحمن لهو العزيز
المفضال روحي لمضاكم الفداء ولاشفاكم الفداء لو كنت

جالسا

جالسا ساكتا متفكرا فيما امر الله وما ورد عليه من عباده اذا
اتى احد من احبائه الله بكتاب حضرتك فلما فككت وجدت
رائحة حبكم محبوبنا ومحبوب من في العالم ومقصودنا و
مقصود من في السموات والأرض وفرحته وعرفت ما فيه
من حبكم وفيما امركم ونهاكم وما حملتموه في سبيل الله و
بعد فصلت المقام الأعلى مقر عرش ربنا الأبهى فلما
دخلت ووقفت تلقاء الوجه عرضت ما نادبت به الفئة
اذا تبسم ثغر المحبوب فعال لبيك لم من فصل في ذلك انا البهاء
على ذكرى فذكرني وعرفناه افئدة منوجهة الى وجهي وقلوبا
على حبي فعام عليها بما ذاق ان الفضل كله لنفسي وانا
الفضال العليم لو لم يكن دشحات بحر فضلي ما عرفني ولو
لم يكن جذب بما ذاق من ملكوت بياني ما توجه الى سبيلي
يا اسمي الجمال تفكر في الملوك والذي كشفنا عنه لتطلع بما
نطق مولیك الحكيم انه ملك من الملوك كان مستغنيا في
حد الملك وكان ذيا بالدنيا وما فيها من الزخارف والألوان

فيا احد من القبل الى فجلت عليه شمس الانقطاع من افق ارادتي
وكشفنا عنه انك ترك كل ما عنده وخرج عن البيت متوجها
الى البيداء ومالك الملك يناديك الا الله ربك ورب العالمين
ولو نكشف على الناس كما كشفنا عنك كلهم يعرضون على حتى
وذكرهم عنا آتاك كذلك نطق لسانى لتكون من الفرحين
ان ربك يحب الفرح فى بعض الاحيان ويمزح انه لهو القائل
ما يريد لنفسه ان يعترض عليه فيما ظهر من عنده بشهد
بذلك كتاب الله العليم الحكيم انه هو الذى ما اراد ان يعترض
واعترف بربه معاصى وخصوصا ظهار نموده بوديد فرمودند
يا اسمى انا عفونا عنك من قبل وقبلنا حمدك منك وطاعتك
وحضورك ولقائك وسمعنا حنينك وانينك وصريخك
وتضرعك وزفراتك فلك فى حب الله ربك العزيز الحميد
انه هى وانه يحكم ما يشاء بود بديد خطاى اين مرتبه كه نوشته
باوض حما باشد وخطاباى قبل از ورود بعد لازم نيست بكلمه
نطق لسان الرحمن ثم كلوا واشربوا ما لا يضركم وان يعرض احد

من اهل

من اهل الامكان لعرفانه لا يمنعه ان لا يمنعه ان لا يمنعه عن ان يقوم بوصفه
ولا انظروا العارفين بادراكه وبدائع بيانه فرمودند نبوده
باسم جمال عليه ٩ ع عرفه ابن خلف فضول بوده وهست
بود چه كه جناب اسمى الحمد عليه بهاء الله ثنا نوشته
وشهد انه تمرتع شاعل بذكر محبة الله وكان مستغرقا فى
بحر فضله وفى مثل تلك الحالة ما سمع ما ورد فى ارض الطور
صاح فى نفسه واخبر الناس بما ظهر ان ربك لهو العليم
الخبير ان الطف انا قبلنا ما عملته فى سبيل الله وكن من
الشاكرين ان امطار الفضل من سماء عنايتى كانت موقوفة
البيان يلحاظ رحمتى ناظره الى حبك اذا ذكرت ربك فى كل الاحوال
بالحكمة والبيان انه يسمع ويرى انه لهو السميع البصير
اى جمال بعضى ازنفوس باغفا على ناظر وبكمال شوق و
اشتياق وجذب وانجذاب در سبيل الهى از هيچ شيئى مضايقه
ندارند وبتمام ميل در خدمت امر سبقت ميكنند اولئك
اهل البهاء فى صحيفة الحمراء وبعضى باين مقام بلند اعلى

الانشاء و فی ملکوف البدیع انتهی عرض این عبد آنکه
این امر مبرم در وقتی نازل که اسامی نفوسی که بحدائق
امر موفق شدند در ساحت اقدس برحسب ظاهر
مذکور نبود و بعد از ذکر نفوس قبول شد و ملاحظه
رسیده بود امر شد ما بین بعضی از احبای الهی که بدلالت
ارض ساکنند ضمت شود و مرقوم دارند تفسیر این
جناب اقا میرزا محمد علی علیه بهاء الله از اهل خاتون ابد
داشتند باید ضمیمه شود که سبب تلگراف نفوس مقبله گردد چه
جمیع عند الله معتبرند البوهم یفتسبکه باعلی توجه نمود
کمال عنایت در باره او بوده و هست چه که امر عظیم است
از حق جل و عز مطلبیم کل را بما ینبغی لمقامهم مزین فرماید
و از جمله اظهار دارد کل را حین بتوشانند انه هو المعطی الکریم
این نبی واضح و معلوم است از یوم یکه کتاب اقدس من لدن مقتدر
مختار نازل شد در سنین معدوده مسئول بود تا انکه جمعی
از نفوس مقبله موفقند از اطراف از احکام الهی سؤال نمودند

هنوز نرسیده انشاء الله از خطوات قلبیه محفوظ نمانند انه
هو العلیم الخبیر حین وقوف باخبار مذکوره بارض اقدس امر از
مصدر امر مشرق وحکم منع از سماء مشیت الهی نازل از جمله
باسم جواد علیه بهاء الله که طائف حول البیت امر شد که بلدرس
تا وقاف بتوانند کما حقه بجهتی مطالبه نمایند و هم
بجناب اسم حاضر علیه من کل بهاء ابهاه حسب الله امر
شد در باره ارض خا و کاف و طا ابنقطه منع محصوص
بارض جا نبودند کل عنایت نسبت باحبای آن ارض از
مشرق الطاف ظاهر قد نزل لهم الباب من قبل لو ینفرها
احد بطلع بفضل الله و رحمته علیهم انه ربنا لهو الغفور الکریم
نیوهو نیست که هر قضی از نفوس مذکوره که بحدود
قیام نموده اند مقبوله بوده و فی سبیل الله عمل نموده انه لا یضیع
عمل من اراد وجه ربه ان عمل احد از ظلم اعلی مسطور
باید بکمال فرح و انبساط بذکر محبوب عالمیان مشغول باشند
انا نکبر علی وجوههم و نذکرهم بما ینفعهم فی اسمائنا الحسنی

الانشاء

بکمال تحیر وانفعال ساکت شدند لذا امر بارسال کتاب اقدس
شد وفرمودند لعمر الله جمیع الهی را مطالبه نکنند وایشان
خود معلق بافضال خود نفوس بوده تا آنکه سبب مشیت
بسته قبل واعراض مصدر امر مشاهده گردد که هر نفسی بحوائج خود
جمیع فائز شده تمامند اذا واخذنا مابند وفی الحقیقه انهم فضل
بزرگی است در عباد چه که سبب تطهیر وتعمیر دیار
الهی است طوبی لمن عمل بما امر به فی الکتاب اگرچه الحمد لله
معلوم است بکمال حکمت وانقطاع عمل نمودند وحرفی هم
که مغایر امر باشد از ایشان ظاهر نشد ولکن چون مخصوص
ابتقره عازم شدند لذا احکم منع نازل چه که بعضی از ناس
صعبتند والامر الذی لا الٰه الا هو که عمل شما مقبول
وسعی شما مشکور بوده وخواهد بود بموجی از لطایف
مبارک این کلمه اصغا شد یا عبد الحاضر الذی قد حضر امامنا
الکل لحضوری وانا بهی وبضیائی امری وعرفان نفسی والتوجه
الی وجهی والتحضر لدای باب رحمتی وما عندهم هو کان مخزونا

من یحب عطائی ونوظلب منهم ما اعطیناهم بفضلی انشاهدهم
غیر ما شهدنهم من قبل انه لهو العلیم الخبیر وهم چنین بسا
یاد سی فرمودند اگرچه این عبد شاید بروز کبری ایچه از ملکوت
بیان اصغا نموده تماما نبوده ونیست ولکن ایچه در نظر مانده
ذکر میشود فرمودند مع آنکه جمیع عالم از حق است وکل هم
باین مقر ومعترف ولیصرهم باهل ارض داده شد از بحر مشیتش
بحر عنایت اریوده مع ذلک اگر امر بانفاق ما عندهم شود
البته بعضی از ناصر به موقف مشاهده نمایند وبعضی هم
از تجلیات انوار شمس انقطاع بمقامی فائز گردند که بکمال محبت
خلوص فی سبیل الله انفاق نمودند آنچه را مالک بودند
انهم مشاهده شد انتهی عرض این خادم فانی آنکه قسمی
بشود که اهل ارض خاموش گردند ویطوف از سر وبا سم
مزین کردند وایشان نفوسی باشند که محبوب است چه که کمال عنایت
دیار حق سبحانه وتعالی فضل مشهود وکل محتاج است وایشان
دیار مشار الیه مرفوع فرموده بودند که هل یدخل

الحمار ثم مشاد واظهار نمود خدمت فاعلی نمایند انشاء الله
حرمت بایشان قبول شده دوم حال مشی بهر نمایند که احبای
محزون نشوند امر بایشان نمود واثبات ان قبه واقع شود البته ؛
محبوب است دیگر از مواحدی در این مقام حزن نباشد
نخواهد ماند ابتهاج عرض میشود که این سفر تمام الله
بوده وجمیع اعمال نزد حق مشهود وواضح وآشکار مرقوم
فرموده بودید حسب الامر بایشان خواهد شد چه که کان مما
که نزد حق مقبول نباشد بایشان منسی نخواهد گردید جمیع مطلع
شوند لجنه محافظ عنایت بایشان بوده وانشاء الله خواهد
بود انتهی وسبب راحت گردد عرض شد انشاء الله
جمیع بعنایات الهیه مسرور ومرفه باشند وآسایش فرمود
باشند که بعضی از اهل نفوس گمان نموده اند از بابت
حوالجه داده اند فرمودند نعم ما علی الارض الا تعبوا فی
کلما انزلها الرحمن فی الکتاب وکل لازم که بیان نماید

وعمل

وعمل نمایند ولکن چون انجم واقع شد برحسب ظاهر
رایج دیگر بعضی از ضعفا ازان استفسار مینمودند لذا
حکم منع از سماء امر نازل انه لهو الحاکم المختار بالاستقلال
انا اجبناک فضلا من عندنا ونجعلک بعنایتی المهیمنة علی
العالم وبنری الذین زینهم الله فی ارض الخلط ان الخضوع
والخشوع والخلوص ان ربک لهو العلیم المحیط هم الذین
فازوا برحیق الوحی واسکرهم کوثر عنایة ربک الکریم انا
نسمع وبنری من یطوف بذکری وعمل فی سبیلی المستقیم لا
یعزب عن علم ربک من شیء ان ربک لهو العالم الخبیر ان
الذین طاروا فی هوائی وعملوا ما امرهم به فی سبیلی سوف
یرون انفسهم فی مقامات نعجز عن وصفها السن الناطقین
انا ذکرنا من قبل المقام الاعلی الذی سمی بالشیء الاعظم
فی کتاب الاسماء علی وجوه الذین آمنوا بالله رب العالمین
واقروا واعترفوا بما انزله من سماء الفضل ان ربک لهو
المعطی الفیاض نسئل الله بان یوفقهم علی الاستقامة الکبری

لتلاوة نظائرهم عما يذكر في الأبلاغ وعن تعيق التاعين
انتهى فابن مقام جواب دستخط عالى كه از بندار رسائل
فرموده بودند فقره بعقره عرض شد ان الحمد لله رب العالمين
دستخط شريف كه از مغرض صادر مرقوم داشته بودند بنده درويش
كه از عبد خادم در خارج بلد بود در سبيل الله محضه
وغرضه وجعلته حربا مطرزا مشرقا مباركا معطرا ؛
بذكره الحق محروف ومحبوبكم ومقصودي ومقصودكم و
مقصود العالمين جل جلاله وعز شاهد وكواه است كه
ابن عبد نظر بنار مشتعله كه از محبت الهي در صدر
محترق ومفقود اثر مشاهده نمود هرهم بعد مرة قراءت
كرد وبعد حد في محصوص نظر آه عرش معروض كشت
ان في ذلك لعبرة لمن يخشى ادا توجه وجه العدم الى الحاكم
فعال لما يريد عظمته وكبريائه انا سمعنا ذكر اسمي وثنائي
من احبائه وارجو ان توجه وليهما الله وانا مضرعا دعوا في
صدر مولانا المقتدر القدير يا امتي فداخذني الاحزان

على شان نوا ذكر لك شوح لى كوع الفاظين فلا ظهر في حقه
الارض ما لا ينبغي ان يظهر في ايام الله مظهور مولانا المقتدر
القهار فلما جعلنا ارض السجن جنة من الجنات وانزلنا فيها
البهاء والطافنا سبيل الذين كانوا في حصن متين وفضا
باب المدينة يخرج منه من يشاء ويدخل فيه من يريد
فلما ظهروا ظهر وجدوا انفسهم في صقع مبين انك لا
تحزن من شيء ان ربك مع ما احاط الاحزان انه على فرج عظيم
قدير الذين اقبلوا الى الافق الاعلى بكبرى وكبر على وجوههم
من فضل ربك الغفور الرحيم انا نذكر الذين امنوا بالله في الليالي
والايام ان ربك لهو الصادق الخبير كبر من قبلي على كل من
سبب الله من كل ذكور واناث ومن كل صغير وكبير انتهى
وعفارت آخر هنا حادث أضاب كه شعر بوصول لوح :
امنع وفرح وابتهاج وشكر وحمد بوده چون عرض شد
اذا نطق لسان العظمة مرة اخرى باسمي يا اسمي ربانك منعما
في بحر الرضا طوبى لك بما كنت ناطقا باهذا المقام الكريم

کن فی کلّ الأحوال بمثل ما کنت کذلک بوصبک فلی الأعلی
فی هذا السجن المبین انّی ما نسیت دیارک لوح جنار علّة
علی جانب علیه اهوه ذکر نمودید فی الحقیقه همان نسیم سبب
کدورت داشتید امثال این امورات سبب شدّت کما أنّه
سماء محبّة قطع کشت چنانچه مدّتی بود که قلم اعلی متوقف
بود بلسان فؤادی کل عباد بیضاء از مالک ایجاد ؛
مأمورید عما قلیل لعمرک تری العالم غیر العالم بگله
زیبا وان است که لضرّ مرفوع داشته اند چنانچه
وقتی از اوقات لسان قدم متوجّها الی الخادم فرمودند
بعضی از الواح الهیّه که از سماء مشیّت محض عنایت
نازل شده حال دون تراب مانده شخصی کس را منع این
بود از خوض ان را مستور داشته والواح بعضی را
بعضی مبعوض دیگر علمه انّا ان ربّک لهو العلیم انتهی
از این کلمهٔ مبارکه مستفاد میشود که بسیار امور
غیر مقبوله در نفوذ الواح واقع شده از هوی جلّ ثنا

شما و ابن عبد و همهٔ دوستان مخاهم و بکمال محبّت و
بطلبم و بستد عا نمائیم که جمیع را بطراز استقامت و
امانت و صدق و وفا مزیّن فرماید هو الذّی ینطق
الأشیاء باسمه الأعظم الأبهی اگر بنصایح مشفقهٔ الهیّه
عمل مینمودند حال اشراق شمس کلمهٔ ربّانیه از هر مدینه
مشرق و ظاهر بود و از هر افقی طالع و لائح مشاهد
میشد قضی الأمر و ینبغی للانسان ان یکون علی صمت
مبین انشاء الله از فضل و عنایت حق مبین دیده
میشود که جمیع شاداب و کوثر حقیقه بنا محبّت بشأنی
مشتعل شوند که جز بکانکی و بکتائی نماند تا جمیع سبک
لسان ناطق شوند و بیک دست عمل کردند اگر دعای
ابن عبد نظر بجود و عطا بلجاب مفروض انشاء الله
هست که دعای اصحاب و سایر دوستان عند الله
مقبول گردد انّه لهو الفضّال انّه لهو الجواد انّه لهو الغفور
الرّحیم عرض دیگر آنکه جناب زین المقرّبین علیه بهاء

الأعلى باين عبد مرهوم داشتند كه شخصى از اهل مازندران
باينجا آمده واراده سفر اقدس داشته وچون در ساحت
اقدس عرض شد لوحى مخصوص جناب ملا على جان
عليه بهاء الله در اين ايام نازل وهم چنين در باره
اشخاص اليات مهيمنه منبعثه از سماء مشيت نازل و
ارسال شد مخصوص صاحب مرشد كه لوح مخصوص را
شخص حامل نزد شما برد وبعد از زيارت آن
حضرت لوح منيع را بصاحبش برساند وعرض بكر
انكه در وقتى از اوقات خواهد نامه كه بجناب اسم
جمال بنويسد كه توقف زياد در محلى لازم نه بلكه
بايد متل مسافرى كه سعى در رفتن بمقصد دارد طالع شود
تا بحضور برسد وبدانند كه افسرده اند نار محبت الهى
مشتعل شوند هم چنانكه غذا از براى اجساد لازم است
همين طور هم از براى ارواح واجب غذاى روح مائدة
منبعثه الطيبة طريه است كه از سماء عنايت الهى نازل

شده اگر غذاى روح بان نرسد البته ضعيف شود
لذا كاهى بكمال حكمت ببعضى الواح نوحه نائحة
لاجل تبليغ امر الخ لازم وواجب است تذكر نفوس
مقبله است تا جميع باعانت الهى بطراز استقامت و
امانت وصدق ووفا بر يفعل ما يشاء امر الله فائز شوند در
اين ايام از سماء مشيت مالك انام لوحى در انقطاع
ومقام او نازل در اين مقام ذكر ميشود كه شايد
سبب ظهور نفوسى كه بهدى از حق جل وعز مصطلم كه
جميع را از اين وحى بوشانند وبايمقام اعز اعلى فائز
فرمايد وهم چنين بطراز انقطاع فائز شد البته احبه
صادق ومستقيم مشاهده شوند باجتنا هذا المقام الأسمى
باجتنا هذا المقام الأنور باجتنا هذا المقام الأسنى باجتنا
هذا المقام الأعلى هذه سورة ما انزله الله فى الكتاب
نسمى الكتاب الانقطاع شمس اذا اشرقت من افق سماء
نفس تحمد بها نار الحرص والهوى كذلك يحكم مالك

الورى اما تنعم العالمين ان الذي فتح بصره بنور العرفان
يقطع عن الأمكان وما فيه من الألوان يشهد بذلك
ربك الرحمن في هذا المقام العزيز الرفيع ان انظر ثم اذكر
النعمان الذي كان من اعز الملوك ومن قبله احد من
الكبراء اذا اضطجع على فراشه شمس الأنقطاع تركا ما عندها
وخرجا من بيتهما مقبلين الى العراء وما اطلع بها الا الله
العليم ان النعمان كان مستويا على عرش الملك اذا اسمعا
كلمة من كلماتي العليا اهتز وتحرك وتحير ثم انتبه وقام و
قال يخاطب الى نفسه لأخبر بنبأ ملكته اليوم وغلبا بملكه
غيرك كذلك بينها هو وانا المقتدر القدير فلما انشق الصبح
وطلع الشمس جند الأمراء العرش ممرتكا نحشرها ينحصوا
والأنظار ان يشهدوا فيها الا الله هو العالم الخبير نعم انه لو
تكشف الغطاء عن العيون كما كشفنا عنه لترى الناس يعرجون
الى السماء عن دراهم ويتركون ما بينهم عن هذا الأفق المبين
طوبى لمن شهد بانوار الأنقطاع اذ صاعقة السقمة

العراء لدى الله رب العرش العظيم طوبى لمدينة اشرقت
شمس الأنقطاع من افقها والأرض ضاءت من انوارها العزيز
لو فاز هذه الديار بنور من اشراقها لما بلى البهاء بين
الأشياء كذلك يقص لك ما لك الأسماء لتكون من الشاكرين
لو اتى لك ما ورد على المظلوم لتنوح وتبكي كبكاء الفاقدين
اذا فزت بلوح الله واتوه ان اقرأه مرة بعد اخرى ثم اقرأه على
الذين يجدون من وجوههم نضرة الله العزيز الكريم كذلك
يسبح لك الأعظم لتفرح وتشكر ربك العزيز الحميد اما
الفرح بما توجه البيت وجه الله من هذا المقام الكبير وانزل
لك ما يجذبك الى المقصود ويقربك الى مقام المنيع
البهاء عليك وعلى من شرب كوثر البقاء من ايادي
عطاء ربك الرحيم حال اكر نفسي ببصرها طاهرا خالصا
لوجه الله دوات نوح ملأ حطه مما يبدو ويتحرك بطلع بما
ينفعه وبما يستضيئ به العالم يا حبيب فؤادي اكتبي اذا
ناسر دد بستان بجهل وتادا في تريث شد الله وبدر قا

وتفاق سائر مجالست بينا وبجاست شنوا اين الأصوات الحادثة
والأذان الواعية نفسيكه حرف ثالث مؤمن من بظهوره الله
بنص نقطهٔ بيان روحي من في الأكوان فداه بظلم وطغيان
شهيد نمود وهم چنين شخصيكه با او در ارض نا عراق
آمد وهم چنين نفوس ديگر هريك را بيهانه وفتوى بر
قتلش داد مع ذلك نوشته كه نفوس مقدسه را بايد
وزود كي بحق امر راجع دانست نمايند حال ملاحظه نمائيد كه
حرف ثالث من يظهره الله را از نفوس مقدسه نشمرده
واما جان مشهود يكي كلاً كه خداي واحد شاهد است
كه از اعالي شنيده او اهل اين ديار نبوده باد آمده بودند
از اوان واسلاموول وشام واين بلد استفسار نمايند
تا حقيقت اين نفس كه خدمت شخص موهوم از نفوس
مقدسه شده معلوم گردد واشخاص ديگر كه مرقوم
داشته بودند كه نفس موهوم مكتوبي باو نوشته ارسال
داشته خوب است تفصيل آقاجان را از او سؤال نمايند

جمعه

جمعه كه خواهر آقاجان در بيت نواب فريدون ميرزا بوده
واز جمله نفوس مقدسه نفس موهوم مذكور بوده
كه خود را بجناب ميرزا نمد كه برادرش در حضور ايشان
ذكر مينمود كه عدم ايمان من نظر بايمانيست كه در حق
اخوي من ادعا مينمايد ومن او را بهتر ميشناسم واعمال
او را بهتر ميشناسم واعمال او را بهتر ميدانم مع ذلك نميدانم
كه او خود كي از اوليای اين امر ميباشد ديگر تفاصيل
او بر خود ايشان حضرت معلوم است ومطلع شده انكه
بيچه جهت از ساحت اقدس طرد شده واكر از اتباع بحجي
بود در عكا چه ميكرد خواهد الذي لا اله الا هو ودعنه
ومن احاطه ماناح بر سكان الملكوت اينها از نفوسي هستند
كه هر نفسي اقرار بديه شهد بكنجم ونفاقهم هم الذين
نبذوا امر الله وراء احكامه واخذوا ما امرهم به هواهم آنچه شهد
بذلك ما انزل الرحمن في الكتاب لعمرك قد ذرفت العيون
من اعمالهم وذابت الأكباد بما ورد من ظلمهم على امر الله

سعوا آنه یشهد بذلک کل من نزین برد آ والانصاف چه
قل محبوبیت که شخصی از جناب مشهر الله وله سبب
رفتن سید محمد را باستانبول سوال کند تا معلوم شود
نزد هر ذی بصری که ابن نفوس کذبه موهومه چه مقدار
سبب تضییع امر الله شده الله والد جمیع این امور کذشته
خود اصحاب مطلعند که احبای بارآن نفوس معاشر بنود
چند شهر بود که جمال قدم بالاحدی معاشرت ننموده بآب
مسدود و دلها محزون و دران ایام رافع شد اینجا را شد
آن خادم جسارت نموده بان بعرف العباد ما عنده و یعبدهم
صراطه المستقیم تا الهی محمد جواب دستخط اضحرت
کدام ارض صادر ارسال داشته بود بلکه چند شهر قبل
جواب عرض شده ولکن چون مطول بود و هادی بعرض
مطلب و بیانی و اطمینان منقلب لذا ارسال نشد دنیا
الیوم کبیخ ماه مبارک رمضان است در عصر آنا مجرم
نفوس مقبل ما نذکر الله محمد آنرا در این چند یوم دستخط دیکر

اضحرت

اضحرت که در خارج ارض طا یعنی امام زاده حسن مرقوم
داشته اند علت انبساط قلب و انشراح صدر کردید بعد از
اطلاع بساحت اقدس روحی تمام آنرا مع بعض داشت
قوله جلت عظمته وکبریائه یا جمال مزه والت علی مرح
وطوران علی حزن بلدة ربه انه المخلصین اکر بفرح اعظم عالم
شاد بلد دیکر کدورت چه معنی دارد و اکر فی الحقیقه بعباد
دنیا مومنید و بانبساط بساط مبسوطه سوق مطلع ذکر
قبل از برای چه بین یا اسمی الجمال هل یعرف من بکلمات الله
هو الله انفع الکلم روحه لنداء الله والحبیب للفئدة والروح
لعرف قبضه هل ینبغی لک الاحزان بعد هذه البیانات التی
جرت من عیون رحمة ربک الرحمن الرحیم تشهد انک انت
من الفائزین وانک انت من الموقنین وانک انت من
المطلعین الحمد لله اولا انکه در ایام مکه مجرم فرح در اموال
واریاح سرور بظهور مظهر ظهور در هبوب لاینبغی
نفوس مقبله مستقیمه ذکر احزان عباد مکدر مصباح انکه

محق راجع میشود و چون کدورات احتجاب از این بحر جود و
ازلیّ نیست ولکن احیان شما بعنایات حضرت دوست بزدود
مبدّل میشود چه که معزّی اوست و مسلّی اوست احزان
و ارادهٔ بر مظلوم راجع بایدکه هامن معزّ یعزّه اومن
مُسَلٍّ یُسَلّیه ضماوّد علیه لا و نفسه المهیمن علی العالمین
اینجا ل ذکر احزان محجوب امکان دارای بحر تسلّی است
طوبی للعارفین تفصیل این اجمال و حال و وقت اقتضا
نمینماید چه که عبد حاضر حاضر است و ارادهٔ آنکه مکتوب
شما که مفزع بفقره عرض نموده در ملکوت بیان جواب نازل
شود که شاید باحتجاب بعنایهٔ روح محبوبان در اجساد
اهل امکان صرابت نماید و کلّ را بنفحات ایام الله فائز
کند انّه لهو المقتدر العلیم الحکیم ای جمال اختیار کهٔ
باقی و همین توجه نموده اند و از جمیع عرفای محجوب امکان
اشاعه داده اند در کلّ احیان هفتاد کره دارید باخلاق
طیبه و صفات مرضیه که سبب ارتفاع امر الله هست

طاهر

ظاهر شوند ای جمال اگر انفس بحق بطراز امانت مزین بوند
محجوب عالم محرون مشاهده نمایند باید دوستان را بامانت
و صداقت دعوت نمائید که شاید باین دو نیّر اعظم که
از افق سماء اوامر الهی مشرق است فائز شوند در یکی از الواح
باری این کلمه از سماء مشیّت الهی نازل امروز اعمال شما
باید افعال چیزهائی باشد که مشاهده شود و هر عملی نیکی بنفسه مطلع
امر است مشاهده انفعال بیان نا ثبت که از قلم اعلی در
الواح اخری ثبت شده اگر امروز نفسی بطراز امانت
فائز شود عند الله احرار است از عمل نفسیکه پیاده بکعبه
الله میرود پس توجه نمائید و بلقای حضرت معبود در عالم
محجوب فائز گردید امانت از برای مدینهٔ انسانیت بمثابهٔ
حصن است و از برای هیکل انسانی بمنزلهٔ عین اگر نفسی
از او محروم ماند در ساحت عرش نامبرده ملکور و مسطور
اگرچه در حدیث بصیغهٔ نفی ذکر شده ولکن بحسب معانی
بجنابین الهی مطمئن باشید و بخدمت امر قائم شوید که

حوادث زمان وکدورات امکان نرا از خدمت محبوب عالمیان
منع نماید بلی کدورت از صفات بشریه است ودرهم صورت
انسان را اخذ مینماید وناضره میسازد ولکن در نفوس مقدسه
از کلی نداشته ونیاورده جسد محزون ولکن روح در روح و
یکدل چنانچه ابن مریم میگوید جسد محزون است در روح
شیخ در رسوم واشکال ابن ذکر را بنوشته شرح جمیع کرامات
رحمت در حق از سماء عنایت بر تو نازل باد اما شکر وکن
من الشاکرین اما شکر وکن من الحامدین انتهی دیگر جواب
آن نداده کدام خادم خانی کلمهٔ معترض وارد جمیع که سلطان
کلمات الهیه را ذکر نموده وملک معانی و سر بینهایت
سوی کشته باجنبیب خواهی در المذکر فی قلوب اکثر
جمیع عالم در امان بلک کوش شود باصغای بکبرین
ارکلمات الله تماماً فاتر نکرد در انحضرت شبهه انند ومثل
والناس فی اضعاف مبین چون ذکر امانت وصدق ازان
لسان اهنیه ظاهر شد لذا ابن عبد نبی لوح از الواح الله

کمدابن

کمدابن مقامات نازل شده ذکر مقامات انحضرت بحکمت
بر دوستان الهی نمایند که شاید منتشر شود وکل بما اراده الله
فائز گردند **هوالسلطان فی ممالک البیان** قد کنا
نتفکر فی الارض وسمعنا حدیثها واخبارها از اطلس من
غرفات المدینة بدس حدیقة نور آمد وسمعنا الحان
قاصف فی وسط الهواء ونادت باحسن الاصوات یا ملأ
الارض والسموات انی حوریة سمیت بالانهار فی الصحیفة
المرهونة المستورة قد کشفت عن وجهی یا دنیا لکی تنظروا
حسنی وجمالی وجلالی وجمالی وجلالی وتشاهدوا بهائی
الکحیل وجمالی الحمراء وقرنی الغراء وعدائری السوداء
اسکم یا ملأ الانشاء بمولی الوری وسلطان الاخرة
والاولی بان لا تحجبوکم بحجب الخیانة والحرص والهوی
ولا تدعوکم بین ایدیها العمر انه ان الخیانة من اعداء
وشأنها الضغینة والبغضاء اسئلکم بالمرء الاحد
بان لا تسلطوا علی عدو کی الاکل اناحموکم یا اهل

الأرض ولا تكونوا من الظالمين كذلك انزلنا لك الآيات
وفصلناك بالتوحيد ما ورد علينا في الحين الأعظم لتكون من
العارفين انا نحمد الله بما ورد علينا من البأساء وضيقه
المستهم انك اذا قرأت اللوح وعرفت ما فيه تذكر ما
ورد علينا وتكبر على وجوههم من لدن المظلوم الغريب البديع
كتاب الصدق نزل بالحق من لدن عالم خبير
انه لرسول الصدق الى البلاد ليذكر الناس الى مقامه
الرفيع ويعرفهم شأنه الأعلى ومقره الأحلى ويريهم
جماله الأبدع ومقامه الأنفع وسلطانه الأمنع الأعز
البديع لعمر الله انه يمشي وعن يمينه بحتي الاقبال وعن
يساره الأطيبان وعلى رأسه راية العزة وعن ورائه
جنود الوفاء يشهد بذلك مجري الأنهار انه بكل شيء
عليم انه ينادي ويقول يا معشر البشر اتي جئتكم من لدن
الصدق الأكبر لأعرفكم علوه وسموه وجماله وكماله
مقامه عجز عما عند الله لعل يجدون سبيلا الى الصراط

ثم اعلم ان الذي نزلت هذا الطراز الأول انه من اهل هذا
المقام المنير انكم يا قوم ان تدعوه نحن محالب الكذب
خافوا الله ولا تكونوا من الظالمين مثله مثل الشمس اذا
اشرقت من افقها اضاءت بها الآفاق واناروت وجوه
الفائزين ان الذي منع عنه انه في خسران مبين انا
نقول يا ايها الرسول هل يقدر ان يدخل المدن والقلوب
وهل يجعل لمفسك فيها من معين انه يقول ليس من
علم انك انت العليم الحكيم انا نزلنا هذا اللوح فضلا من
عندنا لتذكر الناس بما جاب من ربك ان امر عظيم البهاء
عليك وعلى من بشرء اياب الرحمن بالروح والريحان
ويكون من الراسخين مدة ابن سنة اكثر اياب ازقلم
اعلى جابك يعني هو جعل جلد الرخود مرقوم فيه مورند
وذكر انقطاع وامانت وفاء وصداقت وسائر صفات
عالم بدر اكتبي از الواح ظاهر ومشهود است وجون
بعض امور ان عصر رضيته دد اجاز رضى واقع شد لذا قلم

الى نظر بنزهت عباد ودرك اعمال واخلاق وصفا بكلمة
علو نفوس مقدسة واوقاع امر الله والمهيمنان اهل عالم
وحفظ كل آمنت مكرر اظهار ظهوره انحضرت وابن عبد
بابه بكمال تضرع وابتهال ازحق تعالى سلطانه بطلبكم
عباد خود وبانچه رضاى اويست موفق فرمايد وبطراز
لآلئ وسزاوار است مزين نمايد انه هو المقتدر المتعالى
المجيب الغفور الكريم عرض ديگر آنكه نفوسيكه ذكر ثنا
درد سخط عالى بوده بعد از عرض بساحت اقدس مخصوص
هريك انبائى از سماء عنايت نازل انشاء الله جميع بآن
فائز شوند وبلسان ظاهر وباطن تلاوت نمايند هذا
ما نزل لأخت صلع حضرتك هو الأقدس الأعظم بالحق
انا فرحنا بما يذكرك الغوث المتعال فى هذا اليوم الذى ينوح
العدل كنوح الثكلى بما اكتسبت ايدى الظالمين تالله
قد سكن هيكل العدل على التراب وهيكل الظلم على سرير
العز بعزة مبين ولكن لعمرى ان السر يخطف عليه

الهواء

الهواء يبشره بالعذاب والمكان يستعيذ منه بالله ربك
المقتدر القدير ان انظر ثم اذكر الذى جعله الناس اسما
لأنفسهم من دون الله الذى سمى بالوشاء فى كتاب الله
العلى العظيم فطار بكل ما ناح به الرسول وصاح به
البتول وكان الفوح فى شقائى بعد ان ذرئت فى احشاء
لسلطان من عنده وجعلها عبرة للذين كفروا بالله مالك
هذا اليوم البديع يا جمال الأخر فى شئ انت فى اخذة
فى هذا الظهور كل ظالم ظلم ويأخذ الذين نزعم اليوم على
انهم الفئوى من دون بينة من لدى الله العلى العظيم
يحكمون فى يومهم ينوح من ظلمهم اهل الفردوس
الملك الأعلى بتهد بذلك ما لك الأسماء فى هذا
المقام الذى يسمى بكل الأسماء فى كتاب الأسماء من
الله العزيز الحميد ان يا قلم دع ذكر الوشاء ثم انظر
التى اقبلت وسمعت وآمنت وفازت الى ان طارت
الى الرفيق الأعلى والجنة العليا المقام الذى فيه ينادى

لسان القدم الملك لجمالي القديم باجمالي لعمري انّ
الورقة حادث الى السدرة وتشهد كما شهدت في
الأيام الفائتة انّ ربّك لهو الرّقيب الشهيد بانّها
الورقة انّا نذكرك فضلاً من عندنا انّ ربّك لهو
الفضّال الكريم اشهد انّك آمنت بالله وآياته
اليه في يوم فيه ظهر الفرع الأكبر بما اكتسبت ايدي
الغافلين البهاء عليك من لدنّا وعلى الّذين
يكلمهم الله العزيز الجميل انّا نرجي في الجنّة العليا بما
شهدت لك امّك اذ كان مسطوراً على عرشه العظيم وانّه
في هذا المقام من سمّي بالصمد ليخرج بذكر الله الفرد
الأحد الغفور الرحيم يا صمد انا طهرناك بفضل الله
ومنه انّه ذكرك بالحقّ ويذكرك فضلاً من عنده
لتكون من الشاكرين تمسّك بكتاب الله وسنّته ثمّ
احمد بهذا الفضل الّذي لا يعادله ما خلق في الأرض
انّ ربّك لهو الصادق الأمين انّا نذكرناك وضلعك في

هذا

هذا اللوح وبذكر امّها الّتي آمنت بالله ربّ العالمين
لا تحزنا بما ورد علينا لعمر الله سنفنى الدنيا وما فيها
ويبقى ما قدّر لكم في ملكوت العزّ بين المنيع قد كتبنا اسمكما
في هذا الكنز الّذي سمّي باللوح بلسان الله وانّه ليكون
بانبائها اسماء اسمائه يشهد بذلك كلّ عارف بصير انتهى
عرض مشهود ابن لوح ارسمآء مشيّت ربّانى مخصوص
امة الله خديجة كه در لوح صادر بورقه نازله شد
نازل علم الله انّها فازت بما لا يعادله السموات و
الأرض في الحقيقة در ابن لوح بديع منيع حضرت ثمانى
وجناب عبد قبل صمد ورقه وضلع اخص ترجمه
بعبارات مخصوصه الهى فانزشده اند روح العالم
لعنايته العدل وذكر شهادت نورين نيرين هم در
شأنه وهم چنين كاظم عليه وعليها بهاء الله اكرچه
مقدّمه ارض صاد سبب شعلهٔ اكباد وتوهد صيحهٔ
عباد شد ولكن انسان بصير بدست تفكّر عمايل وسقطعًا

عن الامکان نظر کند مشاهده نماید بدایع عزّ از فیحه
واقع شده نبوده و نیست چه که بعد از اوّل احوال
از تفصیل امور نورین نیّرین مطلع است ایشان در عرش
بساحت اقدس فائز شدند و کمال عنایت در بارهٔ ایشان
ظاهر و بیمثوره در اوّل منافی جمالات بعضی واقع
شده ولکن بعد قدرت الهیّه ایشان را بلند نمود و بطراز
عزّ مزیّن فرمود و از سماء مکرمت برکت بر ایشان
مبذول داشت تا آنکه بمقامی رسیدند که لحن ثنای
دشمنها شدند و بعد از مراجعت از ساحت اقدس بارض
صاد دو عرض مرض داشتند و همین امر بکلیه واقع
شد بکمال عجز ایشان آنرا از فنی متعال مسئلت
نمودند حال ملاحظه نمائید الحمد لله نابودند آنچنان
حق بکمال عزّت مابین عباد ظاهر و بمشیّت الهی حبّ
ایشان در قلوب شد که احصاء آنرا جز حق خاطر نبوده
و نیست و در آخر عمر بشهادة کبری که خود خواسته بودند

فائز گشتند و بعد هم مشاهده نمودید که از ظلم اعلی بدیار
ایشان چه نازل شده لعمر الله بما نزل لهم نوح الأشیاء و ینصح
العصره و بکل اهل الفردوس اگر نفسی مالک جمیع دنیا باشد
و انقاض نماید باین مقام فائز نخواهد شد و این مقامی است
که جمیع مرسلین و مقرّبین آنرا آمل بوده و هستند تا حال از
صدمهٔ نوع در این مصیبت کبری نازل شده بل از بدو چه گذشته
این ایام هم مشاهده میشود در بعضی از الواح ذکر شهدا
مذکور است حال کدام شأن اعلای از این شأن و کدام مقام
اعظم از این مقام است و فنی از اوفات فرمودند بالخادم
امثال این امورات حادث تا اگرچه سبب و علت اعراض لا
تحصی بوده و هست ولکن علت ارتفاع امر الله است بایها
از امور شکایت نمود که سبب و علت ضییع امر بوده
از حق جلّ و عزّ مسئلیم کل را هدایت فرماید و بما یحبّ
و یرضی مؤیّد نماید و مرهون بدوستی با جمال امر الله
و ارض بین اعزّ از کلّ شئ مشاهده میشد و حال در عقبی

واضف كه ذكر ان سبب حزن جديد مستود ان ربك هو القضاء
المحتم انتهى اينبئ محمد اذكر ارض خاضرموه بود بدء عرض
شد هذا ما اشرق من افق البيان باجمال يشرهم بفضلي
وعنايتي ورحمتي التي سبقت العالمين اذا ذكرناهم وذكرهم
ان ربك لهو المعطي الكريم قد خلت عما الرسلوه بعد حضور
اسمائهم لدى العرش انه لهو الفضال الحكيم ان الذين ذكرت
اسمائهم في كتابك قد ذكرناهم بلكما نخاطب به احدا قبلك
وكبر من هذا المقام على وجوههم وبشرهم بان لهم مقام عز
كريم ان الفضل بيده يعطي من يشاء ما يشاء وبفضله
لمن الذي ما نظر به عيون الناظرين انتهى اينبئ ديارة
حساب مبزا على دسام فوم واشنه بود بدء عرض شد
هذا ما انزله الرحمن في الجواب هو الناطق بالحق في
ملكوت البيان سبحان الذي انزل النعمة واظهر الكلمة
انها لهي الصراط قد نصب العلم من لدى الله المهيمن القيوم وفيها
طوى البيان الاكبر ولكن القوم هم لا يفقهون وانها لهي رياض

الاعظم

الاعظم الذي نخ فيه وانصعق من في السموات والارض
الا من انقذته يد اقتدار ربك العزيز الودود طوبى لك
بما اقبلت الى الافق الاعلى اذا عرض عنه الورى ان ربك
لهو الحق علام الغيوب طوبى لفوتى كسر اصنام الاوهام
متوجها الى الله ربك ما كان وما يكون قد ذكر اسمك في كتاب
اسمي الله المهيمن القيوم انا اعترفت بما اعترفت به في ملكوتي
وحضرت لقائي عرفني وطافت في حولي وطارت في هوائي وحملها
الشوق الى سدرتي في ارتفاع سمى بالجمال من لدى الله مالك
الوجود وذكرناك لتفرح وتكون من الذين نطقوا بثناء الله
العزيز المحبوب انا ذكرنا كل من اقبل الى الوجه ليكون ذكره
كنزا له في ملكوتي الممتنع الممنوع كذلك ذكرناك وانزلنا
لك ما قرت به العيون انتهى ورهم چنين در ساحت
اقدس ذكر جناب بزرك عليه بهاء كه در دست محتظ
انحزن بود معروض كشت هذا ما تكلم به لسان
العظمة هو الاعز الاقدم الابهى قل سبحانك يا من

بيدك ملكوت الأسماء وفي قبضتك زمام الأشياء
اسئلك بالاسم الأعظم الذي به اضطرب الأمم الا من
حفظته يدك اقتدارك بان تؤيدني على ذكرك وثنائك على
شأن لا يمنعني بعض الجهلاء الذين نبذوا احكامك عن
ورائهم وجادلوا بآياتك وجاحدوا المرك واعرضوا عن
جمالك اي رب فانزل من سحاب رحمتك ما ينبت به نبات
حكمتك وادبك واعرفانك في صدور الذين فازوا برحيق
وحيك وكوثر الهامك اي رب انك كل مقبل على نصرة
امرك والاستقامة على حبك انك انت الذي لم تزل
مقتدرا على ما تشاء لا اله الا انت العليم الحكيم ثم اكتب
لي يا الهي ما ينفق لسماء جودك وبحر فضلك انك انت
الفضال القديم لا يعزب عن علمك من شئ تسمع وترى
وانك انت السميع البصير انتهى وهو مجيبا سامي وبكرة
عليهم الثوا عرفه وكتاب اصحاب بود مرة اخرى عرض شده
محضرين هر يك آيات بديعه منبعه نازل انشاء الله باد

فائز

فائز شوند هو الأقدس الأبهى يا نصرات المظلوم شهد
افعالك وتوجهك الى الله وانزل لك ما تقر به عينك و
يفرح به قلبك وقلوب السامعين ان افرح بذكري ايا
ثم اشكر ربك الكريم انه نوجه اليك من شطر سجن الأعظم
وذكرك بما هو اعز من بحر الجوان عند ربك الرحمن ان
اشكر وقل لك الحمد يا مولى العالمين البهاء عليك وعلى
ضلعك التي آمنت بالله العزيز الحميد ان يا ايها الأعلى ان اذكر
من سمي بمؤمن ليفرح بذكره لعمر الك الحق انا نذكرك
من قبل فضلا من عندنا وانا العزيز الوهاب طوبى لنفس
اقبلت الى ملكوتي وشربت رحيق عنايتي من ايادي عطائي
ونطقت بذكري البديع فلك كان ذكرك في كتاب سمي
نزلت لك هذه الآيات التي لا تعادلها خزائن السموات
والأرضين البهاء عليك وعلى ضلعك التي فازت في
ايام الله العزيز الحميد وتذكر من سمي بعلي الذي
اقبل الى الأفق الأعلى ونوصيه بما يرفع به امر الله ما لا

الأبعاد يا علي ان اسمع نداءي ثم افرح بذكر ربك الذي
بيده ازمة الآخرة والاولى لتسمع سمع نداء المظلوم و
توجه بقطع في سبيله عن كل الجهات الى سماء علياء ربك و على
ابنك الذي آمن بالله الواحد المختار انا نذكر على
الذي آمن بالله مالك الغلمان في يوم فيه اضطرب كل
ذي فضل وتعرض كل نفيسة واعتبر من كل حكيم الا من
شاء الله رب العالمين كم من علم جعلناه نار الصدر
وكم من حلم تركناه وجعلناه عبرة للناظرين وكم من
غنى غره الغناء الى ان اعرض عن مالك الورى وكم من
فقير فاز بكوثر البقاء في ايام الله الملك العزيز المحبوب
ونذكر من سمي بشير على ليوفق كل مؤمن انا نذكره
من ذكرنا له العلي العظيم ان اسمع نداءي انه ينادي بك
من شطر سجن العبد فاسئل الله بان يجعلك ناظرا
على امره وقائما باسمه العزيز البديع ان يا غلام ان اذكر من
سمي محمد ربك ليفرح بذكره مولاه ويكون من الراسخين

يا غلام

يا ايها العبد توكل على الله في كل الامور ثم اذكر
ابي محمد بثنائي وعاونه على نفسه واصفيائه الذين اتوا
بابائي واقبلوا الى افقي المبين كذلك انزلنا الآيات
فضلا من لدنا انا ربك لهو المنزل الكريم هو الافضل
الاعظم الابهى يا محمد قبل ثنائي ان اسمع النداء من شطر
عكاء المقام الذي سجن فيه هذا المظلوم الغريب الذي
احاط النداء من في الارض والسماء ولكن الناس اكثرهم
من الغافلين طوبى لك بما نبذت الاوهام واقبلت
الى مالك الانام الذي اتى بسلطان مبين نعيما لك
بما اخذت رحيق العرفان وشربت باسم ربك الكريم
كم من عبد اعرض في ايام الله عن مطلع الوحي وكم من
عبد اقبل واخذ ما اوتي من لدن الله رب العالمين
كذلك نفس صبح البيان اذ كان هيكل الرحمن مستويا
على عرشه العظيم البهاء علي من ذكرك في كتابه
عليك وعلى صلعاء التي نسبها الله الى اسمه انه هو

Provided by the Aman Library

العالم الخبير بالسر والمجال انا نذكركم احبائي في كل حين اجمعين
ونكبر على جموعهم من قطر سجني ونصلي عليهم ونسلم
فبكل بكور واصيل باجمال نبشرهم بيمن عنايتي و
سماء فضلي وشمس رحمتي احاطت العالمين فلا يائسه
ان العلم الاعلى يحرك على ذكركم ووجه القدم توجه
الى وجوهكم من هذا المقام العزيز المنيع اياكم وجوا
بذكري ثم اشربوا باسمي العزيز البديع انا نأمركم بالحكمة
ونذكركم حزني في هذا اليوم الذي فيه سمعت انيني ما
على احبائي من معشر الظالمين نشهد انهم اضلوا وجاروا
وظلموا في هوائي وسمعت ندائي وتحركت باذني و
اردت في كذلك شهد العالم الا هل ولكن القوم اكثرهم
في ريب مبين طوبى لمن زارها ويوجه اليها الصلوة
لوجه ربها المنعم المعطي الكريم ايجاز لفظه بيان ؛
مفهومها بايد كل از براي اين بوده كه دران محضر اقدس از نوع
اعلى مذكور آيند حال ملاحظه نمايند وفلان ابن فلان را

بيايند

بيايند كه قلم اعلى در حقيقت جميع احزان اورا احاطه نمود
بذكر احباي خود مشغول است لعمري لم يمنعني جنود
الامكان ولا احوادث الدنيا فاظفت في كل الاحيان
ويعوث الكل الى الافق الاعز المنيع جميع دوستان را ان قبل
مظلوم الفاني نكبر برسانيد اين سنه چند مصيبت تابع
شده ودر اين آخر خبر اخذ در ظاهر بساحت اقدس
معروض افتاد في الحقيقه مظلوم بوده وستر ابرو ؛
وارد شد انچه كه غير حق از احصاي ان عاجز بسيار
طوبى لها وهنيئا لها بما صبرت في الله وحملت الشدائد
في سبيله المستقيم انتهى عرض ديگر انكه الواح منعقده
از سماء عنايت الهيه مخصوص جناب اريسال شد
از جمله در جواب جناب آقا سيد علي اكبر عليه بهاء
لوحي مخصوص جناب واواح اخري وهم جنين مع
جناب ابن اصدق المقدس عليهما بهاء الله لوحي
مخصوص جناب نازل واريسال شد وحال هم لوح ؛

Provided by the Aman Library

اعز امنع بايوسنه ارسال شد مع ابن عنايات المحبه و
فضلها ای ربّ ایده بالواحضرت ذکل الجمان بکمال روح و
بلکه محبوب عالمیان مشغول باشند تا بانکه بجوشان بادهٔ
عشق بخروش آیند و بشعر ده کان وادی اوهام نازه شوند
و رجز مکان بخوانند اعراض زنند و بایند ه کر هند البهآء
علیک والسّلام علیک والحمد علیک وعنایة الله علیک

نسبّح ربّنا الأقدس الأعظم المتعال العلیّ الأبهی

الحمد لله الذی ظهر واظهر ما اراد انّه هو المقتدر علی
ما یشآء لا یعجزه شئونات الخلق ولا یضعفه اعراض الذین
کفروا بالله مالک یوم التناد قل ظهر واظهر نفسه
استقر علی العرش الأعظم بین العالم ونطق بما انجذبت به
الأشیآء وتوجهت الوجوه من کل الجهات الی وجه مالک
الأسمآء اذا نطق بکلمة اخری ینبغی احد الدّخان من فی
الأرض والسّمآء ویها فصل بین عباده وخلقه اذا رجع
المریبون واعرض المتوقفون وناح الصّنمیون وصاح

الغافلون وسرع الموحدون وطار المخلصون واقبل
المقربون فلما احدثت حلاوة الثنآء اهل البهآء علی
شأن سلبوا العالم واقبلوا الی الأسم الأعظم وتوجهوا
بالقلوب الی الأفق الذی منه نطق لسان العظمة و
الکبریآء لا الّه الّا هو الواحد الفرد العزیز الوهّاب ینبغی
الخادم الفانی بلسان فؤاده وکینونته وظاهره وباطنه
بانّه امنح عباده بظهور البهآء فی ملکوت الأنشآء طوبی
لمن احدثه سکر خمر العرفان وانقطع عن الأکوان متوجهًا
الی ربّه العزیز المنّان بالله الوجود ومالک الغیب والشّهود
نری احزانی فی قلوب احبّائک وتسمع صریخهم وعجیجهم فی
فراقک ای ربّ فدلّک ربّ السّمآء من زفرات اهل
الوفآء واصعقت اوراق سدرة المنتهی من حنین
قلوب اصفیائک الذین بعدوا عن لقائک وجوارک
ورحمتک والطافک ای ربّ اسئلک بالمذخر لها المکنونة
المخزونة التی ما اطلع بها الّا نفسک بان تجری من بحر

Provided by the Aman Library

ذلك الأخي ما بأخذهم الروح والانبساط على شأن لا يخبرهم
شيء بما دث خلفك ولا أنكدهم ظلم اعدائك الذين بنيا
كذلك ونمسكوا كذلك ونمسكوا بالأوهام فيا بأبي أنت
يا من الخادم سلسبيل الحيوان جاريا عن يمين عرشك و
بحر العطاء امام رحمتك اسئلك بالأسم الذي به سخرت
الحار بان تكتب لي ذكرك في الواحات ما ينفعه وهو لك
وأجبه بما اراد من بحر علمك وابده على خدمتك و
نشبه ما يجعله مخلصا في حبك على شأن يذكرك بين
عبادك منقطعا عن دونك انك انت المقتدر على ما
تشاء وفي قبضتك ملكوت الأسماء لا اله الا انت
العليم المقتدر وحي لذكرك الفداء ولقبائكم
الفداء قد وجد الخادم من اثر فلك عرف موئة الله
والحمد لله وتضوعت مسك الختوم في حانة الله
قل اشرح الصدر من نفحاته وقرة العين من كلماته و
فرح القلب من فوحاته احدث بالقوة وصعدت الى

سماء

سماء البيان الى ان حضرت الملأ عرش ربنا الرحمن وعرضت
ما فيه اذا توجه اليه وجه القدم وقال عز سلطانه انا ذي
اسمنا المحال عليه فعالي وعنايتي ورحمتي مرتبة على اعلى مقام
السرور واخرى منعتك في بحر الأحزان قل يا جمال
انك دخلت على تعالى بحر الحقائق لذلك ان نلفظ لئالي
العلم والحكمة وتنقطع عن على الأرض كذلك بذكرك تذكر
المظلوم الغريب كن ناطقا باسمي وقائما على خدمتي و
ذاكرا ما نزل من ملكوتي من سمع نغمة ومن انكر آيات ربك
لهو العزي المجيد انا احدثك الأحزان بعد ما ذكرك الرحمن
في الألواح على شأن به نفح في الصور واهتز اهل القبور
تعالى تعالى يا مالك الظهور الذي اتيتك على عرش
وجه وقطع اياته وسمائك بحر المظهور من يده فصلك
بذلك لهو المقتدر الفضال العليم الخبير تفكر فيما قال :
المشركون في حق بعد ما جئتهم بايات خضع لها كل صعب
وكل نبو وكل لوح وكتاب عظيم على المشركين من قال

انه سرق الاناث وانزلها باسمه ومنهم من قال انه ارعى
الأبل وهبه ومنهم من قال انه يشرب الجعاى فى اكواب
من البلور كذلك يذكرك ربك لتكون على فرح مبين يا
جمال ان افرح بذكر ربك ثم اذكر اذ نمت لدى اياب
وسمعت ما اراده الله العلى الحكيم وسمعت باذنك ما
طوى بلسان العظمة فى سجنه الذى سمى بكل الاسماء
فى الصحيفة الحمراء من القلم الأعلى ان ربك هو الذاكر
المخبر رفع الخلق عن وساوسك وتوجه بكلك الى الحق ثم
اسمع ما ارتفع من هذا المقام المنيع انا الذى اذا دعوتنى
وصلنى وعلم يسجن بتوح تحت التراب وربك فى هذا
القصر الرفيع فلما اراد العالم محجوب الأسم والظاهر
بالأسم الأعظم استلك بمعرف تمشيت ونفحات رحمانيتك
ونوحات وحيك وبحر عطائك وشمس فضلك بان
تجعلنى من الذين ما اخذهم اعراض كل معرض ولوم كل
لائم وتمامه كل مشرك بعد اذ اقبل عن معارضيه

او از نفوسى هستى كه طرف عنايت باينان متوجه بوده و
خواهد بود اى الهى تحت لحاظ رحمتى وشراب فضلى باينان
توكل احسان خالصا لوجه الرحمن عباد آنكونيكه بيان دعوت
نمائى هر نفسى بشنيد نفحش بجود او راجع است او از براى
معرضين سبيلى نبوده ونيست باهواى خود تكلم ننمايند
چه كه باوهام ممسك ومتشبثند بك معرضه از نو
رسيد ودر الحمقه نفحات رضا وفرح از او استشمام
شد ولكن عرايض بعد از ياجوج احزان از او در رهبوت
كبرياى ارض قابل ذكر نبوده ونيستند مثل معرضين
وظالمين وغوغاء وصوصاى اينان مثل غراب بيضه كه
بر غصن شجرى ساكن شود وچون ازان ظاهر گردد
ويرمان نمايد قسم بآفتاب بيان كه از افق سماء علم
الهى اشراق نموده كه عرفان نفوس كمثل ان مشاهده
ميشود دركيكا قابل ذكر ولايق بيان است من يشرب
من البحر الأعظم فلنفسه ومن انكر فعليها ودر مذهب عشق

همچو غیب کمر باشد محجوب نرامست همان خشم کمر حق
جلّت عظمته وسلطانه حمل شدائد نموده واموال نهبه
تا الآن استماع کرده انخباب هم بابدا فتدا بمولای خود
تمامند ناس ضعیفند بمثابهٔ اطفال مشاهده میشوند
باید مدارا نمود آن ربّیت لهو الصبّاب العلیم درا کثری از
الواح دوستان الهیرا باتحاد امر نموده یم مع ذلك اختلاف
مشاهده میشود باید بحال بجمیع جوارح وارکان والسن وید
این فقره ساعی باش که شاید خصم اتحاد ما بین عباد مرتفع
نماید العمری بظهور امر الله وعزّ احبّائه کذلك امرك ربّك
مربّی امرك فی هذا الحین بحکمت متمسّك باش لئلا ینظهر
ما نضطربه النفوس احبّای آن ارض را از قبل حق میگویم
نکبه هو شاق وبیان بشارت عظمی مسرور دار ویکوارض
باید کلّ بذکر سلطان قدم مشغول باشید وبحبل اتحاد
متمسّك اتحاد بمثابهٔ معیار است وبنزلهٔ باقی است ازبرای
بیت آوامر واحکام الهی واختلاف هادم ان تنشئوا یا احبّائی

بدیل

بدیل الاتحاد فی امری العزیز المنیع امروز اشبهی بوده و
نیست همه ما بید بکلمهٔ الهی فائز شویم مثلاً هر نفسی الیوم
بکلمهٔ رضا فائز شود ذکرش بدوام ملك وملکوت باقی خواهد
بود لاینظروا الی ما ذکر هو الیوم بل الی ما فی الاعلی وامری
العزیز المحبوب شئ فائی چه شأن دارد که انسان بسبب آن
وما یظهر فیه مضطرب وخائف ومحزون شود ان نظروا
الاشیاء بعینی اذا تریدون انفسکم علی شاطی بحر الاطمینان
ان تکم الرحمن العلیم الخبیر ذکر جمیع دوستان اطهر
بوده وخواهد بود انه یسمع ویری وهو السمیع البصیر باید
اهل بها الیوم در اتحاد اهل عالم واصلاح ان سعی نمایند
اهل ملأ اعلی را چنین کان بود که اهل بها الیوم بان مقام
فائز شوند وحال در اختلاف وامور دیگر متحیر ومتفکر مشاهده
میشوند ای دوست عزیز دیگر امری از شما ظاهر نشود
که مقبول ملأ اعلی واهل فردوس وملائکهٔ مقربین گردد
ان اعمدوا یا اهل البهاء بما امرکم به مالك الاسماء جلّ

بسطوتی هذا النظام الکریم انا نحمد الله رب العالمین انتهی ذکرها
انا سبقنا عبد الهادی علیه ما یعد ما نزل من سماء مشیة ربک علی
ایشان در ساحت اقدس عرض شد هذا ما انزل الله فی الجواب
هو الأحد فی الأعظم بما شاء الله لها انه لا یزال و
لم یزل طب عنایت و حلی سماکی باشی و بغیوشات
سحاب کرم ربانی فائز شدند یا صفاء مالک اسماء مشرق
و طالع از افق بیان مشیت علم الهی ظاهر و بادی
بکلمه من عنده قائم و مشغول بامری هر منصفی حاضر و فائز
لعمر الله امروز روز احدی است که در جمیع صحف الهیه مطمح انظار
محسوب است کذلک جری من قلم امره علی لسان عبده طوبی لنفس وقف
بما انزلناه و فاز بما اراده الله من لدنا انه لا یجزی لغناء
اذا تاب و یجزیه ان انوار شمس بیان را مشاهده نمود و بحق
جذبی فی ایام اعظم اعلی لوحی نازل و محسوب من اصحاب الیمین
شد فضل الهی شامل بوده و خواهد بود فضل نفوس مطمئنه
عند الله مفقود لیس انه لهو الجواد العلیم الحکیم البهاء علیک

و علی

و علی ضلعات التی اضلت و بضعت و اجابت و فازت بما
هو المکتوب و کتب الله رب العالمین انتهی و هم چنین
دفعهٔ دیگر بود جناب میرزا ابراهیم خ او جناب میرزا
اسم علیهما بهاء الله معروض داشته بودند در ساحت
اقدس عرض شد هذا ما انزله الروح من ملکوت البیان
هو المبین العلیم الخبیر یا ابراهیم ان اسمع ندآء المظلوم
انه یذکرک من شطر سجنه الأعظم و یبشرک بما اظهرک
العلم الأعلی اذ کان متوجها الیک ان ربک لهو العزیز الوهاب
لعمر الله لا یعادل الأرض و ما علیها بکلمة من کلمات ربک ان
اسمع و قال الحق یا مُنزل الآیات اشهد بورک لأنی
الظهور و نار حبک احدثت القلوب الی المعروف و لأرکان
انک الذی بندائک انجذبت الأشیاء و بحزبک ناح الملأ
الأعلی بعد الذی کنت بسلطانک مقتدرا علی من فی الأرضین
و السموات قل سبحانک بما من بلک هاج عرف البیان و
ماج بحر العرفان بان تکتب لی من کلمات الأعلی ما ینفی بها ذکری

فی ملکوتک والکتاب الذی فاز بعلم لقد بروک ای رب انا
السائل قد سرعت الی بحر عطائک واه الامل قد توجهت
الی افق افضالک اسئلک بان تحصلنی فی کل الاحوال قائماً
علی خدمتک وناطقاً بذکرک ومستقیماً علی هذا الامر الذی به
زلّت اقدام اکثر عبادک وخاضت قبائل ارضک ای رب
انت الکریم ذو الفضل العظیم اسئلک رشحات امطار سحاب
رحمتک ونعمة ایاتک ای رب فاضل منی بجودک ما لا یمنعک
عما اکتب لی ما عملته فی حبک وقدّر لی لصلحی ما ینبغی لسمائک
فضلک وبحرک یا الهی انک انت المقتدر الذی لم یمنعک شئون
العالم ولا شئونات الامم عن فضل ما تشاء بسلطانک وحکم ما
تریده بملکوت امرک انک انت الفرد المتعال العلی العظیم انتهی
طوبی لعبد فاز بابیات ربه ارجو سائل وآمل کرمک یا
مخزن الاسرار کلمات سلطانک معلوم بیاشامنده ومبتاقی بو
امر مستقیم باشنده که اریاح عالم وشئونات امم ایشانرا
منع ننماید ودر کل احوال بما یحب ویرضی ناظر باشند

وان یوفق

وان یوفق فارغ وازاد وهم چنین وجه قیوم ومالک
امم بشطر کریم توجه نموده وبابیات محکمات ودرر کتاب
مبرم ناس ازلسان عظمت ظاهر هو الاقدم الاعظم
الالهی ذکر من لدنا لمن حضر کتابنا لدی المظلوم فی هذا
السجن المبین فانظر فی قدرة الله وسلطانه ان الذی امر
بسجنی یوجع فی النار والمظلوم یتطوف فی هذا المقام الکریم
ونشهد بما شهد الله قبل خلق السموات والارض انه لا الٰه
الا هو العلیم الخبیر هو الذی یحکم فی الملک ما یشاء لا
تصعقه الجنود ولا تمنعه الملوک ذلک فی الاصلاح العالم
وفصلاً من عنده وهو الجواد الکریم یا اسمعیل ان افرح
بما ذکرناک مولی الجلیل ومأمرک بما ینبغی به مسک
العرفان فی الامکان تعالی ربک الرحمن مالک هذا
الفضل العظیم قد سمعنا ندائک وقرئنا کتابک و
اجبناک هذه الابیات التی بها نطقت الاشیاء کلها
بلطف الفرد العزیز الحمید انتهی وهم چنین ذکر جناب میرزا

محترمی ع اعلب ساعود در ساحت اقدس امنع عرض
افتاد و بکمال عالیات از افق اراده مالک اسماء
صفات و اشراق نمود عزّ سلطانه بنام دانای یکتا
باین کلمهٔ مبارکه که مانند آفتاب است از برای افق سماء
عرفان و مثابهٔ فلک است از برای بحر بیان ناظر باشید
اذکرنی بین عبادی بالحکمة لاذکرک فی ملکوتی بالعزة
انشاء الله تا بین مقام بلند اعلی فائز باشید و بشعر
دوست ناظر و مظاهر او عالم نزهما در نفرائی مظهر مالک
انام توجه نمائید میشنوید ندای مجبون افق عالم را و بخطابات
انوار شمس فیاض مستبشر و قلبش شد کل محرم و ممنوع
مشاهده شد ذلک الامن شاء ربّک بلی بوم الفصل ظاهر
شد و کلمهٔ الهی بفصل نمود لولوء از بحر بین عباد کشف
امر حق بالفصل الامر العزیز العلام ارجی جل و عز میفرماید
انجناب را مؤید نماید بذکر و ثنائش بشأنیکه انوار
ذکر اسم اعظم جمیع مدن را احاطه نماید و بعرفش ما بین

عباد منتشر گردد امروز نظر بعدم استعداد ارض و اهل
آن شأن نفوس مستتره معلوم نه ولکن ضم بافتاب حقیقی
کرد افق سجن طالع است که عنقریب مفاد آن شأن بر جمیع
اهل عالم ظاهر و هویدا گردد ان ربّک لهو المقتدر القدیر
و انه لهو المبین الخبیر انشاء در سنهٔ بعد خیل موفق
عید رضوان ذکر جناب خداداد و اقاهر بن الله علیهما
بهاء الله را نموده بودند در ساحت اقدس عرض شده
هذا ما انزله العلیم فی الجواب یا اسمی قد عرض العبد
الحاضر ما ذکرته فی احبّائک الذین نبذوا وصایاک و اقبلوا
الی وجهک لهم یبعث الله خلقاً انّ ربّک لهو المخبر العلیم
ایجمال بعنایت الهی فائز باشی و بیاد او انس را منور دارید
بهلکه در دیار او دوستان بنهایه از کوثر معانی آشامیده اند
باقی اعلی ناظرند ذکر نمودی در ساحت اقدس عرض
شده جمیع عاملین از هیچ عاملی ضایع نشده و نخواهد
شد ضم بافتاب بیان کرد از افق سماء عرفان طالع

که اکر بنفسی بلّه نفسی وارد ان نفس دیباجهٔ ظلمی
واذ قلم اعلی بدصحیفهٔ کبری مخاطب طوبی لمعترف فائز
بذکر الله وخدمته وسعت رحیق الوحی بید الفضل
من فی السموات والأرض ومن فی ملکوت الأمر والخلق
کذلک ارادت ربّک ان یری عباده انهم هم الفائزون
بسبار از امور واست که الیوم از عیون مستور است چه که
اسباب ظهور نظر بعدم استعداد خلق موجود نه
زود است که بقدرت کلمهٔ الهیّه ظاهر وهویدا کردد
ان نفوس را از قبل حق نکبهٔ بشر است وانصاف از قلم اعلی
در ذکر ایشان جاری شد ذکر ما نازل نخواهد ایام حق
فائز شوند بسر وبکه غبار عالم او را مکدر ننماید ربّک
اعزاز ما را اخذ نکند بشارت دهید ایشان را باشارات
از اصبح ارادهٔ دعلی ظاهر شد لیخبر از هم نفسی فی
سبیل الله ظاهر شده لدی العرش مقبول افتاد امروز
ان روزی است که شمر اسم اعظم از افق عالم طالع

ودر هر کتابی باسمی مذکور در نفوذ باسم هویّه ظاهر
مسطور دانی اسمی است که قبل از بعثت کلیم در کتب علم
مسطور بود این است که در توریه میفرماید انا ظهرت
لابراهیم واسحق ویعقوب باسمی ایل القادر علی کلّ شیء
واما باسمی یهوه فلم اعرف عندهم وبهذا ما یدلّ
ایضاً الی هذا نقول لبنی اسرائیل یهوه اله
اباکم اله ابراهیم واله اسحق واله یعقوب ارسلنی الیکم
هذا اسمی الی الأبد وهذا ذکری الی جیل فجیل قل یا ملأ
الحق هذا فی من یجعل الفجر طلعاً وینشی علی مشارف
الأرض ان اسرعوا بذکری یا احبّائی وکونوا علی شأن ینتفع
منکم عرف محبّة الله هذا ینبغی لمن اقبل الی افق العدل من قبل
انا ذکرنا لکم من قبل بما فاح به عرف المهیمن بذکرکم فصلاً
من عندنا ان ترکم الرحمن لهوی انفسکم وعهده بالحبّ الی اتا
وعدنا العباد من قبل بما ینفعهم فی الدنیا والآخرة
لکن القوم فی بعد مبین طوبی لکم بما سمعتم ندائی الله

Provided by the Afnan Library

واجبشمرده فی یوم حبه ناحت النفوس الا من شاء الله ربه
العالمین انشاء الله بر محبت حق وامرش مستقیم باشید
چه که از قبل خبر دادیم بظهوراتی که امروز در عالم در جمیع
احوال بذیل عنایت متشبث باشید وبحبل فضلش
متمسک باجمال اقتدا کنید اهل بهارا که بندوا الوری
اقبلوا الی الافق الاعلی لیفرحوا بما ترشح من البحر الاعظم فی
هذا المنظر الکریم انا نسمع من یتکلم فی احوال الذین
ناموا علی خدمة الامر مخلوص مبین علیهم بهاء الله
بهاء الملأ الاعلی والملائکة المقربین آفتاب خلوص
از قلوب بعضی مشرق ولائح است قدر شئون اسمائهم
من قلم الاعز فی لوحی العظیم از حق بطلب کل را تائید
مزید بدهد برعرفان این یوم مبارک بدیع تا فنون نشود
امریکه حسرت واندوس آن بدوام ملک وملکوت
باقی ودائم بماند الحمد لله جمیع لدی العرش مذکورند
وبطراز عنایت مالک امم مزین وانشاء الله کل بما اراد الله

اراده فائز شده ومیشوند السلام علیهم والتکبیر
علیهم والبهاء علیهم انتهی عرض دیگر انکه اورکان
ارض صاد در صاحت اقدس مذکورند در طرف غنا
باشان متوجه انشاء الله باین بشارت کبری مسرور
باشند ابن خادم فانی هریک تکبیر میرساند والبهاء فا
ونیز میفرماید باینکه کنت معهم ووود علی ما وود
علیهم فی سبیل الله العلی العظیم عرض دیگر انکه از جناب
آقا میرزا حسین علیه بهاء الله اراملت فی رضوی
نپرسیده احوال ایشان را از جناب ابن خادم جویا شوید
تفصیل بام یوم دارید اگرچه ابن عبد فی الجمله تفصیل نموده
چه که ایشان بعضی جناب ملا محمد علی دهجی علیه بهاء الله
مکاتیب وبعضی امانات ارسال داشته اند وابن عبد ظن
چنین گمان نموده که جناب مذکور زود مراجعت مینمایند
بجواب دستخط ایشان ارسال میگردید ولکن مراجعت
ایشان تا کنون در عهده تأخیر است ولکن این دو نفس آمد

که مرقوم حاصل نموده مراجعت نمایند از حق جل وعز مطلبم
که ایشان را تأیید فرماید بر آنچه الیوم لایق وسزاوار است
مخفی نماند آن بود که ایشان دو نفر اخیر ابن عبد ملاحظه نفرمایند
وکما فی السابق معمول دارند دو رجال ابن عبد از نفوسیکه
حق بعمو را داعی و مأمور است قد بکر آنکه وجهکم مرقوم
فرموده بودید که بجناب امین علیه بهاء الله داده اید در
ساحت اقدس حاضر شده و بطراز قبول فائز گشته طوبی
از برای نفوسیکه باین فیض اعظم فائز گشتند هنیئاً
ثم عرض دیگر و همچنین هر امی جناب مرفوع آقا سید علی
علیه من کل بهاء ابهاه ارسال شده که بورثهٔ جناب
مرفوع اسناد احمد علیه بهاء الله داده شود لذا
حال بر حسب ظاهر چنان بنظر میرسد که رسید بانه ملتفت
نمانند بنحو یکه بافرهٔ دو سه سنه نشود که سبب سی
و میان شود لذا جناب سلیمان خان حواله شد خبر ایشان
تا حد ابرآ و اخر همین ابن امورات باین عبد راجع است لذا

تکلیف

تکلیف آن است که بر حسب ظاهر معلوم میشود بادی حال تا
ان وجه را باخت جناب حاجی بدهید و نصف دیگر را نیز
در فکر خبری حضرت اخت ع ع رجعی لتربیتها الشریف فلا
واسند عالی بن حادم فانی انکه بومی از ایام انحضرت محسوب
از جناب ابن عبد آن فیر مطهر نهاد بارث نمایند طوبی لمن
استغفرن وجوارها وسکنت فی حولها علیها بهاء الله و
بهاء ملائکة المقربین حضرت غصن الاعظم وحضرت
غصن الاکبر بانی وکیونی لتراب اقدام اعزتها الفدا
بنکرار ید ع امنع وتکبیر آرزو نمایند از حضرت راذکر و مبلغند
و همچنین از اهل سراد ق عصمت و عظمت و طائفین کل
تکبیر منیع مبرسانند البهاء من الله علیکم و علی من معکم
و علی الذین فازوا بعرفان هذا الیوم المبارک العزیز البدیع
والحمد لله العزیز المتعالی المهیمن المقتدر القدیر

ع ادم ٢٨ ربیع ٢ ٩٧

تسلم دیننا الاقدس الاعظم الاقدم العلی الابهی -

Provided by the Afnan Library

الحمد لمن نطق بعد خلقه بسه عن لسان وعلم بعد تقدير
البيان انه لهو الذي جعل القلم الأعلى مرجعا بين الورى
ومظهر ما اراد باسمه الذي جعله سلطان الأسماء في
ملكوت الأنشاء سبحان من تفرد بالعزة والعظمة وتوحد
بالقدرة والقوة فاحاط سلطانه الملك والملكوت و
سبقت رحمته الجبروت والناسوت انه هو الذي لا يوصف
بالأسماء ولا يذكر بالأذكار فاطر كل غريب ببعده
وعارف كل عالم بجهله وشاهد كل عاقل بغفلته وساتر
الأشياء بالكلمة التي لا حد وأشرف من أن تفي مشتهاه
وهدى الورى الى صراطه الذي ما فاز به الا عباده المكرمون
له الحمد اذ هو مالك الغيب والشهود ثم الحمد لله بلغ الخاتم
كتابه الذي ارسله من قبل احدان ونجى وفرش و
وجدت منه عرف حبك ربنا ورب ما يرى ومالا يرى
ومالك الورى وسلطان الآخرة والأولى وبدونه تبكه
مناسب عبدك لفناء عرش عزه من شيد هو له تبارك وتعالى

هو الأقدس

هو الأقدس الأعظم العلم المعرف البصير السميع
بالقياس المذكور لفناء الوجه لا يخفى عما ورد عليك فلا ورد على
مولیك اعظم مما ورد على عباده المقربين المخلصين نعم
البهاء انه يفتخر بالبلاء في سبيل الله مالك الأسماء
ولكن الناس يعرفون منه يحزنون مبين قد ربنا الحمد
بالبلاء وطهرنا الروح بفرح لا يعادله فرح العالم
كذلك نطق من كان مقدسا عن كل ما ادركه العالمون
تمسك بحبل الاصطبار امرا من لدن ربك المختار وقل
يا الهي ومالك ناصبي ومحبوب فؤادي ترى ما ورد
علي في ايامك وتعلم ما انا عليه في امرك اسئلك باسمك
الذي به جرت من الصخرة انهار رحمتك وظهر من
البحار انوار عظمتك ومن الأشجار ظهورات قدرتك
بان تجعلني في كل الأحوال مستقيما على امرك ومتمسكا
بحبل حبك اشهد ان هذا لهو الذي فيه ظهر الفزع
الأكبر وبرز كل امر مستتر فاعزم اللهم كل من في

متی یجزالذلک ثم وفقنی علی ما ینبغی لآیاتک ثم اکشف لی

بصرلک ما یحفظنی عن دونک ای ربّ ما یحلنی من الذین

هم بوا عن الهوی الی السدرة المنتهی و ما قطعوا عن الورق بالید

الأمر الأقدس الأبهی انّک انت مالک العرش و الثری و قد

خضع لک ملکوت کلّ شیء و انّک انت المقتدر الّذی ما حال

دونه ای مختدره ان الحجاب و سبحان الله جمیع مشرکین

محتجبون و موقنون و خلوص و تمام انجذاب بوده بر امر الهی

از بحر داده شده محرومند مبادا چه که هر نفسی الیوم

بطراز محبّة الله حیّ است فی الحقیقه دلکل خیر فائز است جمیع

عالم معادله نمینماید بکلمه که از فم مشیت الهی در بارهٔ دوستان

ظاهر میشود و اینمقام امام الیوم از انظار مستور است چه

اگر کشف میشد و اهل عالم بر سرّ امر مطلع میگشتند البته

احدی توقف ننمود تا چه رسد باعراض و انکار و لهذا

از عدم ان سؤال جواب ذکر نمودیم حق تعالی شأنه و تعالت

عظمته شاهد و گواست که این ناصر از عدم محترق بوده

نخواهد

نخواهد بود بلکه از کثرت اشتعال و تحریر این خادم مافات

از جمیع اشطار بمثابهٔ امطار عارض و مکنونات صدر بسط و

این عبد در اکثر اوقات لقاء عرش تحریر ما ینزل من سماء

مشیّة ربّنا الرحمن مشغول است و هر هنگام که مضرب یافت

شد بذکر دوستان توجه مینماید ارسال و نظر میجبت محو

نشده ایدک الحمد لله لقاء وجه مذکور بید و بعنایت فائز

ولکن بعد نمائید تا ما مر هکذا لأبوا این ایام است فائز شوید

جمیع باید الیوم طائف حول محبوب اعظم باشند و بکمال انقطاع

بکلمهٔ ناطق بالیمین احتجاب و دوستان الهی از تأخیر عارض این

فانی محزون نباشند چه که کلّ علت تأخیر را دانسته و

میدانند انشاء الله در بارهٔ حضرت وفا که بری حضرت احدیت

روح ماسواها فداها نوشته بودید عرض شد و اینعمل

نمودید مقبول افتاد لشکره فی بدایع فضله و عنایته و انشاء الله

در باب هیکل نوشته بودید لقاء وجه عرض شد و فرمود

چون مواضی حکم کتاب نبود علت زحمت و سبب محنت شد

وكلوا لشاء الله ايدهم تحت ردا فضل حق امرهما بث مبعثا
ان اجتنبوا بالحسنى عما نهوا عنه في الكتاب وتمسكوا بما امرهم
ان ربكم الرحمن هو الناصر المعين انه يحمى المحتاب ذابا عن امر مكين
واضح شده مكدر نباشند چه كه بطراز عفو فائز شدند انه هو
الآمر العليم الحكيم واسئله ربنا ان يؤيد صبية شجاب اصدق
عليه ما هو ع نوشته بود بديد ومذكور داشتند كه اوذكر نموده
كه ابن صدمه مذكر بر تو واهما خانه وارد ميشود بسبب آنست
كه عمل من دفعتا نميشود ابن امر بسبب تلقاء وجه عرض شد
فرمودند يا كريم ان لعبدنا الأصدق مقاما عظيما عما
ذلك انه ممن فاز في أول الأمر بان الله الملهم المحبوب انا
ذكرنا ه في الكتب والزبر وذكرنا في اياما ان ربك لهو العطوف
الغفور طوبى لمن آنس معه في حبونه وزاده بعده
مما انه يشهد ظلمى الأعلى انه وجد ثمرة في ومرع بامرى الى
شطرى وقام على هذا الأمر الذى تضرع منكل منيا به مرضى
لله حضر لدى العرش بوجه منير وكان بين يدى تلك الباب في

اكش

اكثر الأيام ويسمع ندآء الله رب العرش المرفوع البهآء
وعلى من يرد ه من لدى الله مالك الغيب والشهود اى
كريم انچه بر تو وارد شد بسبب انچه ذكر نموده بوده ان
ربك لهو العليم عنده علم كل شئ في كتاب كريم من فمل
على بحجها وتمل لك يا امتى ان تمشى على اثر ابيك كذلك
ينصحك ملى الحكيم اى كريم مرحوم عطا ران سابقين
بوده وبلقاى الهى فائز كشته حق جل وعز احترام اورا
منظور داشته وعده اورا كه بلخير مقصود ابوده عمل
بشد ابن لكه ولك دست نمياد كذلك يخبرك من
عنده علم ما كان وما يكون انشاء الله بكمال روح و
ريحان وبا محبت تمام در ظل عنايت الهى مستريح باشند
انه يسمع ويرى وانه لهو السماع البصار جناب اسم جابر
عليه ما هو ع ذكر مرحوم صفح الله را نموده بود لعمرى انا
كنا معه اذ كان مرتفعا بمرتبة الفضل وطائرا في هواء محبة
ربه العزيز الكريم انا نذكره في هذا المقام فضلا من عندنا

لتكون من الشاكرين انه صعد بجناحين المحبة والايمان الى
الأفق الرحمن وفاز بمقام قربت به عينه واعين الناظرين
يا فتح الله انا الذي كنت مذكورا وحبوبك لدى العرش
وتذكرك بعد ارتفاعك على الأفق الاعلى الذي فصل منه كل امر
حكيم هذا ذكر لا يعادله شيء ان ربك لهو الغفور الكريم كذلك
نبأناك بأكليل الغفران من لدن ربك الرحمن انه يذكر
من اراد بما ينبغي عنده انه لهو الذاكر العليم انه لمن في الحقيقة
از ارتفاع ايشان محزون اند دده قلب را احاطه نموده ولكن اين
در ظاهر امر مذكور نميشود و در باطن از براي عالم فائز
فارغ و بر جناب ابو ذي بپيوست طوبى له كه استماع كلام فضل
اعظم از ابي صمت كه لسان خلد هم باين كلمات عاليات در باره
نفسي تكلم فرمايد صد هزار طوبى از براي او كه بايشان فائز
فائز شد جناب لغوي عليه بهاء ربه ومحمد ره ام عليها
بهاء الله جناب ابن خادم الله فائز شدند بكوثر وصلي ربه
انشاء الله ابن عبد رحيم دوستان باين راه دوستند كذا

ظاهر

ظاهر را نمي فشاكويد نقطه بيان روح ماسواه فداه عليهم
جميع عالم از براي آنست كه نفسي بكلمه رضا الذي هو جود او
فائز شود اينكه در باره خواب نوشته بوديد بسيار از
خواهاي پريشانست كه اثر آن در ظاهر بحث جمع است
حسب الامر انكه نوم پريشان دهد شود و هم دعم از آن احداث
كردند اين آيه مباركه را تلاوت نمايند باسمك مناجي
بحر الفرج ومناجي عرف السرور اسئلك بان تريني من بدايع
فضلك ما تقر به عيني ويفرح به قلبي انك انت الكريم الودود
عبرتهاي پريشانهم محجوبست كه فرمايش شود انتهي ابن
خادم فاني از حضور مسئلت مينمايد كه اين خواب و مخالفات
از شر نا عبين حفظ فرمايد هذا من اعظم الدعاء ورب
العرش والثرى ابن عبد نحرير ابن مكتوب مشغول كه
تلاي تعالى از مصدر امر باظهار و بعد از ان توجه بحضور
فرمودند يا عبد الحاضر انا نحب ان نذكر عبدنا الرحيم الذي
فاز بايامي وحيني وعرفان طوبى له بما وفي بعهده وميثاقه

وشرب رحيق الوحي من كأس عطاء ربنا الكريم اي رحيم
انشاء الله بعنايته محصوصة الهي فائز باشي عزيز محترم
ارسل ويجدا استشمام شذه انشاء الله يحفظ ايمانه ايمان
فائز كردي جيركه شياطين دردم اصلا منه تصدق نكنلك
اخبركم لسان الوحي من قبل كن قائما على ذكر الله وخدمته
على شأن لا تمنعك الاوهام ولا ظنون الذين كفروا بالله
العلي العظيم بحبل عنايته متمسك باش ويدبل كرم
دنيا دوم وسنوده وهست لاتحزن عما فات عنك الفرح
بذكري الجميل وقل لك الحمد بما من ذكري بني في سجنك وارسلت
الي ما قرت به عيون العارفين الحمد لله رب العالمين
انتهى ارسل ابو خليل فائز هم بايتان تكبير بليغ منيع
برسانيك وهيچبن جميع دوستان را ذكر آن ارض بهاء
عليكم وعليهم وعلى عباد الله الموقنين الثابتين الراسخين
غادم ٢٨ دبعضه سنه

بسم ربنا الاقدس الاعظم الاطهر العلي الابهى

الحمد

الحمد لله الذي اظهر الوجه بعد فناء الاشياء وهو ملكوت
الاسماء باهتزاز ذكره الاعلى ونطق بما يزدهي به كينونة الفناء
برداء البقاء سبحان من لا تدركه امنية اولي النهى ولا تبصره
ابصار ما ارتفع من ملكوت الانشاء انه لهو الذي اعي العظام من
نعماء كلمته العليا التي بها احيي سرادق بقعاء مايشاء انه
لمالك العرش والثرى وسلطان الاخرة والاولى طوبى لسميع
فاز بندائه الاحلى ولفؤاد ما اصغى سبحان الاسماء تعالى
ربنا عن ذكر كل ذاكر ووصف كل واصف قل شهد كل شئ
بعلوه واقتداره وسموه وكبريائه لم يدركه ادراك العرفاء
ولا يعرفه عرفان العلماء قل خلق كل شئ بامره وسلطانه و
قدر لكل امر ميقاتا في كتاب انه لهو الفرد الواحد الصمد الذي
خضعت له الرقاب لا اله الا هو العزيز الوهاب اصلي
واحمده واكبره واسلم على الذين اخذهم سكر حمق العرفان
في ايام الرحمن على شأن نطقوا بالحكمة والبيان بين ملأ الامكان
ايمنعك عباد ما اخذهم الغفلة وما مالت اعناقهم عن

الناس وخذناهم على خدمة مالك الناس على شأن نخبرت به
عقول العقلاء واعنة البلغاء يسئل الخادم ربّه بالسن
الكائنات بان يحشره فى طلعتهم ويجعل له مقاماً فى جوارهم
انّه لهو المقتدر الذى لا يعزب عن علمه من شئ ولا يمنعه
عن ارادته ما خلق ويخلق انّه لهو العزيز المتعالى العليم الحكيم
وبعد لذكركم الغداة يبلغنى كتابكم واسمعنى صفير
العرفان وهتف فى الحاء على سلطانى وسلطانكم وسلطان
من فى الامكان لعمر المحبوب قد اخذنى الاشتياق على شأن لا
يتم بالاوراق يشهد بذلك مالك المبتدأ الذى به انارت
الآفاق انّا احمد بنى مقتضا طيب الحال واحضر فى ساحة
القدس والغرب والجمال فلمّا حضرت امام الوجه عرضت عمّا
الكتاب من خضوعكم وخشوعكم وابتهالكم الى الله مولى البدء
والمآب فلمّا تمّ واتمّ هتف لسان العظمة فى الجواب
قال وقوله الاحلى اجمال آخر دست ملاحظه شود ذكر
بيان واحد وكلمة از كلمات مسئور عودبم وارسال داشتيم

حال

حال ملاحظه كن چه مقدار آيات باسم شما نازل وارسال
شده تفكّر لعلّ بعرف عناية الله وفضله ورحمة الله وجوده
هر منصفى شهادت داده وميدهد بر عظمت محبّ فضل الهى
ودر جميع احوال طرف عنايت ولحاظ مكرمت بشما ناظر
وموجّه بوده كن على بقين فيما بلعبك ربّك العليم الخبير
بايد ناظر باموريكه مسبب ارتفاع امر الله است باشيد كه امروز
اليوم الاشأن الله وسلطانه انّا ارسلنا اليك الرّوح المحتوم
وكوثر الحيوان وسلسبيل العرفان يشهد بذلك ربّك الرّحمن
فى هذا المنظر الكريم انتهى اينكه مرقوم داشته بوديد با
جناب اسم از اهل حى ملاقات نموديد واراده دعوت
امرى اخرى داشتيد معلوم است تخبرت در هر حال با
عباد الله بكمال رأفت ومحبت وشفقت سلوك فرموده
وبعد ما بعد ان شاء الله نجات ايام شخص مذكور را اخذ
نمايد وباستقامت كبرى وخدمت اهل نورين نيرين
قائم عنقريب در ساحت اقدس هم بتعفره عرض شد ومقبول

Provided by the Aman Library

افاده نمود دلیل بر آن بعاشر مع العباد بالروح والریحان
ویفهم الهم الطاعة المقتدر العلی العظیم انتهی وآنکه
در زیارت توجه بارض صادر مرقوم داشته بودید فرمودند
ابن ابام مصلحی نیست ان الذئب یعوی والضفدع
ینق ان اصبر الحمار یضع ینها غرض الامثال للاطباء
انتهی وحال که سه ساعت از دقت بکشنبه ۲۱ شهر
ذیقعده گذشته است ابن خادم فانی بلد مستحفظ دیکران
حضرت خاتم ونساءهم الطاف محضرت ابعد دا اهل نمود
واحاطه کرده از حق جل وعز سائل وآملم که لایزال انجوب
در ریاض بیان معرد وصبن ومناطق دارد درهر حال ابن
عبد نزد اولیا واصفیای الهی محبل ومنفعل است وامید
عفو است وآنکه مرقوم مرحومه بودید ابن عبد
وکیل خودید در زیارت جمال خدام در دقت مخصوص از قبل
انحضرت بساحت اقدس فائز وبطواف در زیارت مشرف
اگر نطق لسان العظمه وقال یا اسمی الجمال قد زاد

العبد

العبد الحاضر من قبلك وقبلناه فضلاً من عندنا ونذكر
انتهی وهم چنین بزیارت اغصان الحضرت روحی وذاتی
کینونتی لتراب قدومهم الفدا وبطائفین حول ازقبل آن
حضرت بعض زیارت دا ادراك نمود وآنکه مرحوم مرقوم
کرارعلی ابن عبد فانی مع دوستان جناب آقا محمد نمود
آقا شهر علیهما بهاء الله بزیارت حضرت وذکری
حضرت اخت وروحی لقدومهما الفدا لم یزل خدمتها
الفدا فائز شدند ابن کمال عنایت بوده در زیارت ابن
فانی وذکر جناب ابن که در خدمت انحضرت فائز شدند
در ساحت اقدس عرض شد نسبت بهریك شمس عنایت
مشرق انشاء الله باستقامت کبری فائز شوند وازآن
منلئه نفوس مشرکه محفوظ مانند یا محبوب قلبی مسئله
زمانیکه یوم چه بوده است وناس در چه کفتکو بجعل آقا عبد
نموده الله وازمالك علل وسلطان ملل چشم پوشیده الله
ابن است شأن هیاکل موهومه آقی لهم ولو آنهم لا

Provided by the Aman Library

بشناخت الله وعهده وميثاقه بعد از الهام اشهد انكم من
الآخرين في كتاب مبين وآنكه در بارهٔ نبيل مظهر وعدي
آن نوشته عرض شد فرمودند هذه من سنة الله مع
اولیائه من قبل طوبی لمن بعرفه ويوفيه ولكن در جميع الواح
حكم بليه ملاحظه شود باجمال حكمت متابعة سنة الله سبحانه
از قلم اعلى كتاب الهي طالع ومشرق است بر كل ملاحظه
آن لازم وواجب انتهى آنكه در بارهٔ وجوه مرقومه مرقومه
بودند كه حسب الامر بنفوس مذكوره رسانده آيد وقبض
ارسال داشته آيد قبض هارسيد واين خادم جمله مينمايد
محبوب عالم وآنكه آنحضرت را بر خلعات امر مؤيد فرموده
انه ولي العاملين آنكه در بارهٔ جناب حاج سيد علیه
بهاء مرقوم داشتند في الحقيقه ابن عبد در تعجب
ايشان مفتقر است ولكن سبب جناب ملا محمد علي شد حيثيه
بگمان آنكه او طمع مينمود وابن عبد جواب بدست نخواهد آمد
باول ارسال ميدارد باري بنفوذه تأخير افتاد تا آنكه در

ايام جناب مذكور عازم كشت وعريضهٔ مفصلی ابن عبد بحضرت
ايشان عرض نموده وهمچنين چند لوح علیحده بسته شده
كه بايد بايشان برسد انشاء الله برسد اگر ملاقات مقدور
از قبل اين معدوم ضرف ومفقود بحث ذكر فنا ونيستی
اظهار ندارند وآنكه در بارهٔ احبای ارض خاء مرقوم
فرموده بودند كه سواد لوح مبارك را ارسال داشتم
وعلى الله قيام عنايات الهيه را در حق ايشان اظهار
مينمايم انتهى عريضه بسيار محبوب است ودر اين ايام دو
عريضه از ايشان رسيده وجواب بكل عنايت وارسال
شد وعرايض ديگر هم رسيده انشاء الله در كل احيان
واوان بعنايت رحمن فائز باشند وغنی از اوفات
لسان قلم با بيكلمهٔ مباركه ناطق فرمودند باعبد
حاضر نبوس بجناب جمال در كل احوال باقی انحاء
ناظر باش على شأن لا يتحرك الاختلاف انحاء اس
اعظم است از برای بنيهٔ مدينهٔ عرفان لا تنظر الى الناس

Provided by the Afnan Library

واعلم وما هم به يتكلمون ويتطقون ان انظر ما اشرق من
افق بيان ربك وخذه باسمي القوي القيوم اكرد دابن ؛
سبل ذلك دست دهد عين عرفانست كن بكلك لله ثم
اترج بفضله عليك وكن من الشاكرين واكر نفسي برخلاف
حكم وسنن الهي بقضاء نمايد اورا بكمال محبت متذكر دارند
بنحيكه مايهٔ تخلف او نشود اكر بايد برفق فاز بالنصح
الا فاسئل الله ان يهد به الى صراطه المستقيم انتهى ابن باب
كه از مطلع وحي دهن استماع شد في الحقيقه جلاب ؛
عنايت طلبي ابنجيد را اخذ نمود تا بنكه اعرف القلم ؛
بجزء عبد ذكره الشاء الله جميع عباد بحلاوت بيان رب
فائز شوند لعز المقصود اكر بحلاوت بك كلم فاذكر ذلك
تصحيف را ما في الامكان وما يذكر به عباد له الشاء الله
جميع فائز شوند مقصد انكه بايد بنكه در بارهٔ هر
اسم الله حاضر عليه من كل بقاء الهاء مرقوم داشت بعرض
شد فرمودند نعم ما علمت في الله كما هي يحكم از لعوك

ابشان

ابشان هويا باشيد امر امور بسيار محبوبست بتوفيق الله
بحكمت واقع شود چه اكر جهود ذئب واحزاب رضاء و
بعضي هم از داخل وخارج مطلع شوند خالي از ضرر ؛
نخواهد بود حد الحكمة امر امن لدن آمر عليم انتهى
وبنكه در بارهٔ جناب آقا سيد محمد رضا وجناب آقا
سيد ابو طالب عليهما ٩ ع مرقوم فرموده بودند
باجناب ابن اصدق عليهما ٩ ع عرض لوح امنع اقدس
از سماء مشيت نازل وارسال شد وبعد از عرض
ابن تفصيل بلقاء عرش فرمودند طرف عنايت ؛
بابشان هست ان شاء الله بايد باشتعال بدرجه
امر ظاهر شوند كه اثر آن باقي ودائم بماند كبرياء
من تجلى عليهما وذكرهما بذكري وعنايتي وفضلي
ورحمتي التي احاطت الممالك والملوك انا ذكرناهما
واطلنا اليهما من هذا المقام المنوع وفوضنا اليهما با
لاستقامة الكبرى في امر الله مالك الورى على شأن

لا يمنعهم عما عزفان العرفاء ولا يحكمه الحكماء ولا علم العلماء
ولا الاحزاب والجنود انشاء الله هادى خلق باشند
وبامور الهى دعوت نمايند قلوب واهنه ضعيفه
از ظنون واوهام انفس موقنه باسم الله حفظ نمايند
انا نكبر على هذا المقام ونسلم عليهم وعلى الذين اقبلوا
بقلوب نورآء فى هذا الاسم المهيمن القيوم والحمد
لله العزيز الودود انتهى عرض ديگر آنكه مكتوبى جناب
آقا ميرزا حبيب على عليه بهآء الله ابن عبد نوشته وه
از براى بعضى از اهل دولت آباد وآن نسخجات الواح
بعد بعضه منتشر خواسته وبعد از عرض بساحت اقدس
همان شب الواح مباركه از سمآء مشيته ربانيه نازله
بعضى را حضرت عصر الله الاكبر روحى وذاتى وه
كبونيتى لتراب قدمه الاطهر فدا نوشته اند وبعضى را
حسب الامر ابن عبد چون در اين سنه كاهى حضرت
باطراف تشريف ميبرند اين عبد بعضى از الواح را

از خط نزيل نقل مينمود وحسب الامر ارسال ميشود
بارى الواح جناب مهرانى مذكور ارسال ميشود در
اين كره پاكره بعد ولكن فرمودند جميع ناس قدر
لوح الهى را ندانستند وعمل ننمودند واز ادراك ظاهر ان
عاجز ند اميدوارم بسيط بساط دهد وبشارى بهم ابلاغ وبيانات
والواح نازل وظاهر وارسال شده كه احصاى آن
امر هيئت بسيار مشكل جمال بايد بعضى از الواح عربى
وفارسى كه مخازن ظنون واوهام است جمع نمود از جمله
مكتوبات عدها ضركه بطراز بيان رحمن مزين است
بسيار بكار ميايد چه كه از هم قبل در آن آيات و
بيانات الهى نازل بايد جمع نمود وهر چيز مصلحين ضر
بحذ نفوس كه قوه ناطقه دارند وباخلاق مرضيه
وصفات عاليه حرف نهند داده شود وباطراف توجه
نمايند كه شايد ناس را باين اعلى هدايت كنند واز
كوثر بقا بنوشانند اليوم مبلغ لازم است ومبين

Provided by the Afnan Library

باید هر نفسی در هر مقام از بیان آیات رحمن در نظرش
باشد و در هر مقامش الفاظ نماید کذلک یعلمک الحق وانا
العلیم انتهی و اینکه در زیارهٔ صعود جناب فتح الله
مرقوم داشتید سیاناتی از سماء عنایت نازل و ظاهر
و چون لحوی ایشان مدتها ی مدید بود در باب عبد
ثانی چیزی مکتوب ارسال نداشته و خواست ارسال جواب
نشد لذا در این کرّه ورقهٔ باسم ایشان نوشته و ذکرهای
مرفوع هم در مکتوب او شده طوبی لمن فاز
بذکر الله فی ایامه و در ذکر اینکه در این ایام مکتوبی از حضرت
حد بار سیده و ما بین آن عریضهٔ مالکی صاحب که
بساحت اقدس عرض نموده بودند داده نشد و این
مکتوب مدتها در عرض راه و حمله باسنده بود بعد از
عرض بساحت اقدس فرمودند بجناب جمال بنویس
که باسم ایشان ذکر عنایت نامهٔ دوست رسید از آنچه
بمان میخواهیم که او را بیاد دوست خرم و تازه دارد

واز بخششهای خود بخشد انچه را سزاوار است بادشان
انچه دوستان بوده و بیاری دوست بکذا خواهد بود از
جانب ما پرسش نمائید و در وقت پرسیدن انتهی یا محبوب
فؤادی این عبد در اکثر اوقات حنین قلب خود را اصغا
مینماید چه که مشاهده میکند انوار آفتاب حقیقت عالم را
احاطه نموده و مع ذلک مردم غافل و محجبا بامّتی چند
در دست چه دارند و امّت بیان چه و ما برامم بچه مشغولند
و بچه برهان متشبّث جمیع انچه در عالم واقع شده از کلّ
و جزئی در سنین معدوده واحد بعد واحد بکمال دقت
در کتب الهی نازل چنانچه از مخبر صادق و هر منصفی شاهد
و گواهست و سورهٔ ریّس بنفسها و لوح هیکل و سایر
الواح موجود و در دست است طوبی لبصیر اعرض عما
سمع و رائی بعد از ذکر ملک پاریس و ریّس مدینهٔ
کبیره جمعی متحیّر بودند حتّی بعضی از احبّاء پاریس خادم
ذکر نمودند چگونه میشود امیر اطور عالم ذلیل شود

وجود او محو زوال و منکوب مشاهده نمایند و حال انکه جمیع ملوک
بام دارند او محرک و مشغول از اینها گذشته بیانات
دیگر که عالم را فرا گرفته مشاهده فرمایند مع ذلک اهل
بیان بجهل حملی از بحر دانائی و ایضاً محروم شده اند آنچه
انهم فی خسران عظیم البته تفصیل ارض سرّ را شنیده
که سبب مجلل نظر بانکه مطمئن بود که جمال قدم ما مثل
بحیی فی مقابلی نمیفرمایند بمیرزا محمد نام که یکی از اصحاب سابق
بود و هم چنین بحیی از اعجام ان ارض گفته که فرمانفرما
بروت میگذارند ایشان هم اگر راست میفرمایند بروت
تشریف بیاورند و در جامع سلطان سلیم گفتگو نمایند
تا حق از دروغ معلوم شود میرزا محمد علیه بهاء الله
بوم دیگر آمد و مراتب را باحضار قدس پیغام داد
در انحین جمال قدم قیام فرموده ارباب حرم میرزا
بردند و در عرض راه اباث آلهی یا علی انتظار نازلها
انکه وارد جامع شدند و بعضی از اعجام هم حاضر بودند

کمال تحیّر صعاب مینمودند و بعضی عبرانشان جاری بود
فرمودند بمیرزا محمد بروید و بگوئید حاضر شوند بعد از مدتی
آمد و عرض نمود که رئیس الکذابین امروز معذرت خواست
تا دو روز دیگر هم جمال قدم مهلت عنایت فرمودند و
این فقره مابین عموم احباب و سایرین واقع
شده مع ذلک بعد از ورود در سجن اعظم روزی
تحسین معروض خدمت حضرت غصن اعظم روحی
و ذاتی و کینونتی لمظلومیته الفداء و مولای الاعز الاحلی آمده معروض
داشت که سید محمد و اتباعش میگویند که دیدار نخواهد
بر اجلاس شد که جمال قدم با او در یک مجلس حاضر
شوند دیگر نمیگویند میرزا یحیی آمده و جمال قدم بیانات
بر جمیع علما و اکابر و والی مطلب واضح و معلوم
شد حضرت غصن الله تلقاء عرش عرض نمود که هیاکل
چیزی اخذ کرده که قادر بر جواب نشدند حال ملاحظه
فرمایند که چنین امر واضح مبرهن را چگونه ذکر نموده اند

Provided by the Afnan Library

دیگر بیف کرده اند جمیع صفات جمال خلق را بخود نسبت داده و
ایجاد از کتاب خود بمطلع نفس خود نوشته راجع نموده الله قدیر
توقف و اعراض ننموده بالی و ایام باین کار مشغول بودند
چنانچه از حضرت عصمت الله الأکبر بدو طهور ظاهر
شد سبد سجاد اسفهانی باجداد این بحیی نسبت داده و باسم او
ذکر مینمود الا لعنة الله علی الکاذبین دلالت تام بر کمال قدم او
او نیز چیست فقره نصرت ان فی حفظ دوحه نقطة اولی بذکر
ماسواه فدا بود بعد از چندی چون مقبول طبع عاطش
نیفتاد بخیبت دیگر بخشید والله الذی لا الله الا هو این
عبد شرم مینماید از افعال و اعمال او و خود را بخصوص مبدأ
که عبد این عبد کسی مطلع نیست چه که بنده باو بوده ام کفی
بالله بما اقول شهیدا اعمال او از کتاب نموده که در بیان بذکر
ذکر او و علم باو اشاره نخواهد نمود الا انه بعضی را
شنیده اند بکمان خود بشریعت نقطه اولی عمل مینماید
سوال نمائید این زمان جمعی منعقد ده که در شهرها موجودند

بکدام

بکدام فتوی کرفته اند بینغی ان تدع ذکر هو کلا و ذکر ما ینبغی
لآباء الله رب العالمین خدای واحد شاهد که این عبد هرکز
اراده امثال این اذکار نداشته و ندارد و چند سنه میشود
که بالمره ذکر او نمیکند و در این ایام چون ببعض مطالب
مشغول شده لذا این چند کلمه که فی الحقیقه نطفه اوراق
اعمال او بست عرض شد تا در بستان الهی مطلع شوند انحضرت
که ریاست مطلع شوده و هستند انشاء الله باید جمیع
در بستان مطلع شوند که صاد بطلمت نفوس کذبه از انوار
آفتاب ظهور نحروم نمانند اگرچه نفوس نوپه که از بحر
اعظم نوشیده الله عالم را معدوم مشاهده مینمایند
رمد باین خار و خاشاک بحر و کلیارهای بر فرهوند
حرا بر مدینه الهی بایدار باشند و آکاه کذلک نطق
لسان العظمة من قبل الله علی المبین الخبیر انهای و ابنکه در بیان
حضار ملأ علی جان علیه ذکر نموده اشتند مکتوبیکه باب
عبد نوشته بودند در ساحت اقدس عرض شد و ابلاغ الهی

نازل واین عبد درمکتوب خود نوشته ارسال داشت التضرع
برساحت قدس و ابتهال بکه در زیارة جناب آقا سید محمد و جناب آقا
سید علی ابن برادر ایشان آقا جان و هم چنین در زیارة هیکل
بهمنهر انچه ذکر اسامی در دست مخطهای آن حضرت بود حتما و
مبتنا مخصوص هر یک لوح الهی نازل انک انت الذکر طراز العبادة
فی جبروتهم و بحر الغفران بعد عما فهم و حسب الامر الواح منزله
این عبد نوشته ارسال داشت چه که حضرت عنصر الله
حضور نداشتند اگر بیانات صورت بخط نسخ نوشته شود
و مع الواح ارسال گردد احبا بهتر است چه که شاید بعضی دست
از عهدة تلاوت بر نیاید عرض دیگر انکه دست خط آخر ایشان
حضرت که در تاریخ ۱۸ از رمضان بود در سبد حزن بود هم وارد
گشت عمدا مفقود نمودند انچه آورده معلوم و واضح است
احتیاج عرض نیست و بعد از اطلاع در ساحت اقدس گزارش
عرض شد هر مودند باجمال عهد نمودی که من بعد جزئی
کلی نه ما و آثار هجت و سرور از تو در ساحت اقدس نرسد

انشاء الله

انشاء الله باین عهد بعنایت محبوب عالم وفا نمائی اگر چه
نامه اعلی در زیارة نوشهادت داده بر اینکه بعهد الله وفا نموده
و بوعده مامور قیام کرده ولکن نعرة اولی در جمیع مکتوبات شما
که بعبد حاضر ارسال داشته اید نوشته شد تا باید و شاید
انا شرب باسمی من بحر سروری و فرحی و قل الحمد لله رب
العالمین باجمال قد سمعنا ندائک فی کتاباتک الاخر الذی
ارسلته الی عبدی و اجبناک فی الصباح و المساء و حین
الزوال لتشکر ربک المشفق الکریم انه یحبی و اینکه در مناجات
پارسی عرض کرده بودید ایخدا نوجود شاهدی که هویت
تا الان صحیح نزد احدی الواح اصغا ننموده ایم که از اختلاف عباد
خود بوجه من الوجوه مبرا و از فرط انفعال نزد یکان بان
مهر سد که دست بر سر زنان بکوهسار فرار نمایم و از غایت
خجلت صورت بپوشم و دیگر روح نکشایم تا اینکه منتهی
میشود باین کلمه که عرض نموده اید که از بیانات لوحی که یکی
از احبا نازل شده هم چیزی ادراک ننموده ام که در ساحت اقدس

از امین عبد شکایت نمود انشاء الله باین عبد عرض مینماید ابداً دد
الواح مزلهٔ حین ذکر نشده حق خود شاهد و گواه که
ذکری شما ملحوظ بوده و هست عنایت بشما ناظر و بعد از
عرض اینفقره در ساحت اقدس فرمودند عنایت دربارهٔ شما
بسیار بوده و است عرف عنایت ربّک و کن من الشاکرین
اگر احیان ظهور منتشر بود بسیار دیده بر شما واجب میشد
ابتغاء رضات نفسیکه بعنایت حق فائز شده و او را باسم
نامبرده یعنی مخاطب یا اسمی فائز نموده البتّه اکر فی سبیل الله
وحبّاً لامر الله و لاعلاء کلمة الله زیادتی نفسی خاضع
و خاشع شود ضرری باو راجع نکردید بلکه سبب عزّت و
رفعت او کردید کذلک یذکرک ربّک انّه لهو الغفور الرّحیم
در قضای او سمع رجا داخل شود و در عرصهٔ انقطاع قدمی
کذلک انّه لا یضیع اجر المخلصین و ما عملت فی سبیل الله قدر نعلک
فضلاً من عنده و هو المقتدر العلیم الحکیم انتهی و اینکه در باب
شرح الاذکار و محلّ البرکه مرقوم داشته بودید عرض شد

فرمودند نقره مشار الیها در کتاب اقدس نازل ولکن
جمیع امور الیوم معلّق بحکمت است در هر بلدی که اقتضا نماید
و بخالف حکمت ناشد بآنچه نبست هذا ما حکم الله به من قبل
و فی هذا الحین الیوم بر هر نفسی ملاحظهٔ حکمت لازم و واجب
و اینکه در بارهٔ منتسبین طلب غفران نمودید هذا ما نطق به
لسان العظمة یا جمال انّا غفرنا لهم و کم من غافر نا غفرنا لهم
و نوّرنا هم بنور الوجه من الرّفیق الأعلی لشکر ربّک مولی الورک
الذی اجابک بما دعوته و یسقاک من بحر الوصال انّه هو
الفضّال الکریم نفوس مذکوره کل مرجعت الهی نائل و
بطراز غفران مزیّن طوبی لکل عبد و لکل امة فاز و فاز
بذکر الله بعد صعوده و صعودها الیه انتهی اینکه ذکر
جناب حاجی صادق از اهل خراسان مرقوم داشتید در ساحت
اقدس عرض شد فرمودند انّا نکبّر علیه و نأمره بما نزّل فی
کتاب الله ربّ العالمین طوبی له بما اقبل و فاز بهذا الاسم
الذی به ارتعد الجبال و انصعق من فی الأرض و السّماء الاّ

من شاء الله القوي القدير قل يا صادق ان استقم على امر هو له
ان الامر عظيم عظيم واذا اتاكم ناعق بكتاب فاعلموا انه لكذاب النجار
في نوح مبين يا ملأ الاحمر تشكوا بحبل الله ودعوا عن
ورائكم كل ناعق مريب يا اصحابي في الخباء ان اسمعوا نداء
المظلوم انه يذكركم في هذا المقام المنيع ويوصيكم بكتاب الله
الذي نزل من سماء مشية ربكم العليم الخبير خذوا الكتاب
بقوة ودعوا عن ورائكم اوهام الذين كفروا بالله العزيز الحميد
يا جمال انا ذكرنا الذين كانوا ذكرهم في كتابك من اهل الخباء
هذا الفضل العظيم انشاء الله بايد كل باستقامت كبرى برايد
مالك اسماء قيام نمايند وبثنا في برايم ثابت مانند كه جميع اهل
عالم قادر بر منع نباشند قل يا قوم ان يمنعكم طغيان الذباب
عن الله مالك الرقاب شباطين ارض باسم حق درصدد
صيد عباد اند احفظوا انفسكم باسم ربكم القوي العزيز
وكل بايمان باقي رحمانا طي باشيد واذكروا معاني وبيان
كه از مخزن كلمات جاري شده بيايد طوبى لكل عبد فاز

هذا اليوم ويشرب رحيق الاستقامة من يد عطاء ربه الكريم
بايد نفوس مقبله اكاه باشند وبر استقامت مستوى
ان نظر يا ما انزله الرحمن في الفرقان من قبل يوم يقوم الناس لرب
العالمين كلا ان كتاب الفجار لفي سجين وما ادريك ما سجين
كتاب مرقوم ويل يومئذ للمكذبين ملاحظه نمايند وتفكر
كنند شايد ربح معاني كه در بين اينه مبارك مستور است
بيابند وبمقامي فائز شوند كه بمثل اكثر عالم از ادراك
الكتاب منع ننمايد وبيسلوس همس از مالك نفس محروم
نسازد جنود شياطين كه باظهار زهد وتقوى عباد را
گمراه نموده اند وان مالك مبدء ومعاد بحرمان مبتلا خواهند
كذلك زين لاصحاب العرفان بسفينة البيان طوبى لكل سامع
مستقيم انتهى عرض ميشود ان لوح ابدع امنع اقدس
مخصوص اهل بيت وفروع واطراف ان كه ذكرشان
در كتاب اقدس محرر شده بودند هم چنين مخصوص اهل خباء
الذين آمنوا بالله لهم اجر غير ممنون نازل انشاء الله كل بان فائز

Provided by the Aiman Library

شوند و بان عامل و آنکه در بارهٔ حضرتش الله نوشته بودید
فرمودند بر کل دا ای ان لا ارم و آنکه مرقوم داشته
که جناب حاجی صادق علیه ما عرحوفی الله از نفس اله
تسلیم نمود در باره او فائز نوشته بودید که تکلیف چیست
بعرض شهم و با محصول اوراق مرسله در جواب نوشته شد که تفصیل
عرض شده همانا مانزل فی الکتاب حاجی مذکور در اذن حاضر
که هر یک را بحیا هند عامل شوند مقصود آنکه عمل بروح و
ریحان رائح شود انه یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید و لا
یسئل عما یفعل و هو المقتدر العزیز بر اسمای آنکه در ذکر جناب
اقا سید محمد و جناب اقا محمد قلی مرقوم داشتید در ساحت
اقدس عرض شد فرمودند ان شاء الله بعنایت الهی فائز
باشند و بانچه مقصود ناظر مقصودشان معلوم و واضح
ولکن الاعمار حالوا بینها و بین الاحجار اگر چه صبر بسیار
محبوب بسیار بلخ است ولکن چون نام او هست بسیار محبوب
نقطهٔ اولی فرموده جمیع عالم اند برای ان است که بکلمهٔ رضا

ازرد

ازرد دار مرقوم شود حال قلم اعلی میفرماید یا محمد ایها الناظر
الی افقی ان اصبر ثم قل ای مولای و ملجائی ای ربّ فاکتب لی ما
کتبته لی افضل الملک و فاز بلقائک انک انت المعطی الکریم یا
محمد ایها الملی ان استمع ندائی و کن من الشاکرین قل ای رب
اریدک کوثر لقائک و بحر وصالک اسئلک بان لا تحجبنی
عمن فضلک و جودک لی ما ینفعنی فی کل عالم من عوالمک انک انت
المقتدر العلیم الحکیم انتهی آنکه در بارهٔ جناب آقا میرزا کاظم
ابن شهید علیه ما عر مرقوم داشتید طوبی عنایت
باینان و اهل ایشان بوده و از قبل مکتوبی ابن عبد در جواب
در ساحت ایشان ارسال داشته و امکتوب با ایات الهی
مزین و معطر بوده عنایت حق بنسبت باینان ممتاز بوده
شمس مشرق و لائح فرمودند ان شاء الله در کل احوال
بذکر و ثنای محبوب آفاق مشغول باشند آنا ذکرناه من
قبل و من قبل و نذکره فی هذا الحین بالروح و الریحان لیشکر
ربّ الرحمن الذی فی سلطان مبین ذکر ایشان مرّة بعد اخری

از ظلم اعلی بآنك وجادی بشره بهذا الفضل ثم اذكره بهذا
الذكر البديع انشاء الله لازال بابن عنایت فائز باسمای
عز وبكر انك انت الوهاب اسم ایكه جود علیه من كل بهاء
ابهاه ملاقات نمودید از جانب ابن فانی ذكر فنا ونیستی
نمائید ومذكور دارید باسمی كه در آن یوم عظم واعظم
آیا چشمی در عالم مشاهده میشود منقطع عن الكون و
السنه عن الظنون والأوهام وعن كل ما سمع دل الا الله
بنفسها ملاحظه نمایند ویا كونی یافت میشود كه خالصاً
لوجه الله نفسی بلا اصغا كند عباد صعب وامر عجیبی است
لله المهیمن القیوم چه شده ابن مریم غافل بلكه محجب
مانده انك وبطنبهای ذباب از مالك رقاب محروم گشته اند
برهم نفسی لازم كه در امر الهی على ما هو هو ناظر باشد لعمر الله
ما یحجبه عن عندها في الصحیفه نزع اكبر بشر بآیاته نموده
از هر كلمه در صدد بیان ملاحظه نمائید كه بچه ارتفاعی
فائز نموده الله بعد ما نطق بالنقطه الأولى في هذا الظهور

الأعظم

الأعظم الأعلى آیاتك آیات یوم ظهوره ان تحتجب بالواحد
البائنه فان ذلك الواحد خلق عنده وآیاتك آیاتك ان
تحتجب بكلمات ما نزلت في البیان فانها كلمات نفسی في یوم
ظهوره من قبل مع ذلك چه گفته وچه میگویند دعوی
آثار مینمایند ان هي الا كالغبار بعینه در ظنون اهل
فرقان عرض شده الله بعزه مائید ای مساكین هزار مرتبه
سؤال اهل فرقان بابن طنون وأوهام تربیت شده اند وبحبل
اشرك ملل وفضل اهل عالم متمسك شده اند مع ذلك چه
فضل را مالك شده اند وچه مقام را داراى گشته اند الا
الأسماء باسم ربكم الأعلى هذا خیر لكم لو انتم تعلمون كذلك
خبر داده اند نمایند وفارغ وآزاد در این هوای مقدس
روحانی طیران كنند ونفسه الحق بصد هزار رمز مرموز
وبیان وبكل شاعر وحال اینموم اخبر داده اند قلم
حركت مبهم نمایند وبسلاح كذب وافترا بامولی الورى
محاربه مینمایند چه فایده كه ناس از حقیقت امر مطلع نیاید

Provided by the Afnan Library

عرفنسبکه درجمیع امور مطلع بوده ولیلاً ونهاراً معاشر اوطا
تکذیب نموده‌اند وجه مظلوم افترا بر او بسته‌اند که عباد
عما عماد شوند ومرجع اطمینان عباد گردد باری باید
وبگوئید که شاید انوار آفتاب حقیقت عالم را احاطه نماید
وعالم را از قوة بفعل آید از حق میطلبیم که جمیع عباد را
از اهل شرق وغرب از این نعمت عظمی وعطیهٔ کبری محروم
نفرماید انه هو السامع المجیب چندی قبل از سماء امنع
اقدس مخصوص ایشان لوحی بدیع منیع نازل وارسال شد
انشاء الله فائز شده‌اند وهم چنین مخصوص جناب زین
علیه بهاء اهل رب ر تسئله تعالی بان یجمعنا فی مقر
واحد لاذکر لحضرتکم ما کان مستوراً خلف الحجاب انه لبالبا
فی المئاب ولمآب لا الا هو العزیز الوهاب ثم عرض بکم
انکم جمیع دوستان الهی از جانب این فانی عرض تکبیر برسانید
وبنهایت قلب فریاد الوهم وفغان الناس لرب العالمین ابتهال
استقامت میطلبد طوبی لمن اخذ کاسها وشرب منها باسم

ربه الحکیم انشاء الله بشأنی باید بمقام فائز شوند که طین را باب
وبعسر عزب ایشان از مالک مآب محروم ننماید باید بکمال
حکمت مشی نمایند وناطق شوند ودر بعض احیان بکمال حکمت
مجتمع گردند واباء الهی را از قدسی وعربی بخوانند ودر اد
تفکر کنند لعل المحبوب بحلهم نجات الاباء علی شأن یجدن
انفسهم کالجبال علی امر الله رب العرش العظیم البهاء علی
حضرتک وعلیهم وعلی الذین شهدوا بما شهد الله قبل خلق
السموات والارضین والحمد لله رب العالمین ع ع

ف ٢٩ ذیقعده سنه ٩٤ محل د عرض میشود که
مرقوم فرموده بودید که ایام اختلاف بفضل الهی مرتفع
شده واجتماع محقق ابتهاج مابه سرور فی الواقع شد
ناباد چنین باید در جمال قدم از اینقبیل آثار فرح عظیم
ومشهود فی الحقیقه این ذکر از احجار دستاویز بزرگ
از برای عباد انشاء الله کل بمقام بلند اتحاد واتفاق فائز
شوند ابتهال بحضرت نموده‌ام ورحمت داده‌ام که حال خود را

محل و منفعل مشاهده مینمایم ای ذنب عفو بزرگ تو کجا و
انت هو العفو الغفور و دیگر مرقوم فرموده بودید
که شهادت عبدالبهاء جمیع [خ] آرزوی تو بود الحمد لله عزت و رحمت
و راحت و سرور در ظل او و در حب اوست و لله الحمد
الحمد که بعهد و فا قیام نمود بعد از عرض بساحت عفو فرمودند فله
نطق بالحق و انشاء الله بکلمات عالیات مشرف گردد و لسان
ابشان بحمد و ثنای محمود بیالاید که اظهار لطف و رحمت و محبت ابدی
نماید یا جمال ان اخرج قومک الی النور و ذکرهم بایام الله
ان بحزنک شیء فاذکر الله ربّ العالمین اسمی
لیسهم ربّها الغفور العلی الاعلی
بگو ای ملک بامین خزینه بالای فی سبیل الله فاطر السماء
بعنایات الله بامین شربت کأس البأساء فی حب الله مالک
الاسماء علوی لک بامین حملت الشدائد و الضراء
فی امر الله خالق الاشیاء حمد مقدس از ذکل اذکار حضرت
مقصود بر لالی و مزاست که ذلک اولیاء علی عزت

اهل عالم مفتخر فرمود و سبحی اصفیاء سبباً لذکری امم
نمود و او را در دوستان خود ابدی منشأ و مبدء اجتماع و
توجه عشاق در وطن حقیقی کردانید البهاء ثم البهاء
علیک بامین خرجت عن مقرک فی سبیل الله مالک القدم ثم
التکبیر و الثناء علیک بامین کنت مشتعلاً فی حب الله
سلطان الامم ای ثابت نوائد از عهدهٔ این شکر برآید و
بالسان فادر نیست که ذکر این حرب را بتمامه نماید جمیع
اشیاء الیوم بیالیک حملت الشدائد فی حبک یا الهی العلیم
و بالیک حملت کل البلایا فی سبیلک بامنه منی مخلصک الفدا
ناطق و ذاکرند مسیح زمان از مشرق امر رحمن ظاهر و مشرق
و محل اعراض و اعتراض جمیع عباد گردید الا معدود
قلیل و بعد از فتوای مفتی عصرش معدود از خاندو
دیار اخراج و هربت بشطری توجه نمودند بقسمیکه فی
یوم بالمثنان نبود حال مشاهده نمائید که باسم هربت از
ان نفوس اکثر ملوث باج بر سبیل دزدی و خضوع مینمایند

Provided by the Afnan Library

این است عزتیکه در ستر این ذلتها مکنون است والیوم از
ابصار محجوبتا مستور سبحان الذی از مشرق مشیت
مولی الوری ظاهر حدا اول امر بشأنی اعلام فرمودند
که هر منصفی از ذکر تفصیل آن شرم مینماید تا انکه مشرکین
مشرکین بر این قرار گرفت که اصحاب الحضرت را جمیعا
شهید نمایند و حضرت اخبار فرمودند که مابین دو اشراف
جمیع از این ارض مهجرت نمائید و یکی از آن نفوس مقدسه
جعفر طیار علیه ما علی بود که مع جمعی بحبشه تشریف
بردند و مدتها در آن ارض ساکن بودند و بشوئی و شعف تمام
بذکر حالات ایام مشغول و تفصیل او از علم اعلی جاری
شده طوبی للقائمین و الناظرین و مع انکه دوران ایام بکمال
عز مستولی بودند و بکمال قدرت ظاهر مشاهده میشد نه
ملاحظه شد که از یوم آن نفوس مقدسه کوس غلبه بر روی
اهل اسلام کوبیده شد و ابواب عزت ممنوع گشت و عباد
سرور بر اغصان صدرات انسانی سحاب بدیعه ملیح مغرد

سحاب

سبحان الذی بفعل ما یشاء بقدرته و سلطانه و بحکم ما یرید
بامره و اراده نهر علقمه را جوهر آب بوده و من الماء کل شیء حی مشاهده
بانقلاب و دفعتی این تغییر بنا بر عطا فرموده چنانچه نار
طور را سبب جوهر اسم قرار داده من یقدر ان یمنعه عن
سلطانه اشهد انه لا اله الا هو لم یزل کان مقدسا عن
عرفان المشرکین و منزها عما نعته به السن المخلصین فذ
اظهر ما اراد و یظهر ما یرید لا تضعفه شئونات هذه الظلم
انه هو الحاکم الامر العلیم الحکیم یا حبیب فؤادی چه بگویم بسا
بگمانند و جسد را میکاهد حسرتها ثبت که در قلب بی خبر
نانبت در نفوس مقدسه ارض صاد مشاهده فرمائید
که بعنایت حق نابودند بکمال عزت و رفعت ظاهر شدند
در اواخر ایام بمقامی فائز شدند که فی الحقیقه شبه آن دیده
و نشنیده نشده و این خادم در هر حین بیاد آنها کمتر معدم
نا طوبی است و لکن شرافت از دست رفت و این حسرت در قلب
عالم از ظلم اعلی در بدو ایشان نازل شد انچه که جمیع تراب

كانت بنو حمدان به مشغولة بامرها فامن شدة تكبرها وام
ملك وملكوت بانى حواهد بود وحال ابن حسنويه هم در دل
مانده كه مرا با انجناب بودم كه در سبيل الهى از وطن رود
خارج شده ودر يارى ايشان عجل ناصر ومعين حركت نمايم
بايد كنت معك وفزت فوزا عظيما فى سبيل محبوبنا و
مقصودنا ومقصود من فى السموات والارضين ولكن الحاد
يشوكم بنصرة الله وفضله ورحمته التى سبقت كل الوجود
من الغيب الى الشهود فلما فاز الخادم بلقائكم كانه ستاهل من كل
كلمة عن ذلك الشوق والاشتياق وقد اعرضت واطلعت بما فيه
فصلت شطر المقصود الى ان حضرت لقاء العرش وهمست
ما فيها واردت اطوق لسان العظمة والكبرياء بما طارت به الافئدة
وتزهقت به الجبال انى اجد قلمى عاجزا عما نطق به ملكوت البيان
بل اقلام من على الارض كلها الى ان نطق لسان القدم بهذه
الكلمات العاليات قال وقوله الاحلى ومحبوب من فى
الارض والسماء يا محمد ان الفرد الاحد يذكرك فى هذا
المقام

المقام الذى انقطعت طيور الاوهام عن البلوغ اليه ان
تفرح وكن من الشاكرين انا سمعنا ندائك كونربانى وربحونى
يسمعك هذه الايات ما يجذبك الى مقام لا يحزنك
سوف يأتى العالم والاعلم الذين كفروا بالله رب العالمين انه
يظهر الارض من هذا الذى فاز على الاكوان ببلغك الى
الذروة العليا ان ربك لهو العليم الخبير لعمرى قد فزت بغاية
المقصود الذى نزلت به كتب الله الملك العليم الحكيم انشاء الله
باجنحة انقطاع در هواى محبت مالك ابداع طيران نمائى وبدو
هجرت ستار موئنس مشعلا بالنى طوبى لك ولابيك الذين
يذكره الملأ الاعلى ويشهد له القلم الابهى فى لوح الحفيظ يا
ليتنى ان اسمع ندائى من شطر عرشى انه يجذبك الى ملكوتى
ومقام قربى ويسقيك كوثر بيانى البديع فلما حضر لدى
المظلوم كتابك انا وجدناه مشعلا بحرارة محبتى ومزينا
بذكرى وثنائى طوبى لك ولاهلك وللسانك وللقلبك
بما ذكر ربك وكن قائما على خدمتى وناطقا بثنائى

الجبل لا تنظر الى الخلق وضوضائهم ان انظر ما قد لك
من قلمي المنير ابن عشر ايام انشاء الله بعد ان يمضي
ولو يريد ان تفدي بمولاك انه كان لك ظهيرا ومعينا
في سبيل الله ويكون مثل ما قد كان يشهد بذلك كل الاشياء
وكل عارف بصير ان الفياضة والاكاسرة والفراعنة
الجبابرة الذين اتخذوا الانفسهم بيوتا في خلال الجبال و
استكفوا عن امر الله ربك ورب من في السموات والارض
كذلك يقص لك من عنده كتاب حفيظ حيث مقدار ان تفوز
بكمال عزة ظاهرة وبدت وكان فناء ان بأي جود تبتغون
لكن امرؤ منهم جود شان وبعد بيان شان وبعد زخارف شان وبعد
بولشان ديده ميشود واثري ان نفوس غافله محجبه
در ارض مشهود نه مگر انكه بطراز اعتساف ان نفوس كه بدد
اطراف موجود است وبدلك بلغهم كل الذرات وكل ذي
عمل ودليل وذي لسان ناطق بالحق ان ربك بالمرصاد
لئلا تكون من المطمئنين فاسئل الله ان يوفقك والذين آمنوا

عن خلقه عما ورد عليه انه هو المقتدر العليم ان اذكر
من آمن الذين نباه وما سواه اولئك ينكلون بعضهم بعضا ويتشبثون
بذيل المنبر ان اشكر الله بما جعل مقصود العالم من كتابك
رضاه وهذا يكفيك ومالك الاسماء ولكن الناس اكثرهم
من الغافلين قد وجدت من روح منا جاتك روح رضا
طوبى لرضيع شرب من ثدي عنايتي وكبر في ظل رحمتي
وفاز بقبولي في ايامي كذلك يذكرك ملأ الاعلى بذكر لو
يجد من على الارض عرفه ينادي الله الحق لهم عون ما عندهم و
يسرعون الى مهد العرش المقام الذي استقر فيه جمال العلم
السلطان مبين انشاء الله برابين مقام اعز اعلى ثابت و
مستقيم باشي جيد كه بعضي از دوستان حوض را نظيف
لدى العرش حاضر وموزين بود بطراز رضا وبعد عرف بديع
وزيد وعرف اول را مستور نمود كذلك يخبرك المقصود
لتكون من الثابتين الا ساخين لا تحزن عن البعد والفراق
فلما يبدل الهجر باللقاء والبعد بالوصال تعالى ربك

العتى المتعال انه هو المتفضل الهادي الى الحق الله رب العالمين
انتهى في الحقيقة ابن اباث بعنايتي ظاهر شده مكذر كردان
بقلم طمان منتهى نشود در هر كلمه سراجي منير طوبى لمن
وجد وعرف ديگر اعجاب بعنايت رب اباث منزلة
شهادت ميدهند ما يحجبهم ان عبد عرض نموده وبايد كه در
باره نمو سبكه بعنايت رحمن ذكر عرفان اشياء ميدهد انه
وباعث ايمان ناظرين ذكر نمودند اسامي كل در ساحت قدس
عرض شد ومخصوص هر يك اباث بذل بعد منيعه بانك
لكن ابن عبد مجال نيافت كه مفصلاً تحرير نمايد جميع را
بعنايت حق مسرور دارد بايد واز جناب ابن حادم فائي لكبير
برسانيد حكمة ابن عبد از ذكر تمام اشجار ملكوت علم
الهي نازل جهد اعاجز نشاهد نمود در اكثر اجناب اباث الله
شائي نازل لكما علم الم يعلم الا الله ان ربك هو العليم الخبير وقاسرت
وكلوا نظر رينارث ميدهم دوستان الهي را كه جميع
اباث بعنايت تمام نازل وبقدر استئثار ان مدار ضرر

مشود انقدينا العليم على ما تحب ويرضى ٭ استدعا انكه از فضل
ابن حادم فائي محفوظ نكهدارند ٭ استدعاي جناب اقا ميرزا
يوسف عابد بن عليه ٩ عرض كه مطرز ومزين بذكر نورين
بودند در ساحت اقدس عرض شد هذا ما نطق به من
عنده فصل الخطاب في الجواب طوبى لك بما من نطقك به
من انار به افئدة الورقاء في ملكوت الانشاء وطوبى لكل ناطق
نطق بذكر الحاء والجاء بازين العابدين ان اسمع ما ينبغي
رب العالمين في هذا الفصل المبين لعمري ليجد لذة بيانك
بانجذاب الفرح على شأن لا تشكد ك الاحزان ويفتح بصر
فؤادك على شأن ترى النورين في الافق الاعلى والمقام
الاسمى والذروة العليا والغاية القصوى ويقول لك
الحمد لك الهي والله العالم ولك الثناء ما يحبوبي ويحبوب الامم
اشهد انك خلصتهما وعززتهما ونصرتهما ورفعتهما الى ان طلعا
في سبيلك وما اردت لهما الا ما يحق ان عن ذكر اقلام الامكان
يا محبوبي اولئك الورقاء ان انت المقتدر المتعال العليم الحكيم

اکه در وسائط نزد خلق ذلیلند نزد حق بسیار عزیزند و
رفعت است که آفتاب عزت از افق عالم مشرق و لائح
مشاهده شود در رفعت و علو و بقا و دوام حادث شده
تفکر نمائید به بظهرات ما ظهر من لسانی المبدیع جمیع
عالم را بنحوی دراورد بکلمهٔ از کلمات حق معاملهٔ نمائید
چه که عزت انکلمه لا یزال در هبوب و تضوع است
مکافات هیچ عاملی محو نشده و از نظر نرفته و نخواهد
رفت عنده علم کل شئ فی کتاب و ابتهٔ لهو المعطی الکریم
بعضی از عباد در صدد لغو قابل ذکر و لایق اعتنا نبوده
در دنیا که محل این حوادث است مشاهده نمائید که در هر حین
بکلمهٔ انظروا منادی فانی در دنیا بمثابهٔ کتاب ملل
کن در هر حین کمالات او را محو اخذ نمایند چنانچه هر یک
مشاهده مینمایند و اما کمالات الهیه را مفاد بیست او را
محو اخذ نمایند و فنا نرد یکی بجوید طوبی لمن و للذین
ینظرون الاشیاء بعینی و اقتصروا امورهم علی ما بلغ

امری بالحکمة التی انزلها الرحمن فی الکتاب انه هی ایشان از
قبل سؤال شده بود که در کدام ارض ساکن شوند و بچه
عمل نمایند این امورات را بمشورت راجع فرموده اند بحکمة
در الواح الهی ثبت است باید مشاوره با نفوس موفقه نمود
نمود و بان عامل شد و ما یظهر من الشوری انه خیر لمن
تمسک بالحکمة فی ملکوت الانشاء ملکتاب اول آن
جناب که در سبد در ساحت اقدس عرض شد فرمودند
در هر مقام ساکن شوند در ظل سدرهٔ رحمت و جناب
عظمت و قسطاط عنایت ساکنند انتهی ضم باوامر
بحر علم الهی جنبکه این عبد بکلمهٔ عباد که را از ساحت
دریای انجناب استماع نمود کاد ان یظهر من التوی در
جمیع احوال باید جمیع این عباد بالسنکه بعد در آن
عالم بذکر فوق ان بذکر و ثنای شفقت و عنایت محبوب
عالم مشغول گردند هنیئا لک و لنا جمیع طائفان
عرش رحمانی تکبیر مرسانند البهاء علیک و علی الذین

وجمیع وجوه نورآ الی الأفق الأعلی والحمد لله مالک
العرش والثری امروزه الیوم در صحیفه از جمیع اعمال
اعظم است اتحاد احباب است چنانچه در مواضع عدیده
در موده اند بالاتحاد یظهر امر الله مالک العباد حال
مرج ومرج مشاهده میشود تذکر چند احترام بزرگوار
ملاحظه میشاید ودر کیست بلند راه فرق ممکن نزد
امروز کل باید بما یظهر من الافق الأعلی ناظر باشند ان
جناب باید در این امر بسیار جهد نمایند شاید سبب
اتحاد واتفاق دوستان الهی گردند البته باضغان
امر ما بین عباد فی حد ذاته مبغوض ارحق میطلبیم توفیق عنایت
نمایند وکل را بطراز ما یحب ویرضی مزین نمایند خادم

بسم ربنا الأقدس الأعظم العلی الأبهی

حمد محبوبی را لایق وسزاست که جنس استوای بر عرش
دل وجان بذکر بریحان نامیده شده بسیار آیات مبارکه تکلم
فرموده مثل آیه نزاع وجدال وقتل وغارت را از عالم

برداشت

برداشت وبسیان واضع مبین فرموده نصرت امر بکمال وبیان
مشروط شده طوبی از برای نفوسیکه باستقامت کبری بانچه
مأمور شده الله عاملند شهد مالک القدر فی مقام
آخر انی جعلت الألفة والاتحاد بین العباد وامثال آن
که از قلم اعلی در زبر والواح نازل شده مع ذلک دیده
میشود بعضی از مرتبهر محکم الهی بچه زند واهل اوهام چه
فی الحقیقه اگر نفسی الیوم اراده از بین نفسی نماید آن
بغض حق را خواسته واین کلمه ایست که از خادم فانی مکرر
از لسان قدم استماع نموده امروز یوم فرح اکبر است ویوم
نطق وبیان است ولکن بالتحکم التی انزلها الرحمن فی کتابه العظیم
باید قلوب اهل ها از انوار بر طلوع منیر ودرخشان باشد با
جمیع اهل عالم بکمال محبت حرکت نمایند در این کلمه مبارکه
فی الحقیقه یک کلمه جامعه است تفکر نمایند فوالله تقر بها
عین الحق ان یحب الاولیاء بل ان یحب العالم صدق هذا ارجان قد
یکلم الله که در هر حرف آن بحر حیات مواج وغرائب

Provided by the Afnan Library

جاری چندی قبل لوحی بحضرت اسم الله جمال علیه من کل
بهاء ابهاه از سماء مشیت نازل وبا منقطع مبارکه طبسان
یا رسی از قلم اعلی جاری نمود جلت عظمته وبفسانی
اکوان دون ظاهر نگردد لعمه فی الحقیقه مرتفع حق مقامی بذات بذات بذات
بما مهما ظاهر شود وستایش در مقابل واردات سوخ قصدار
مشاهده نکرده البته منقرض وبتویم واوراد باطل گذارد ایام تمحی
جعلت قلوب منیره باین عبارهای نیره انظار طائفین خود باز
مانند محروم نگردد اگر ارض مستعده باشد تشنه باید بکلمه
روح وریحان بذر حکمت وعلم را در او قبل از بعد بکارانند و
الا انه غنی عن العالمین هر آینه روزی هست که اشراقات الارض بنور
ربها منیر خواهد شد ولکن صفا صفا باید انسان بما ینبغی
له در ایام الهی عامل شود لعمر الله قلم خلقه الله تعالی العالمین آثار
اراده اش منوط بمشیت او بوده وحکم ما یشاء وبحکم ما یرید
از قبل وبعد ما سوای رسول الله روح ما سواه فداه حکم جماد داشته
ودارد طوبی لکم یا اعلم ان حکم مرتفع است لا بشئ ما اراد

الله

نه هو الآمر السائل العلیم الحکیم نفسی لشفقته الفدا وروح
العالم لاطافته الفدا یا ایها الناس هر چه کل بما انزل الله فی الکتاب
اجتناب نمائید وبالبس صادره واعمال مقدسه واخلاق مرضیه
تمسک نمائید تا از نحوات اعمال طیبه طاهره اهل ارض
بحور اجمال فائز شوند وبافق اعلی توجه نمایند الحمد لله الذی
مهد لاظهر صراطه المستقیم ودعی الناس الی الحافظ المبین
اسمه الاعظم العظیم الیوم بر کل لازم است که بریسمان الفا
بایمان تمسک نمایند که عباد الله محبوب ومقبول است که عباد نفسی
از غفلت سبب وعلت ضر جمعی شود انه تقول الحق وهدی
السبیل لا اله الا هو العزیز الجمیل وبعد قد جاء الخادم
بکتابکم الذی کان یحکی عن اقبالکم وخضوعکم وخشوعکم و
تمسککم واستطلع علی ما هم مولانا ومولیکم الذی بدیع
بیان علوم العلماء واصول ابنیه معارف العرفاء الا من
شاء الله ربنا وربکم ومن فی السموات والارضین قل
قرئت فاطلعت فرحت بعد الاذن للقاء الوجه انه لهو الله عز کبریائه

انشآء الله لأنال از رحیق بیان رحمن بیاشامند و بیابند الیوم
لأنی و سزاوار است عمل تا بیند مخصوص بعضی از نفوس مذکور
ایام بدیعهٔ منیعه نازل و ارسال شد کمتا بیدنبر آیند آن فی
الحقیقه فائز شوند و بما یحب و یرضی موفق گردند امروز
روز فضل اعظم است اگر جمیع عالم اظهار محبّت نمایند لدی
از جفنهٔ عطای محبوب امکان استدعا از ساحت اقدس اظهار رضا
شده و میشود که شاید بعضی از ایام دستگیری نمایند و از
عالم طون بملکوت بعین کشانند و از مجاز بحقیقت فائز نمایند
عند ربّک علم کلّ شیء فی کتاب مبین و اگر از برای بعضی سبب
ظاهر لوح امنع اقدس نازل نشد این نظر بحکمت بوده و هست
الحمد لها الآلهة و حده و از برای نفوس مستقیمهٔ ثابته
از سمآء مشیّت ربّانیه نازل میشود انچه که سبب علوّ و سموّ
و اگر ظاهر انظر بحکمت بدار سال الواح توقف رود البته
سحاب رحمت الهی و یا طن یا طن مدد فرماید انه
یجیب و یری و هو السّمیع البصیر یعطی و یمنع و هو المقتدر

القدیر طوبی للذین ما منعتهم الفحصاء الأولی عن الله مالک
الوری قل الله لبدیع السّموات و الأرض و انه لهو الذّی لا
یعرف بدونه قل تشهد بذلک مشرق و لکنّ القوم اکثرهم من
الغافلین قد انزلنا لک هذه الآیات و عن ورآء نزلنا لو
تسمع لو تقرئه بلسان الحقیقه تجد نک الی مقام لا تأخذک
لأحد انت فی الأمکان تشهد بذلک مالک الأدیان من هذا
لأفق المنیر بسم الله العلیم الحکیم یا محمّد قبل نفسی انّا
نذکر الذّی ذکرته فی کتابک و نسئل اسمه حکمة من عندنا انّ
ربّک هو العلیم الحکیم نسئله تعالی بان یؤیّده علی ما ینبغی
بذکره بدوام اسمآئه الحسنی انّ ربّک لهو الفضّال الکریم
قل ان یذکر الله بما ظهر به العلم الأعلی سبحانک یا الهی و الله
الأسمآء و فاطر السّمآء اسئلک بالأسم الذّی به
سرت سفینة امرک علی البرّ و البحر یا ارادتک و به اصطفیت
کلّ عالم و بدا بعد کلّ غافل و تبرز کلّ بیان مبین بان توفّق
علی هذا الأمر الذّی به زیّنت اقدام العلمآء و العرفآء و الأدباء

Provided by the Afnan Library

لا اسئلك بحبك وبالعالمك اى رب لسئلك بانك لا تحجبنى
عما عندك ولا تحجبنى بحورما عز بحر علمك وشمس فضلك ثم
اردعنى بالقوى عن التوجه الى استماع نداك وعطائك انك انت المقتدر
على ما تشاء لا تمنعك السبوح ولا تحجبك الشئون ولا الكون
تفعل ما تشاء بسلطانك وتحكم ما تريد انك انت المقتدر
المتعالى العليم الحكيم هو المعلم الحكيم ۞ انا نذكر هيكل
من نحى ليخرج هذا الذكر الذى به نطقت الاشياء الملك
لله المهيمن القيوم ان المظلوم يذكر عباد الله فى الارض ويدعوهم
الى الله مالك الوجود طوبى لبصير عرف مولاه ولسميع اذا
سمع النداء عن يمين العرش قال لبيك لبيك يا
الهى العالمين والشهود قل ان المظلوم ما نطق عن الهوى يشهد
بذلك مالك العرش والثرى ولكن القوم اكثرهم لا يفقهون
عما قريب ما نزله الرحمن فى الفرقان الملك هو سئل الله ولكن القوم
اكثرهم لا يشعرون قل يا عبيد واكتاب الله عن ورائكم وانتم
كل عالم مردود قل هذا يوم الظهور لو انتم تعلمون وهذا

يوم البيان وانتم صامتون هو موا عن ورائكم الهوى ثم اقبلوا
الى الافق الاعلى الذى اناركم هذا الاسم الذى به فتح باب
السماء وتزلت ملائكة الروح البهاء على اهل البهاء الذين
سمعوا واجابوا اذا الى الحق علام الغيوب ليس يمنعهم عن الاسماع
ان يناظم الاعلى ان اذكر من سمى بين العالمين بمحمد ذكرا
المطلوع الى مقام يشهد ما شهد الله قبل خلق السموات
والارضين انا نبشر الذين سبقت لهم الحسنى من لدنا ونمنعهم
عما ينبغى لهم انا نبشرهم بالله الواحد الفرد الخبير يا قوم انا ارجعنا هذا
الظهور الذى كان موعودا فى كتاب الله وبه ظهر ما كان مكنونا
فى علم الغيب ان ربكم الرحمن ينطق بالحق انه لهو العزيز
العظيم كذلك نطق اللسان وظهر البرهان طوبى لمن
سمع فاجاب ويل للغافلين هو العليم الخبير
يا احمد انا نلقى عليك ما ينفعك فى كل عالم من عوالم ربك
ان اجعل ذكرى من الشاكرين اياك ان تمنعك زخارف الدنيا
عن مالك الاسماء سبحانى لملك وبقائى ما قدر من لدن مقتدر

Provided by the Afnan Library

قدیر تمسک بحبل عنایة ربک وتشبث بذیل رحمته وقل
یا مالک القدم وسلطان الأمم اسئلک باسمک الذی به
سلطان الأسماء فی ملکوت الأنشاء بان تؤیّد فی علی الأقبال
الیک والتوجّه الی افق امرک ای ربّ انت الکریم وانا
السائل ببابک وانت الغفور وانا العاصی الرّاجی رحمتک
عن غفرانک فانزل علیّ من سحاب جودک ما یطهّرنی عن
دونک ویقدّسنی عن سواک ویبلّغنی بذکرک وثنائک
بعزّ جلالک انّک انت المقتدر المتعالی الغفور الکریم انتهی
ابن چند لوح مبارک از سماء مشیّت نازل ودر این ملکوب
ثبت شد وبعد ما رجع مودند محلّ دا صورت آن در الواح
دیگر ثبت شده ارسال شود تا هریک از آن نفوس بلوح
علیحده فائز گردند واسم یکنفر از آن نفوس در ذیل لوح
نظر بحکمتی ذکر نشد باید احتیاب ملاحظه نمایند که موافق
حکمت است الواح را بدهند چنانکه بعضی از عباد اهل بهاء
را اهل میشوند فلا طلاع باید لذا محال حکمت باید ملاحظه

شود

نمود وابدا که در نفوس اتحاد وفیام بر خدمت امر مرجوح
است انشاء الله علیشاه وابن امور مؤیّد باشید اینمراتب
عم بلقاء وجه عرض شد هذا ما نطق به لسان الله فی ملکوت
البیان انشاء الله باید بحکمت امر بشأنی فیام نمائی که
ابدا بحثه اختلافی در بین ارض نماند اینکلمه بمثابه لؤلؤ محزون
است نحوی بر قیام علی هذا الأمر العظیم مرتفع الیوم
سبب اتحاد واصلاح شود انشاء الله ازاوناد واخبار
مذکور انشاء الله بمحی اینکه مدّتی بعضی از اصحاب حضرت روح
روح العالمین فداه نوشته بودند بعد از عرض بساط
اقدس در حضور دند الیوم حضرت مسیح در سماء انشاء الله
راکض وناطق است ولکن اصحابش محرومند مشاهده نمایند
الا من شاء الله عجب امر مشکل است آن نفوس بافق اعلی
توجه نمایند وازما عندهم بما عند الله ناظر گردند اکثر
از نفوس بمثابه اهل قبورند مشاهده میشوند از اوهام
ظاهر وبا وهام ناطق ولی الأوهام راجع عجب است از بعض

از نفوس که بکلمات ما لا یعنیٰ آن نفوس موهومه توجه نمودند
و میفرماید لعمر الله لیس عندهم ما یکون لا یعنیٰ للاصغاء
الاستماع حرفیکه لایق شنیدن باشد نزد ان نفوس نمودند
و نیست انتهی و اینکه در عبارة جناب رسم علی نوشته
بودید و تعقد لوح منیع از برای او فرمودند در مقام
منیع اطلس اعلی عرض شد لوح بدیع منیع مخصوص ایشان
از سماء مشیت نازل و مخصوص دو اخت اجناب هم نمودند
اعز اسمع ان سماء فضل نازل ذکر و ورقهٔ مخدرهٔ ام سلمه
و ورقهٔ اخت مقدس بوده کمال عنایت بشأن او
ظاهر و بوده در سبیل الهی وارد شد نزد محبوب عالمیان
مشهود ذکر شان کرهٔ بعد کرهٔ از سماء مشیت الهی نازل
ان ربنا الرحمن هو المشفق الکریم و هو الناظر البصیر
مخصوص جمیع اسامی که در سنطح اجناب بود و هم
چنین نفوسیکه عریضه عرض نمودند الواح بدیعهٔ منیعه
از سماء عنایت نازل انشاء الله کل بان فائز شوند و

بشنوید

سبیع امر بالحکمة المحضه مشغول کردند عنایت حق جل
و عز بهما می رسیده که اینچه از نفوس ذکر شده و میشود
حقاً و صدقاً مخصوص کل الواح منیعه از سماء مشیت نازل
و هو یطلع بانفوس ازحرارت نار مشتعلهٔ در سدره
مشتعل شوند و بحجة الله ظاهر بجدمت امر عامل
شاهد کفایت ایشان الهی امرند در سدرهٔ سدره
که در هر کتب و صحف و زبر و الواح مذکور و مسطور
است بعز الله انه اعز من کل شیء عند الله رب العالمین نبکوید
حال نفوسیکه بار و عارف شدند بما ینبغی لهم عمل نمودند
انشاء الله کل بایشان بمقام بلند اعلی فائز شوند و از سحاب
رحمت مسمت بوند ان ربنا الرحمن هو الغفور الکریم و
انه هو المؤید المنیر الناصح الحکیم و لوحی مخصوص جناب
الف و جناب عمو من نازل اگر ممکن باشد بایشان برسانند
و الا نزد امین امانت بگذارند و دراین کره بعضی از
الواح منیعه در ایران عبد حاضر اصل تنزیل نقل نمود

طهران

علیه‌السلام داشته چه‌که حضرت غصن‌الله الأکبر روحی
وذاتی وکینونتی لترابه الفداء مرقوم الأطهر فداه تشریف
نیاشتند عریضهٔ از جناب اسم‌ها علیه‌بهاءالله رسیده
اندکی قبل حاضر و جمیع توقف احباب را در آن ارض طلب
نموده‌اند عرضشان لدی‌الحق مقبول افتاد فرمودند
که بروح و ریحان واثق شود بکوشد لو شاءالله لجمیع ما
اشتهت رضای ایشان فانی انه لهو الکریم ابن عبد فانیرا نیز از حضرت
حضرت اسم‌الله جمال علیه من کل بهاء وجناب منشادی
لدی منظر الأکبر بعلی قبل اکبر علیه‌بهاءالله مالک القدر
رسانند ابن فانی خدمت جمیع دوستان عرض خلوص
نیستی اظهار مینماید جناب ذبیح علیه‌بهاءالله وجناب
آقا میرزا ابوطالب علیه‌بهاءالله وجناب حیدر علی
علیه‌بهاءالله وجناب اسم‌ها علیه‌بهاءالله الحمدلله بعنایات
الهیه فائز شدند بخصوص عریضهٔ نوح امنع اقدس
نازل وارسال شد خدمت ایشان ورسانند دوستان که

بلوح الهی فائز شدند عرض فنا و نیستی این عبد را رسانید
و همچنین نفوسیکه ذکرشان در ساحت اقدس بوده و هستند
انشاءالله از کأس محبت بنوشند و بما ینبغی لهذا الیوم
عامل باشند امروز روزیست که در او باید جمیع امور بذکر
حضرت احدیت انشاءالله کل بآن فائز شوند باید جمیع ما
الیوم بآنچه سبب علو امر است ناظر باشیم از ما عند
الناس معرض و بما عندالله اقبال کنیم ابدیه و دستان
مملکت باب سما ممنوع نه دایر رحمت مرفوع نه انشاءالله
جمیع بکیهم و بآنچه از قلم ابن ظهور اعظم است که
در کل کتب الهی مذکور و مسطور است فائز شده
تبارک ان یقام تمام جمیع باید بیاد ربانی و بذیل اکرم
تمسک شوند انه لهو الغفور الکریم انه لهو المعطی
الباذل العطوف الرحیم عرض دیگر آنکه خدمت حضرت
سید عمر جواد علیه‌بهاءالله الأبهی عرض فنا و نیستی رسید
و همچنین خدمت جناب زین علیه‌بهاءالله و اهل بیت

در این ایام عریضهٔ از لبنان بساحت اقدس رسیده امید
جواب از سماء عنایت نازل و وارد سال شود انشاء الله امور
کل بروفق مرام ظاهر شده و میشود اکر تا حال باندازه
اعلی جلوه ننموده عوامش کل نخود و لدر همدانی و ملاحظه
راهنما کبری مشاهده میشود ذلک البهاء علیک و علیهم من
لدی الله العلیم الحکیم ح ادم ١٩ ح ١٣٠٨ عرض میشود
الواح منزله در این کره جمیع ارسال نشده چه که حکم مقتضی
نبوده لذا عدد واحد ١٩ الواح ممتنعه مضبعه در این بوسنه
ارسال شد و ما بقی لو شاء الله در کره بعد ارسال میشود

هو الأقدس الأعظم العلی الأبهی

الحمد لله الذی بأسمه تحرکت خیط الفضاء از اسرع العاشقون
الی مقر المقدس المخلصون الی شطر الفناء و قال الموحدون
ینبغی لنا ان نسرع الیهم بما یأتنا و ما عندنا تعالی من احتیاجهم
بما بهم نعرفهم هو المقتدر علی ما یشاء و ما عندنا تعالی من احتیاجهم
الا لأمره المقتدر العزیز و نسئله تعالی ان یؤیدکم الغدا بما یحب و یرضی

... نشرین الخادم بما نزل من سحاب مدادکم الذی جری
من قلمکم الذی ارتفع صریره فی ذکر الله محبوبنا و محبوبکم و
محبوب من فی العالمین و لو ان فی مثل تلک الأیام التی فیها
تجلی هیکل العدل تحت سحاب الظلم بما اکتسبت ایدی الذین
کفروا بالله احدثنی الأحزان و منعنی عن الذکر و البیان و
لکن یا سبحان الرحمن علی العرش و اشراقه من افق الوجه یجذب
نحو الفرح و یدلع دیک السرور و یهدر حمامة الأبتهاج
بین الأرض و السماء اسئله تعالی بان یؤیدنا علی ما یطهر
القلوب و الأصطبار و یعرفهم ما هو المستور خلف الأستار
انه هو العزیز المختار بعد از اطلاع بر ایحه ردد سخطه
نحصیت بود فصد مفصلا علی تموده بساحت اقدس ابهی
عرض شد هذا ما نطق لسان العظمة فی الجواب
یا فنانی ایحه وارد شد بر نفس حق وارد شد مشاهده
کن مع این ظلم که عالم را احاطه نموده خود را امر حق مشاهده
نما بدیای رحمت الهی که اکر بنفسی بصر حقیقی بدا عمال

مشرکین ملاحظه نمایند و فی الحقیقه سزاوار بقای دنیا و عدم
اعتبار او مطلع شوند و بمقامی رسند که خود را از کل دون
عالم و حجابات او مقدس و منزه بینند الله اکبر نعمتی بمقام
که جمیع امر سبب ظل انبیا و اولیا ارذل شده مع انکه رسول
عجان نعمة العالمین لله والطالحین لی براورده ابناء بشر
سوء جمیع مرتکب شدند و معلوم نیست که اموال کافر
بوده یا صاحبان آن بر عمل آن نفوس مشرکه صاحب کافر
بوده اموال را بحیث جمیع ذهب نمودند بشهد کل الاشیاء
بکذبهم و نفاقهم و کفرهم و شرکهم انهم لهم و لاما عهم الذی
اختاروه لأنفسهم و لیأس من رحمة الله مجید در این است که
اصل ظلم و شجرهٔ ظلم که سبب و علت این ظلم کبیره بوده
بعد از آنهم منتبه نشدند این نفوس اگاه نمیشوند هکر
خود را در اسفل بئر این مشاهده کنند سوف یرون انفسهم
فی عذاب عظیم بکمال روح و ریحان بذکر محبوب عالمیان
مشغول باشند افنان خود را فراموش نخواهند نمود

بکل رحمن و فضل خود را امیدوار داشت اگر ظهور آن
ربعضی ظاهر نشده سوف یظهره الله بفضل من عنده
باطمئن و کن من الراسخین باری ارامور مشغول
شوید متوکلا علی الله الحکیم چه که کل ما مودند باشتغال
امری از امور الله طوبی لامر العلیم انتهی عرض دیگر انکه عریضه
رفعه علیا حضرت هرمز علیها من کل بهاء ابهاه و من کل
ثناء اشاه نساحت اقدس فائز و جواب ارسال شد
باینان برسانید سبحان الله غفلت اهل عالم بمقامی
رسیده که از صبح هدایت پای کری که فوق آن منصوص
منتبه در نیابس و ما ورده علیه نعقل نمائید قریب بعد
هوا از نفس رحمان رفته و زبر هر شجری حوالی ارض سر
عویل در صحیح ارامل و ما ورثها مرتفع شد بشأنی سفک
دماء شد که اکثر ارامی را بخون رنگین مشاهده نمودند
رافع شد انچه در لوح رئیس از ظلم اعلی نازل شده مع ذلک
اهل منتبه نشدند که این از کجا واقع شد و چرا واقع شد مع

Provided by the Afnan Library

انکه بعد از تنزیل لوح مبارک بعضی از اهل آن بما لک آن تفوّلی
اصغا نمودند مع ذلک در غفلت و غرور مشاهده میشوند
قد یحجز کلّ شیء من سکرهم و غفلتهم و نومهم لعمر الله انّهم فی
نوم عجاب این خادم فانی ارجو سائل و امل است که ان
حضرت را تأیید فرماید بر خدمتیکه ذکر آن از افق سماء
لوح الهی شبه نجم درّی درخشان و لائح باشد تا متکی لدی
از آخذ نمائید البهاء علیکم و علی من یحبّکم و یصدّقکم
و یشرب رحیق لقائکم و الحمد لله محبوبکم و
محبوب العالمین ع ع ادم
بنام یکتا خداوند بینای دانا
سابق ذکر دشمنان سلطان قدم و دارای عالم و اسیر است که
بساط تجلّی از نجلّیات انوار جمالش خلیل را در آتش منقلب
و ذبیح را بمحلّ فدا فرستاد عقل منحیر که این چه امتحان است
اگر بر ملک اضافه از ملک در ذلک شئون و اگر بر نفوس بحت تجلّی
نمود از عالم و عالمیان بیزاری جست و اگر بعنای بیان توجّه
نمود
از مقام خود لک شت و در صف خادمان منخ
ایستاد فسبحان ربّی علم الهی که اگر انچه ستر نموده
ظاهر نماید جمیع عالم را خلیل مشاهده نماید
زبح عصر بینید ولکن این معشر خلیل بنبد پل نار
راضی شوند و این معشر ذبیح از مقرّ فدا باز نگردند و
این خادم فانی متحیّر که چه گوید و چه عرض نماید هم متحیّر
و هم ممنوع در این صورت بجبل زد فی ملک متحیّرا
معتک بات نداهم سکر اورد و هم هوش عطا نماید هم
فراموشی آورد و هم علم کلّ شیء کرم نماید با این کمنت
ما دونا بلکه ما رأیت و عرفت الأمر بیده و حده لیس
لأحد مقام و لا مجال و لا قدرة و لا قوّة الّا بإذنه و عفا
و صفح لذلک کم الفدا و لعفوکم الفدا در این حبکه قصر منظر
اکبر هائج بوحی اراباتم حین غروب جناب اسم عمّ
منکل بهاء ابهاه وارد و بساحت اقدس فائز یا کلّی
باین عبد دادند و در آن دستخطی و مکتوب جناب

آمده اسمعیل بود در همان شب مجوا قضا نمود که این
عبد محال باشد و جمیع را ملقاء وجه عرض نمود و چون
بانها رسید جمال قدم از مقر برخواستند مشی منتوق
و میفرمودند یا اغصانی طوبی لکم بما فزتم بعنایة ربکم و عنایاته
و الاقبال الیه و طوبی للذین یجتنبون لوجه الله ربّ العالمین
انا رضعنا مفاهاکم سوف نرزقها بشهد بذلک من یتوسم
الا و هی یعرفها من الاعظم اقبل الی صراط المستقیم یا اغصانی
ذکر عظمت امر در اکثر الواح نازل لعمر الله آنرا اعظم من کل عظیم
اگر شخصی در مقامات نفسکه الیوم موثر است بامر الله
تفکر نماید و بیابد از عظمت امر قلبش آگاه شود ان ربک
یفعل ما یشاء انه لهو المقتدر الحکیم
یا اغصانی عنایت حق بانتها بوده و خواهد بود باین
بیان کل را مژده دهید و دعوت نمائید بسکی از متوجهین اشراقی
نمود ناطر باشید ای حسین باین کلمهٔ مبارکه که تمثال او
سنبله است در دریای عرفان سلطان امکان عمّک

باش

باش اگر چه این کلمه ظلیم است یعنی مظاهر امر او را فضل بیان
نکنم نموده الله ولکن الیوم بطراز بدیع جدید ظاهر چیکله
حقیقی روح تازهٔ معنوی در هیاکل العاظ دمیده و آن
من کان لله کان الله له اگر در این بحر سیر نمائی خود را بروح
تازه و اطمینان دیگری اندازه مشاهده نمائی و در هوای محبت
بتماشای پرهای شوق و اشتیاق پرواز کنی و بکمال فرح
انبساط و سرور بشاط بر این صراط عدل مستقیم مشی
نمائی ای اغصان شما محل اقبال خود بعنی عنایت الموثق
باین مقام شدید و حق هم بکمال عنایت دستما موثق حبیبی
کان نزد که ثمرات این عنایت مستور ماند لا یغنی
سوف یظهر الله فی الارض انه ولیکم و معینکم انه لهو الغفور
الرحیم ایام ظهور است و فضل لا یحصی انه لهو الفضال انه
لهو المعطی انه لهو الکریم در جمیع احوال بحبل ناطر باشید
و بحق متوکل بوده حفظ کل شیء انه لهو المقتدر القدیر
البهاء علیکم و علی من احبکم و علی من توجه الیکم و سمع ندا

ودکر کم امة من قاز بعنایة ربه العلیم الحکیم انتهی وانکه
در باب حساب آمده ابا اسمعیل مرقوم داشتند مکتوب ایشان
بنظر امد عرض شد نمودند در بعض امور ذکر نموده است
صادق است وباید بدانا وملاطفت ومدارا نمود لوح امنع
اقدس هم مخصوص ایشان نازل وارسال شد ملاحظه فرمایند
بعد هستند ان ربنا الامر لهو العلیم الخبیر لکن دبیاد مبارک
مذکور پریشان شده الله اکرچه حق با ایشان است امر بزرگ
بود چه که نسبتش الی الله نموده ولکن اکر ندری در بحر
آکاهی متعرض شوند مشاهده میکنند که احسن واعظم امور
واکمل واعلای امور عالم چیزی نبوده ونخواهد بود وقتی
که ابو حامد فانی در عراق بود نوزین بنزین شهید بن
بعد مرقوم نبارث کعبة الهی بشطر زوراء توجه نمودند و
در راه بعضی از ارض طف در ساحت اقدس فائز کشتند
وبعد از اصغای ندای الهی فی الحقیقه تغییر نمودند اظهار
عنایت درباره ایشان مع انکه مابین ناس معروف نبودند

بشانی مشاهده شد که بعضی را چیزی دست داده ومتحجب
نبودند وبعد بامر الهی توجه بارض خود نمودند وبدانند
ایشان را بلند نمود وبطراز عزت مزین فرمود والحمد لله
کرم برکت بر ایشان بادیه تا آنکه در آفاق عالم باسم مالک
قدم معروف ومذکور وفی الحقیقه مفتخر شان را در قلوب
مقرر داشتند چنانچه مشاهده فرموده وخواهید نمود و
بعضا در ورد ارض صاد دو عریضه از ایشان بساحت
اقدس رسید وهم چنین عرایض دیکر بکمال عجز وابتهال
سائل وآمل شدند مفاد هر آنکه بان فائز کشتند کدام
فضل اعظم از این است که الحمد لله در دار دنیا باسم حق
ظاهر شدند ومشرکین هم در حضور شاد بخضوع
مشاهده مینمایند ودر آخر ایام هم بمقامی فائز کشتند
که ذکر آن بقلم این عبد محدود نشود وبیان این فائز
در سماء ... از اولیائی که در این مصیبت کبری از سماء
مالک وری نازل شده معلوم ومحقق میشود تا محجوب

نوادی صد هزار طوبی لهم وصد هزار حسرت از برای این
عبد کو با درهم بین بالبس عالم با لبتی کنت معهم فاطی
در این ملاحظه نما بند که سبب عالم شهید شد بان ما
که لیم مبارک بسیده و ایشان از عباد ایشان محسوب
مع ذلک شما دا ایشان از ش بیشتر و نفوذ تش کامل تر
و حرفش زیاد تر مشاهده میشود تعالی من رفعهم
تعالی من عزهم و تعالی من جعلهم فائزین هذا المقام
الذی انقطع الأدلباء ارواحهم للبلوغ الیه فسبحان الله
که حسرت این غفله از قلب این حلدم زایل نمیشود از سئله
تعالی بان بوفق علی ما یحب و یرضی انه هو المقتدر
و انه کما مورد اراجع بحق فرموده و با و تفویض نموده
در این فقره فرموده نعم ما عملوا ان رحیم الرحمن علموا
العلیم الخبیر بظهر ما یشاء بسلطان من عنده انه هو الذی
لا یعجزه شیء و لا یمنعه جود و لا یضعفه سطوة کل قوی
و غلبة کل قادر انه هو الحاکم علی ما یشاء و الفاعل ما یرید

انتهی

ان بهم در این ظهور اعظم مشاهده شده انچه که از برای
عبی بجال شک در ریب نبوده و نیست مگر نفوس بکثه
باعتساف قیام نمایند و بظلم بحث با ان تکلم کنند و انچه
در امور ایت بعد که از قلم در الواح الهی نازل شده بتصریح
تمام بوده من غیر تلویح اگر نفسی در لوح نؤاد و لوح رئیس
و لوح نادر پس و سایر الواح که در شداید سجن و فتح با ان
نازل شده ملاحظه نماید مخبر و مبهوت میشود و بحر
بحر ف ظاهر شده بعد از تنزیل هر یک از الواح بعضی
از قلوب مطمئنه منجذبه میشوند که این ظلم چگونه ظاهر
خواهد شد این عبد معروض میدارد زود است سوف تروت تری
از ایام این عبد عرض نمود که اگر ریاست نائب شود آیا می
شود بفیض عفو فائز گردد انا نوجه الی وجه القدم و
قال والله الذی لا اله الا هو بظهر کل ما انزله الرحمن
فی الالواح بعد بلسان پارسی فرمودند اگر همه اسمان
در زمین جمع شوند و بخواهند که یک حرف از لوح در

تغییر دهند قادر نبوده و نخواهند بود اگر کسی آن لوح
مبارک را دیده باشد و بر فضا باشکه بر ورق نفس و اتباع او در
ممالک او وارد شده اطلاع یافته باشد لبصیر بین
الارض والسمآء باسم الله ربنا العلی الأبهی الناس بنام
فی الحقیقه در حوالیند و در این حالت هستند تا وقتیکه خود
در دکان بعنی در مقام خود ملاحظه کنند دهم
جنین فرمودند بنویس بافنان را افنانی محزون مباش
از حوادث عالم از سحاب جود و سمآء کرم مبدول ممنوع
انچه مقتضی است اگر بعضی ضرّی و یا ضرری در این
مصیبت کبری وارد یا می نبوده و نیست انّه لهو المعطی الکریم
عطا میفرماید چنانچه مرقوم و اگر در بعضی تأخیر رفته نظر
بحکمت بالغه بوده انّه یعلم ما یظهر و فی حضرته زمام
الأمور انّه لهو المعطی الغفور انشآء الله مرقوم مرقوم
بودند که بحضار افنان آقای آسید احمد علیه من کل بهآء
ابهاه مرقوم داشته اید که مصروف باز مانند کان مشهد

مظلوم

مظلوم علیه نور الله و ضیآءه را بدند این فقره فوق کل اعتبار
بوده و خواهد بود این مقام اوّل و لکن باید بعد از اطلاع
از امورشان و آگاهی کامل اجرا شود چه که در تجری
مانع شود و جناب آمیرزا اسمعیل مطلع شوند البتّه
بسیار شاید که در فی ما بین او و یاز مانند کان واقع شود
عند الله توجّه شما بایشان بسیار محبوب است لسان عظمت
باین کلمه مبارکه ناطق طوبی از برای نفسی است که جویای
امور ایشان باشد و انچه نافع است باصلاح آورد
فی الحقیقه الیوم انفع فعله بسیار بزرگ است انشآء الله آن
حضرت و افنان مرتّب بوده و خواهند بود انچه در زیادهٔ
مطالبات و بیحاسبات و دیون شهید مظلوم مرقوم و شفاهاً
بودید لفآء وجه عرض شد فرمودند متوکّلاً علی الله
موافق قانون بخارج عمل شود بعد از ادای حقوق افنان
سدره و عامّهٔ بر ید حفظ و حسابات مال ورثه لازم است
تا حدّیکه از حکم خارج نشود و سبب حزن و کدورت نگردد

صاحب مال الذي نباه وما بينهما كذلك شئ وبعضاي راجع كيف جميع
عالم الذكر الذي وصف أن عالم بذلك ولم يزل ولا يزال كذلك وهم
بالحق تعالى شأنه اسمك أنت نعم الوكيل ونعم المكفول ولكن
ظلم تمسك بأسباب من عند الله بوده وكل بأن ما مورا نهاك
انشاء الله ورجع احوال بعد ما تم الله موفق ومؤيد بأشهد
في الصفحة المخضرة رجال كلية در سبيل الهي جل نمودند وهم
جميع حضرت افنان جناب آسيد احمد عليه من كل بهاء أبهاه
الحمد لله بانجام كه رشيد ومثل ازبراي او تصور نميشود خاتم
شد بذكر مقام حمد وشكر است در كل احوال پس الخادم
العاجز ربه ليتزل عليكم من سمآء فضله رحمة من عنده و
عنايته من لدنه انه لهو المعطي الكريم والحمد لله رب العالمين
عرض ديگر انكه اسباب مرسوله خير رسيد وارد اسكندريه
شد ووجوهكم جناب ملا درج عليه اء وجناب
وهم جنين المخضرت ارسال داشته بودند بتوسط جناب
اسم عرض عليكم كل انجا ها بان خادم فاني در سبل واكر

بعض علي جزء هم باسم هر يك لازم باشد ارسال شود

هو الأقدس الأعظم العلي الأبهى

سبحان من ناطق العالم بذكر اسمه الأعظم الذي به
احدث الزلازل كل القبائل واضطرب منه الأمم الا
من نفذ به الأقتدار وانه لهو القدير المختار وانه
لهو الذي به نطق القلم الأعلى بين ملأ الأنشاء وشهد بما
شهد مالك الأسمآء انه لهو السلطان الذي لا يحجبه
عرفان اهل الأمكان ولا يطرء اليه طيور افئدة اهل
الأبدان قد استضعف كل قوي عند ظهوره اقتدار
واستحقر كل قادر عند بروز سلطنته وكبريائه قل تالله
قد اتى استمآء وبكره وتبتلت ارواح المحفوظ باسمه سلطانه
تالله ما انزل الرحمن اسرار ما يكون وما قد كان به شهد
الأسم المكنون وسهل الأسم المخزون وبه فتح باب الكنوز
وطلع العبد المستور الذي كان مسطورا في العصمن والزبر
والكتب يأتي بما يقول بأمر الأمكان قد اتى الرحمن بالحجة

والبرهان طوبى لنفس اقبلت وفازت بالبحر الأعظم الذي جرى
من معين بيانه بين خلقه اسئل الله بان يوفق عباده
على الاقبال الى الأفق الأعلى وعرفان ما هو المستور من
اعين اهل الانشآء انه هو الفرد المهيمن على الأسمآء لا اله
الا هو المقتدر المتعالي العليم الحكيم وبعد فقد فاز
الخادم بكتابك ووجد من عرف حلاوة مسك الله ربك العالمين
فلما قرئت وعملت واطلعت بما فيه توجهت الى الأفق
الأعلى واستشهدت الى الغاية القصوى الى ان حضرت و
عرضت ما ناديت به مولينا ومولى العارفين اذا فتح
باب الفضل وانشق بنر عطآء مالك العلل قال
جل كبريائه يا علي قبل نبيل طوبى لعبد سمع
ندائي وشرفت بشاهدة جمال القدم ولأذنك ما سمعت
ملائكة الأعلى في ارض الزوراء وطهرك بما حضر لدى
المظلوم كذلك يذكرك الله في هذا اللوح المبين ثم
طوبى لأمة سمعت ما توجهت وحضرت وفازت بما هو

المقصود

المقصود من كتاب الله العليم الخبير طوبى ثم طوبى
لأمة الذي به تزينت العودية لله الحق لعمري انه
قد فاز اذ قام لدى العرش بما لا فاز به اكثر العباد انه
هو الذي في مصيبته نطق القلم الأعلى بما يبقى به ذكره
في ملكوت الله المقتدر العزيز الكريم نشهد انه خرج
من بيته بامر ربه منقطعا عن دونه وقطع الصحاري و
البراري والجبال والأنهار الى ان ورد شاطئ البحر
وعزم ان يسير الى ان دخل البقعة البيضاء والأرض
البيضاء المقام الذي طافت الطور السيناء وسمع
نداء الله مالك الأسمآء وفاطر السمآء بغتة من الرضوان
داره بامر من لدن عليم حكيم قد نزل له ما ناحت به
نجيبة الحجاز وبكى بين العالمين ان ربك لهو المنجي الأمين ان
يشكر الله بما عرفكم وايدكم ورفع اسمائكم بين الخلق انه
هو المخلص المخلصين انشآء الله بان يفضل ما تشتهي
الى دخول جميع احبائه مسرورين بالغين وبكمال الفرح والرضوان

ذكر محبوب عالميان مشغول الحمد لله بشنا طى بحر اعظم
وارد شدى واز كونين وصال اشتياقى ومشاهدهٔ وجه
محبوب دل بامبكر جميع اشتياقها فنا واجع فانى كشتى قدر اين
نعمت كبرى دل بلا بلد وجون جان حفظش نمائيد اى على
قبل قبيل حتى بصير وسميع است ايخير برشما مدد سبيل اش
وارد جميع راشتياقهاء خود وبدرجوع محفوظ انظلم على يقين
دريوم ميعاد خلى بابن فضل برابرى خود وبخواهد خود
لا ينظر الى الناس واطوارهم ابن انظر الى الأفق الأعلى وقل
يا مالك الأسماء وفاطر السّماء قد أخذك بكلّى الملك ابدى على
العلى بما يليق لأبائك وخسبى الى أسمك العزيز البديع
هر شئى داعى خود وبخواهد بود الّا خرف عليكه خلاصًا
لله ظلم شود عالم را حالها نمايد وهر دى شتى از ميان اين
اظلم بفضل مولاك وتشبث بذيله المنير درجميع امور از
اعمال حسنه واخلاق روحانيه واعمال مرضيه باسمى الأحد
المقدس فضلًا منا واز نفوسيكه كه فى الحقيقه بطراز عدل

نه مزين شده بليق لكل نفس ان يذكره بما ذكره لسان عظمتى
فى ملكوت بيانى البديع ان يا على قبل قبيل ان اسمع
ما ينادى بك الرب الجليل من هذا المقام المجيل انه لا اله الا
انا المقتدر القدير ان اسمع ما يقولون المشركون بقولون
ما قاله اهل التوريه والفرقان والانجيل منهم من قال انه ادعى
الربوبيه قل اى ورب البريه انه نطق بما اخبر به الرحمن
فى البيان بشهد بذلك من يجد عرف قميصى وتوجه الى افق
فصلى يطير فى هوائى وانقطع عما سواى كذلك يذكرك قلمى
الأعلى وانا المخبر اهل بيان يعنى نفوسيكه از مالك امكان
اعراض نموده اند بكلمات واشارات اهل فرقان منشث و
بآن ناطق حال ملاحظه كنيد امر چنى درجه مقام وخرقا
نفوس غافله درچه مقام تيالم وسخطها لهم بما اعرضوا عن
الحق وتكلموا بما لا يتكلم به صبيان هذا الظهور بشهد بذلك
كل ذى بصر هدى هدايته وعرف عرفها قلم الله العزيز الحميد
اى على قبل قبيل بابد بعنايت آلهى وفضل نامتناهى وبانى

باستقامت تمام راه الله ثابت وراسخ باشی ودرجهل استقامت
باسم حق جل جلاله دل داری نادوستان الهی از اتفاق ایمان و
الحمدلله مشرق شوند بعضی از نفوس موهوم محجوب
که از طلعت احد بتمامه اعراض نموده اند وهمکل وهم تشبث جسته
در جمیع احیان بوساوس شیطانیه ودسایس خناسیه
کما هی امر بحیاره مشغول شده اند ویا دعاما ان اهل ارض
تمسک نموده اند بگو ای صاحبان بصر اهل منظر اکبر
فوق عالم امکانند بایشان درجمیع اوقات باتفاق اعلی
ناظر باشید وما سوی الله را بحق نفوسیکه از مقصود
کذشته اند وبموهوم تمسک جسته اند معدوم صرف
ومفقود محض شمرید انچه در خلد منع امر از محتاب ظاهر
شده الذی العرش مذکور بوده وخواهد بود انا کنا معک
اذ کنت متکلما فی الرضوان بین احتبآء الله وسمعنا ما کنت به
ناطقا فی ثنآء مولیک القدیم فاسئل الله بان یوفقک و
یؤیدک علی حمد نفسه فی کل الاحوال انه هو المقتدر القدیر

آیات باک فی ارض البهآء والمیم وقد باراهیم وسمعنا ما
ذکرت بمن هذا اللکر الحکیم انشآء الله بایدی محبوب
ذکر کل جلیل نصرت امر الله بحکمت وبیان مشغول باشند
که شاید قلوب پژمرده از رحیق ذکر احد بتازه شوند
وبانچه امر فرموده عمل نمایند از حق جل جلاله میطلبیم جمیع را
حفظ فرماید اکثری ناس هنوز نمیدانند که این یوم چه بوده
واین امر چه امر متین کمثل الأعتام اذا سبق احدها فی طریق
تمسک کلها عن ورائه ملاحظه در اساس دینیه
نمایند عاقل از اهل فرقان نمایند که خود را اعلی الخلق مشتهر
اعظم از کل میدانند ودر عملها وفعلها ما یعاب
کل ان موهوم نمودند حال باتفاق مرتکب دادند وسر بی
بکل وهم ساختند ومحل موهوم بنا ساس طنون قائم
نمودند وباهیه مفتخره نامیدند هل من ذی بصر لیبصر
وهل من ذی سمع لیسمع ما ینکلم به الصادق الامین ای
برادر حقیقی ومحبوب واقعی صدق بسنوان کفت چنانچه

در اکثر اوقات از علم رحمن جاری میشود آنچه از عجز بشر غلبه نماید
سبحان ضنین بکه باسبع امثال رحمن خود بیم بان مشاهده نشد
که ناس بحبائی اعظم از ان و سبحانی اکبر از ان از برای خود
دست خود دانند انتهی هزار سال بل از ید خلق موهوم که
خود را حاوی هر وجود مبدا دانند بشهود موهوم و پندار غیر
معلوم و بناحیهٔ ظنون تا طرف متوجه بودند و گاه گاهی هم
ذکر بدایع میشد که از آن ناحیه نبوده و نیست بالله هل من
قوی لا تضعفه اوهام الناس و هل من مطمئن لا تحزنه
صوصاء العباد ملاحظه میشود بعضی از اهل بیان گمان
طلعت رحمن احتراز جسته اند همان خیالات مشغولند قوله
تبارک و تعالی فلا اقل لکم بملأ البیان بما علم ما لا
علم اهل الفرقان انهم اتبعوا الاوهام و انتم اتبعتم ظنونهم
بعد الذی بترتیم عنها انتهی از حق میطلبم که نفوس
مطمئنهٔ فوق معروف فرماید تا بحکمت و بیان ناس غافل را
بشریعت رحمن دعوت نمایند مع انکه اهل بیان مشاهده

نمودند که انچه از قبل در دست داشتند اسّ اساس ان موهوم
بوده مع ذلک بمثابه هیکل مقدس را در دست باطفال القا
نمودند که فی الحین متزلزل و مضطرب مشاهده میشوند
تا بمراتع علم را مشاهده مینمایند که خواموش است مع
ذلک اگر هیکل چیز بگذه مشهود ایشان است بلسان تکلم
شود منقلب میشوند و هم علی اعقابهم منقلبون و ینقلبون
الی ان یرجعوا الی مقرهم فی النار لو کنتم تعلمون انتهی
تفتح به الابصار بادی ظنون و اوهام را بمثابی رسانده
که سبب و علت شهادت محبوب عالمیان نقطهٔ بیان روح
من فی الامکان فداه شد چه که ذکر بدایع کاذبهٔ مجعوله و ذکر
شهر بن موهومین و ما یتعلق بهما عما کان الکتب منحصر
بر نبود طلعت رحمن را انکار ننمودند و بر سفک دم
اطهرش قیام ننمودند اگر بیش از این شرح و بسط داده
شود از جمیع جهات ضوضا و واویلا بلند گردد الحجب کل
الحجب شکوک و ما یتهمون نسئل الله بان یبعث سلطان

رجالا الى استقامة عظيمة واولى قوة شديدة لينصروا
اهل الارض ما ينفعهم فى الدنيا والاخرة انه ولى المخلصين
اينكه در بارهٔ متعلقان نوشته بودند بساحت اقدس عرض
شد فرمودند انشاء الله جوهريان مبعوث مى شوند نعوذ بالله
حضرات را بقدر وسع اذا تملك ويقدر احتياج باينان
برسانند يا على قبل الفضل شكر نمود ونيست كه ايشان از
قلم اعلى صادر شده از اوامر ونواهى نفع آن بخود عباد
راجع است مثلا از جمله خمور الله نازل واكر ناس بادراك
موفق شوند البته جل وعز بركت عنايت فرمايد وهم
ان مال بصاحب خود راجع شود ويذرة او شود چنانچه مشاهده
مينمائى اكثرى از اموال ناس بسبب ايشان نشده وميشود
واخبار اخوان بران مسلط ميفرمايد وبارادهٔ الهى كه اغبار در
ايشان ترجيح دارد حكمة بالغة الهى نعوذ بالله ذكر وبيان اسباب
ان الناس يتهدون ثم يكفرون ويعرضون ثم يجهلون اكثر
باوامر عمل مينمودند خير دنيا واخرت را تحصيل ميكردند

فاسئل الله

سئل الله بان يؤيد عباده على ما ينفعهم انه هو المؤيد الكريم
نسبى عرض ابن عبد انكه هر هنكام خدمت متعلقان خدمت
لاصدق المخلصين عليه من كل بهاء ابهاه ومن كل ثناء
ثناه ومن كل نور انوره ومن كل ضياء اجمل چيزى مرقوم
فرمايند از قبل ابن فانى نكبر لا يحصى بساحت الهاء
عليه وعليك وعليهم عرض دبكر حسب الامر ابن ايام
نجمهٔ ارض مقصود حاصل نه بايد انشاء الله بكمال روح و
ريحان در ديار الهى بخدمت امرش مشغول باشيد كه عنقريب
از اشعهٔ آفتاب حضرتش مدائن قلوب روشن ومنور كردد
هذا من اعظم الاعمال ونفسى المهيمنة على العالمين انتهى جميع
طائفين وعاكفين خدمت احباب والذى معلم نكبر
ميرسانند ودبكر ابن عبد خدمت حبيب معنوى حبيب
انما يحمل على عليه شىء نكبر ميرسانيد انكه در بارهٔ على
عليه السلام از اهل طائف ذكر نموده بوديد تلقاء وجه عرض شد
من جعل كهربائه اى على بحر الطبيعة امواج وآفتاب ابخار

ان فی سماء ارادة محبوب عالم مشرق و ظاهر بذکر خود قد
برداد و با سمش بر مقامی کذار کہ جمیع ناس و اہل امم
طوبا لشان بخت او واضح شود ای علی ارشاد ربط مؤمن
الوجہ ایراست کہ چون نسیم سحری نو و تازہ از امکان مرور
نماید و بمبارکی اسم اعظم بلا امکان در اید اکر ناس بحبل انصاف
حول را انکار ننمودند و بمظلومیت کبری در نیفتادند نفوس
حاسدہ بتسخیر عملیات الفتہ ظاہر منمودند انچہ را کہ مضر
عالم خوف و مستغنی شوند او کل اشیا بادی ابن اقتدار
حفظ معنوی را صلحیان غل و بغضا اراده نمودہ اند
یستحیا طلون ما یعلمان مسطور نمایند نعم الله بحبل القلم
عودکم ما اکتسبوا فی الجوف الباطلہ سوف یرون انفسهم فی
خسران مبین تو بکرا حد هنا المقام الاسنی مقام بتوجہ
یشهد لکل الوجود من الغیب و الشهود و لکن القوم فی
غفلة عظیم و الحمد لله رب العالمین انچہ عرض میکردیم انکہ
خدمت جناب آقا محمد علی علیہ من کل بهاء از قبل ابن خاتون

نکیس

سیر بدیع بر سایند تا نفس الله بان بوقفه و یؤیده علی امره
الاعظم و یرزقه خیر الدنیا و الآخرة و یغفر له ما قدر به
القلوب لوح ابدع امنع اقدس مخصوص ابتان از سماء مشیة
نازل و ارسال شد ان شاء الله بان فائز شوند تتم البهاء
علیک و علیه و علی کل من آمن بالله و یهتدی

خ ادم فی ٢٥ رمضان ٥٠

رأفتهم ورحمتهم وحبهم اولئك عباد تسخر لهم القلم
باسمائهم وظلومهم وخضوعهم وخشوعهم وضياعهم على
هذا الأمر الذي به اندكت الجبال واسودت وجوه اهل
الضلال الذين اعرضوا عن المآل واقبلوا الى كل محال
سبحانك اللهم يا اله الأسماء ومالك العرش والثرى
اسئلك باسمك الذي به تحرك القلم على اللوح وظهر
منه عبادك ويشهد بان تؤيد اصفيائك على خدمة
امرك على شأن لا تمنعهم اعراض العلماء ولا ظلم الأمراء
ثم قرّ يا الهي عيونهم بانوار وجهك ونور قلوبهم
بضياء معرفتك ثم اظهر منهم في الملك ما يبقى به ذكرك
ملكوتك وجبروتك انك انت المقتدر المتعالي العليم
الحكيم ويعد يا محبوب قلبي ومهيج فؤادي قد ضوع
عرف الخلوص بنفحة الحق اذ فتحت كتابك العزيز المحبوب قد
وجدت منه ما وجدت الأشجار من الأمطار
قل لعرفك وعرفت اوراق العجب المكنون والكنز المخزون

على حضرت وشرفت اشرقت شمس الأذن وعرضت ما فيه
لقاء الوجه اذا نطق لسان العظمة بكان الرتق للأبدان
والنور للأبصار وحلوة الحيوان للعطشان ورحيق العز
لأهل الامكان قل جل كبريائه وعظم سلطانه يا ايها
الشارب من كاس حبي ان اسمع ندائي من حول ضريحي انه لا اله
الا انا المهيمن القيوم قد سمعنا ندائك واجبناك فضلا من
عندنا وهذا اول كتاب منك احضرته العبد الحاضر لدى العرش
وقد ثبت ما امر من عندنا ان ربك هو القادر الحكيم لله در ذكرك يا
اقبلت الى الوجه وحضرت هذا المقام الذي سمي بالأسماء
تحصى في كتاب الأسماء وسمعت نداء المظلوم اذ كان ناطقا
باسمه الذي به ظهر ما كان وما يكون قد فزت بما لا يفنى به ذكرك
بدوام الملك والملكوت بك كن مشتعلا بنار الأمر ومضيئا لهذا
النور الذي به انار من في ملكوت الغيب والشهود لعمري
لك بما اردت خدمة مولاك ونطقت بين العباد بما
سمعت ورأيت في هذا المقام المحمود ذكر الناس الأشقاء

الکبری و یشرّم بعنایتی و فضلی و رحمتی التی سبقت الوجود
انا نوصیهم بالاستقامة الکبری علی شأن لا یمنعهم کتاب
السموات و ما ورائها الرقوم هل لو یأتیکم احد بکتاب الّا ما ورد
علیه امر الله ثم اذکروا ما انزله الرحمن فی لوح محفوظ جمیع
دوستان را از غیر مظلوم نگهبان و نگهدار کتری از
الواح ذکر امر و عظمت آن و ذکر استقامت و مقام آن شده
تا جمیع بعنایت الهی بشأنی فائز شوند که عالم و شئونات
آن و ظهور و بطون آن و هبوط آن ایشان را از ذاتی و حین
منع ننماید ذکر نیاز و طهور لیل در اصحاب توقف در
عراق و در ارض سرّ و سجن اعظم در الواح نازل و بما اراد الله
ارسال شد تا کل مطلع شوند و بما اراد الله عامل گردند
بعضی از نفوس مشاهده شد بمواج ستور از نعمات
عنادلیب ظهور محروم مانده اند مع انکه ملتحی و ریشه بلند
استقامت بودند انشاء الله باید نغمات رحمن در آن دیار
بشأنی مضوع شود که از برای احدی مجال توقف نماند

کن

کن قائما علی خدمة مولاک و ذکره و ثنائه بین العباد
کذلک یأمرک من عنده ام الکتاب انه هو المحبب الغفور
عجب در اینست که بعضی از نفوس ما بین راجعه دفعات
مخبر سیار اخبار نگذارند ملاحظه در اهل بیان کرده الیوم
معهذا نمائید بعینه در سبیل اهل فرقان ما شهد و
خود را از اهل بیان مبنا مشمرند و بکمال خلعه و مکر در اضلال
عوس مقدسه مشغولند از جمله میرزا احمد کرمانی که
از اول کمال اشتعال و خلوص را اظهار مینمود و بعد بطر
جنون و اعمال شنیعه مردوده و اکذا شته شد در بعضی
از مدن ارض خا رضه و بما امره النفس و الهوی ناطق و
چون اسرار باطنش ظاهر شد و خباثت کشف رجوع نمود
و چند عریضه بکمال ابتهال و انابه و استغفار بساحت اقدس
ارسال داشت و بعد بارض ها فضه و الیوم یکی از نفوس
مقدسه خوده و ابتدای عریضه بساحت اقدس ارسال نمود
و توسّط نمودند بعد در مدینه کبیره رفته و نفوس عهد

خود و بعضی کلمات واهیهٔ شیطان را بالمرّه فرو نهاد
تعرّالله انسان از چنین نفوس محجّبه میشود حال چند نفر بضدّ
این بی انصاف موجود است و بعضی اظهار عجز نموده که
هر بعضی مشاهده نمایند بچنین میکنند بر صدق و اقبال و
ایمان آن و هر چار نفر خود داعی و آلت دست مشرکین بالمرّه
شده و حال از جملهٔ مکبّرین اخراجش نموده اند اعاذنا الله
و معشر الموحّدین من مکره و مکر امثاله نرد مواجهی موقوف
تمام ظاهر میشود داد عجبا از ایمان و ایقان میتوان زد و گفت
بکمال انصاف ظاهر این ایّام کدامی از سیمین بدست آورده
یا بادهٔ شیراز فرستاده و از اینجا صور دیگ سیمین بدر برد
یکی از دو مسئلهٔ این ارض فرستادند تفصیل بساط الله
عرض شد این بیان از لسان دهن ظاهر قوله عزّ کبریائه
نفوسیکه از ثمرهٔ شجرهٔ قلم اعلی مرزوق شدند کذلک یعالج الرّبّ
از مالک قدم منع نمایند ناچه رسد باین هذیانات انتهی
و هم چنین در لوح یکی از ابنای خلیل که در آن ارض هستند

بکلمهٔ مبارکه نازل قوله جلّ اجلاله در سنهٔ اولی یراد
سر بر قلم اعلی ابنکلمهٔ مبارکه اسماع شد طوبی از برای نفوسی
امر بدیع را عارف شدند و بصراط بدیع توجّه نمودند و
ابتغام بلند اعلی حاصل نمیشود مگر بمحو انیّه از قبل بوده و
آذان اصغا نموده یعنی ممّن فاز بهذا المقام الأعزّ الأبهی
انتهی از هوی مبطلین جمیع را تنبیه فرماید بر اصغای کلمهٔ
الهیّه قوله تعالی انّه یأمر بالبیان و یوحّد بالکلام اگر همین حدّ
نفوس عالم را اصغای آن فائز شوند البتّه
حلاوت بیان دهن را بیابند و از هم ادرین محبّ مالک
امکان بشأنی مشتعل شوند که ما سوی الله را معدوم
و عالمی مشاهده کنند هذا ذاک العرف الّذی تضوّع بین
الأمم یسئل الخادم ربّه بیان یؤیّد العباد علی عرفان هذا
الأمر الّذی به ترتفع بیان الوجود الأمر شاء الله ملک
الغیب و الشّهود در این آیه منزلهٔ در کتاب احدی نکرده
اوّل دور و دور سین اعظم نازل شده تفکّر نمائید که میفرماید

قوله عز اجله ان يا ارض الكافي والآء اتانز الك على ما
بحبة الله وذري منك ملا اطلع به احد الا الله العليم الخبير
ونجد ما يمر منك في سر السر عندنا علم كل شيء في لوح مبين
انني صدق الله ربنا وربّ آبائنا وربت من في السموات و
الارض انا الماء بعد الذي سقى الكائنات وبرحمته التي
احاطت العالمين خوا نجناب مبلغ قد فهمتم كتاب
امس از سماء مشيت الهي نازل ذكر احدهم در ظلم نمود
از لوحات بيانات منزلهٔ بابان بابل رفتهم در آن
ارض داشته باشد ولكن بعد لسان فلم تبادرت مبلغ
ان ارض را بقوله تعالى لا تحزني بذلك سوف يظهر الله
منك اولي بأمر شديد بذكر و ثنى باستقامة لا تمنعهم
اشارات العلماء ولا تحجبهم شبهات المريبين اولئك
ينطق الله باحبتهم وينصرنه بانفسهم الا انهم من
الراسخين انتهى طوبى لعين دأت ولاذن سمعت ما نطق
به لسان العظمة في اللآلي والأيام در چند سنه قبل هوي

از ايام جناب امين عليه بهاء در ساحت اقدس حاضر
بودند وجه خدام با و متوجه و ذكر مودند انا وجدنا
رائحة نفحاء من ارض الكافي والآء وابن عبد فالق ابن
نفر را چند سنه قبل در جواب يكي از دوستان نوشته
سبحان الله چه عقلها را بين نفوس مرتبه از صراط مستقيم
بعيد داشته و مشهود مع آيات منزله و براهين ساطعه
و بينات مشرقه و علامات مشهوده در ديانها و
سائر و سالكند معنى نوم الله را ادراك نموده اند
چه اگر ادراك نموده بودند اقل من آن محجوب نمانند
و بچشم سر و سر بحر اعظم توجه مينمودند و
عشا فتند كويا از نفحهٔ كبري غافلند و از صوت اعظم
بيخبر يكي از مرزنات على از نقطهٔ اولي روح ما سواه فداه
سؤال از آن نبأ عظم و مولى الأمم كه بمن يظهره رب
مذكور است نمود بمشي جواب از مصدر امر صادر
كه هر منصفي ادراك مينمايد كه ابتدام بذكر و وصف

Provided by the Afnan Library

وغريب وشايحتاج نه بلكه مقدّست از انچه كفته
شده وملتوديه كه علم احتيا باو احاطه نمودهو
نخواهد نمود وادراك نفسي باو في نبرده ونخواهد
بود اين عبد مختصر است كه نفوس عاقله چه ادراك توانند
وچه عقل تمكن بارى نقطهٔ اولى روح ماسواه فداه
در جواب سائل باينكلمات عاليات تكلّم فرموده قوله
عزّ ذكره فقد سمعت كلماتك وانّ ماهيّة جوهر لولا
ماهيّة ما الجيئك على ذلك القرطاس ولا حبّنك
باعلى ما فيه في الابداع مما اعظم ذكر من قد سئلت
عنه بانّ ذلك اعلى واعزّ واجلّ وامنع واعزّ من ان
يقدر الاشياء بعرفانها والارواح بالسبوح له والافئدة
بتناوله والاجساد بذكره فيا عظمت مسئلتك
وصغرت كينونتك عما الشمس التي هي في سماء
ظهوره في نقطة البيان تسئل عن الشمس التي تلك
الشموس في يوم ظهوره تتحادّ تطلعها ان كانت شموسًا

صفحة ذوالا لا ينبغي تعلّوقد سها وسموذكرها دلولا
كنت من الواعدين الاوّل لجعلت لك من الحجّة قد سئلت
عن الله الذي خلقك ورزقك واماتك واحيّتك
بمثل كلمات هذا النقطة البيان في ذلك الظهور المتفرّد
بالكبرياء فقل اولًا اذا اردت تخطر بعلمك ذكره سبحانه
ثم الملك والملكوت تسعة عشر مرّة الى آخر قوله عزّ
وجلّ اكرام اهل بيان وبما اهل عالم بنور انصاف منوّر
شوند وبا بنكلمات در بيان كه از مشرق سماء علم الهي
اشراق نموده نظر نمايند وتفكّر كنند البتّه جميع بحار
بحر حيوان توجّه نمايند از جميع بيان جوهري اخذ
نموده اند وآن در ابداع بيان ذكر فرموده انك في الحقيقة
ايكلمه مما ذكر جوهر لا عدل له نبوده واز كلمهٔ لا نظير
لها في الكتاب محسوب است بكتا لؤلؤ دريا ي عرفان سبحانه
وبكتا كلمهٔ ملكوت بيان قوله عزّ بيانه وقد كتبت
جوهر في ذكره وهو انّه لا ينشار باشارتي كلّ بما

ذکر فی البیان بلی و عزّته تلک الکلمة عند الله اکبر من
عباده من علی الارض اذ جوهر کلّ العباد ینتهی الی ذلک
فعلی ما فقد عرفت الله و اعرف من یظهره الله فانّه اعلم
و اعلی من ان یکون معروفا بدونه و مشتهرا باشاره
خلقه و انّی انا اوّل عبد قد آمنت به و بایاته و اعلنت
امره بکلّ حدّ آتی حتّی عرفانه حدائق کلمات بلی و عزّته هو
الحیّ لا الّا هو و کلّ بامره قائمون انتهی باب بیان
و اصحّ کلمات محکمات بیان منبعد و براهین ثابته اهل
بیان از ذکر الوهیّت جناب عموده و براعراض و اعتراض
بشأنی قیام کرده اند که ذکر آن ممکن نه مگر لاحظه در علوّ
امر هیکل آن و عزّ او و مقام او و مقامات او و در پستی ابن
خلق جاهل تا دان بعینه مثل اهل فرقان اراده نموده اند
یک دو فقره رساله را دعی بیان اورده یک چند
امام و هم چنین نفیا و نجبا ذکر نموده اند فلم اعلی
در این ظهور اعظم منها بک هذا یوم الله انّا نتم تعرفون

و هذا

المنزّه عن الأشارات والبيانات والدّلالات والأحتجابات
والأبيّنات وبرجع اعراض نموده انك براينكه بابل
در مستغاث ظاهر شود وحال وقت ظهور نبوده
سلطان ظاهر كه نقطهٔ بيان در دركش مبرهن نمايد
او مقدّس است از بيان واشارهٔ من اين قوم بجهاوقت
از براى او معيّن مبرهن نمايند اين ذكر مستغاث كه
حضرت مزموده از براى آن است كه خارج را منع نمايد
واين كلمه وحدها را سبب امتحان خلق قرار نموده
نفسيكه بتمامه در خود نقطهٔ بيان معرفت نيافته
چگونه بكلمهٔ مستغاث معرفت ميكرد وبيان مستغاث
از بيان محسوب است وانّه لا يعرف بالبيان بالاينكه
مبرهن نمايد اگر اين حين ظاهر شود بر كل لازم است
اقرار بر آن شجرهٔ مباركه در كتاب هياكل سبع
مشهود است طوبى للعارفين وطوبى نفس سائل
كه حرف حيّ است وحال هم موجود است بشارة
مزموده ثم

نموده انكه بشرف لقا فائز ميشود نموده ثم ذكره لعلك
ن نمايند سنه يوم ظهوره ندرك لقاء الله ان لم ندرك انا لا
درك آخره ولكن بعض بانّ الأمر اعظم فوق كلّ عظيم وانّ
الذكر اكبر فوق كلّ كبير انتهى بابل نموسيكه متمسّك بكلمه
مستغاث در اين كلمات عاليات تفكّر نمايند شايد بالفاظ
از بحر معانى محروم نمانند وبذكر مستغاث از سلطان او
ممنوع نكردند اى وربّى ان الأمر اعظم فوق كلّ عظيم وانّ
الذكر اكبر فوق كلّ كبير طوبى للعارفين ونعيما للمتفكّرين
المتفكّر بين خلف اين اذكار را مكرّر در نامهاى بديع
ذكر نموده ولكن چون اين ايام نخبى نامى كه وعده داده شده
ودر مرتفع گشته وكتاب بمحبّين عنايت آمده محلّ اذكر شد تا
ان محبوب بيقينان دانا گاه نمايد واهل بها خود را بما ينبغى لهم
مشاهده نمايند واستفامت كبرى ظاهر كردند انشاء الله
بايد كلّ بيانات حق را ملاحظه نمايند بلكه حفظ نمايند تا از
حلاوت كوثر بيان در كلّ احيان محظوظ باشند اينكه مرقوم

کبری فائز شد قبل از شهادت ظاهره چه که از خود هیچ وجه
اراده و مشیت و خیالی نداشت جمیع این مراتب را فدای دوست
خود و بعد هم شهادت ظاهره فائز شد و جان را در ره
محبوب حقیقی نثار نمود امر حباب آن سر بر داشت و بیمثل
دوست نثار نمود طوبی لمن عرف هذا المقام و طوبی لمن
وجد عرف بیان الرحمن هر نفسی فی الحقیقه خود را لجهة سبیل
و در سبیل حق از خود فانی شد او ملاحظهٔ شأن و مقام
و نفس و نام خود را ننماید و ناظر بامر الله و ما یثبت به
حکم شود انشم بنفسی بایّ من جاز بما نطق به علم الله فی
فی کلّ عالم و عوالم الی آخر کم ان یمنعکم شیء عن سبیلی المستقیم
کلّ باید بکمال جهد تحصیل کلمهٔ رضا نماید ناس جاهلند و هم
غافل مبین لازم است و اگر ان مبین نامرحوق عامل شود
البته نور بینائی عالم را منوّر ننماید و امم را منظر ندارد کتاب
باعلی حنین نصرت امر را حق جلّ جلاله و عظمه کریماً بیّنا
نموده از نزاع و جدال و سل سیف و امثال آن لدنا باید بحبل

اعراب

عمال لمسه و اخلاق روحانیه نشئت نمود اگر نفسی بقدر ما
ذکر شد عمل ننماید البته در عالم اثر نکند و حرفی حجابات غلیظه
ننماید چه که ایجاد را حق سبب و علت نصرت و ارتفاع امر
او را مقرر نموده ناظر و مؤثر است بشهادت بذلک کلّ عالم بصیر
انتهی ابن عبد فانی از همین کلام معلوم میشود که ارض صاد بالبتّی
کنت معهم ذاکر است فی الحقیقه بمقامی فائز شد لله که
ان را برای مقربین و مخلصین و امثال ابن عبد فانی باقی
خواهد بود حال از حق منیع استدعا آنکه انجناب و
عبد را بان شهادت که از ظلم اعلی جاری شد فائز و مقام
او را در ذلک کی خود را نثار خلعت دوست نمائیم و بما الراجعة
فائز گردیم و اینکه مرقوم داشته بودید که مشرق الاذکار
در ارض طا معین شده و هم چنین در دیار اخری بعنایت
حق جاری نشده و نمیشود ابدا مراتب در ساحت امنع اقدس
عرض شد هذا ما نطق به لسان القدم فی الجواب طوبی
لمن آمن و لبیت و لمقام محمود بینه و لقلب منجذب و لکهف و لغاث

ولا دیده ولیم ولیم بر و ولی شکر او رفع بیهاد کرا
و شأنه این حکم محکم در کتاب اقدس نازل ولکن این امور
معلق بحکمت است در هر حال باید با فق حکمت ناطق شد
چه که مفسد بین و معطلین در کمین بوده و هستند تا
متمسکی بیابند و بصوب مقاصد خود نمایند از اصول احکام
الهی و شریعة الله ما بین اهل فرقان جزا سمی نمانده کلا بید
بادیهای ظنون و اوهام سالک و مجتاز ارض منمسک
ذلک بکمال جد و جهد در اطفای نور الهی که از مشرق
آسمان دانائی طلوع نموده بوده و هستند ان ظلم و الذین
یشترون بایمانهم ثمنا قلیلا بانوار وحدانی بعد فناء اشیاء که اهل
بیان محجوب تر و خاسر تر و بیت تر مشاهده میشوند
چه که بعد از ظهور عجبات و حرف اشارات و سبحات آنها
قبل تمسک نموده اند فلما جاءهم ما عرفوا کفروا به فلعنة الله
الا انهم من الاخسرین فی کتاب مبین ارتفاع مشارق الاذکار
در مدن و دیار ارض خا محبوب است چه که مطابق کتاب الله

در سنن

یس از دست دستها از اعظم امور الا از نفوس مطمئنه
مستفیضه طوبی لنفس قامت علی خدمة الأمر و طوبی لعبد
دار البلاد لانتشار آثار مالک الایجاد ولکن در ارض طا
و با دشت و غیرها باید توقف نمود و بجبل صعب تمسک
جست الی ان یطلع نیر الأمر من افق الأذن چه که در این
ما کن ظهور این امور از مقتضیات حکمت خارج است ای
کاش ناس ما فی ما نع ظاهر خود را ادراک میمودند و عن
فی جماع عظیم هر نفسی خود را ادراک نماید بلکه هر از
اوامر الهی را بجمیع عالم مبادله نماید جمیعات جمیعات
خلق جعلهم اعمالهم محرومین عن رحمة الله و عرفانه و اوامره
انهی اما مفرة محلا البهیه بسیار محبوب است و حکم صبح
هم از قبل از ظهور الهی نازل ولکن باید امرش در سر باشد چه
که بعضی از ندوستان ضعیفند بانند و هنی و هی کنند
بنما بند و نفوس ظالمه هم منتظر اگر معترض شوند شاید
ظالمیه وجه موجود را بنما بند اخذ وجه قابل بوده

و نیست ولکن امثال ابنا موری شاید سبب احزان نفوس مقدسه
گردد لذا باید بکمال حکمت در امور ملاحظه شود انچه مطلبیم
انجناب را بخدمت امر موفق فرماید انه هو المقتدر علی ما
یشآء و فی قبضته ملکوت السموات و الارضین ملاحظه نمایند
این محل البرکه را نحن فی هذا الدار داده از برای خیر بر علی الارض مع
ذلک اگر مطلع شوند بوجه دنیه و معاشر بعنا قیام نمایند
و اینکه مرقوم داشته بودید که نامهای منعقده ارسال
دارید الله و جواب عرض نشده لذا گذاشت بلکه عهدها
دفعها و خبری از انجناب نرسید تا اینکه این ایام مواثیقها
متواتراً حضرت ذبیح المقربین علیه بهاء الملک الحی المبین
در سجنها ای آنجناب بیاد آورد که باسم ابن فائز بوده فرستادند
در نوم داشته بودند که مکاتیب دفعه بعد ارسال نمائید لهذا
چنین جعبه کاغذ و قلم این دفعه ارسال شده بودند امید
هم رسیده مقصود آنکه بحسب ظاهر خبر نرسید و لابد
جواب اعمال نموده اند آنچه از حضرت محبت الهی

مشتعل

مشتعل شوید که سبب اشتعال نفس مرده گردد انشاء الله
جواب بیت نامه مرقوم نموده بودید که عرض شد و بعد
نامه دیگر مسترد بخشش خاطر محکم گردید از بخاشش
بحق تمام حاصل چیزکه مصدر نبود بلکه محبوبکم و
محبوبنا و محبوب من فی السموات و الارضین و بعد
ساحت اقدس عرض شد قوله عز کبریائه انشاء الله
انجناب را از جمیع منع مشکلات نموده اند بان فائز شوند
علوبی له مما اقبل الی الافق الاعلی و شرب کوثر البقاء و
تسنیم اللقاء من ید عطاء مالک الاسماء و انشاء الله
عند سماع کل شیء بذکر حق ناطق و ذاکر باشند لعل
نفوس مهیمن از نغمات ذکر زنده مستوند و بمقام انا الیه راجعون
فائز گردند یوم ظاهر و باین بوم بیست که جمیع بآن موعود
و انوار آفتاب حقیقت مشهود ولکن جمال آن آن معرض
چه که طبیعت خفاشی در آن نفوس غلبه نموده مانع
که از اشعهٔ شمس معانی محروم مند دوستان ارض جاد

ارض مالک اسما تکبیر رسان انا نبشرهم بذکری وذکری
وعبادی وندکرهم فضلا من عندی ان ربک لهو الغفور
العطوف تو میکه بمعارج ایقان ارتقا نموده اند و
سلسبیل جوان در ایام رحمن آشامیده اند جمیع لدی
المظلوم مذکورند بگو ای اشجار حمد بمثمر محبت الهی امطار
رحمت در کل حین جاری ونازل است انشاء الله شئونات
عالم وظلم امم شما را از آن محروم ننماید لعمر الله دنیا
ظلی ومافیها فانی جمله نمانند نار فراق رحمن
بیاشامید قسم بذات حق هر نفسی آشامیدا ویجهات
الیه وطراز بافی مزین است ویقوم علی خدمة مولاه
علمائان لا تأخذه لومة لائم ولا تشاغله الذین کفروا
بالله رب العالمین ابدا وسناه بروح وریحان ویکمال
حکمت وبیان جمیع شوند واز رحیق اطهر او بیاسم مالک
قدم بیاشامید وانه لمحیی العزیز البدیع وبانی العزیز
المنیع وذکری المقدس المتعالی العزیز الرفیع از حوالت

دنیا

دنیا محزون مباشید بلقای شما فرح آمال جمله هر
خیری محصور شما علی شده ودیانت قضای اوفات طائفین
عواهد شد کذلک یبشرکم ملیک الاعلی من هذا السجن الاعظم
فضلا من عنده وهو الفضال الکریم انتهای اینکه ذکر شد
ودیعه بارض مقصود بدرد ودار رد ارض باشد بد
ودیعه آب نه یوم کامل در آن ارض وطهور نماند
محبت ما بین نفوس مقبله لله الحق ولله المنة کل اخبار
مؤید هر هویدند که بشارت خدمت امر انشاء الله رادع
اخلاق جمیع جهات مقطوع شود ونفحات اتحاد وانفاق
ما بین احباب منتشر گردد این خیر سبب وعلت اعلای کلمة الله
ما بین عباد است اول اتحاد وانفاق است وهم چنین
صفات واخلاق انشاء الله جمیع بآن فائز شوند انکه
در بارهٔ سادات شهر نازل علیهم بهاء الله وثنائه
بر کر وثنا وخدمت امر مرقوم داشتید در ساحت امنع
اقدس عرض شد فرمودند انشاء الله لازال باتحاد

اقرار حمد اعلی نائل باشند انا نذکرهم کما ذکرناهم من قبل و
نوصیهم بما ینفع بهم الله فی الملک والدیار انه هو
حین مذکر مالک ولیالی انچه مذکور داشتید مابه
مزح ومسرت شد انشاء الله در هر حین بنار محبت الهی
بشعلهٔ عوالی مشتعل از آل ظلم شوند و در صدد آن باشند
در هر یوم حق را صاحب معالی کمر خونی مقام یوم قبل است
در محمدالله مشاهده کنند و باید که در بارهٔ ابناء خلیل و
در بیان آن ارض نوشته بودید جمیع در ساحت اقدس
اعلی عرض شد تا حال تکبیر باحبائی فی الخفاء ان
استمعوا نداء الله ربکم الاهی الله بذکرکم بما ینفعکم به
اذکارکم وارواحکم فی ملکوت الله رب العالمین ان
استمعوا فی هذه من الله وامره هذا ما ینفعکم فی الدنیا و
الآخرة ان ربکم الرحمن لهو الخبیر العلیم لا تحزنوا عما ورد
الیوم سبحانی یوم فیه نادی السن الامم الملک لله المقتدر
العزیز الواحد الخبیر کذلک نوقنا انفق مما آتاک البیان لهذا

البهاء

تبارک المشرق المقدس المنیر نوصیکم یا احبائی بالامانة ان تتمسکوا
واتعلموا بما امرتم به فی کتاب الله رب العالمین البهاء علیکم وعلی من
یحتکم من لدی الله المقتدر الواحد الحکیم انتهی وانکه مذکور
داشتند بارض صاد تشریف بردند وعنایات الهیه را
از برای بقعهٔ آل اسم الله حاصل علیه من کل بهاء ابهاه
ذکر نمودند این معلوم وواضح است هر نفسی الیوم بنفحات
آل اظهار محبت نماید لدی الله محبوب است الحمد لله آن
جناب موفق بوده وهستند ودر ساحت اقدس اعظم این
عمل مذکور ومقبول افتاد نعیما لک وهنیئا لک از جناب آقا
میرزا اسد الله جناب ابن شهید علیه بهاء الله عرایض رسیده
وهمچنین نامهٔ عبد هم ملفوف مرقوم داشته بودند جواب
ارسال شد الحمد لله بطراز محبت الهی مزین هستند وانچه
عوائق کل بنفوس بوده وهست اکر اهل عالم آن را مرتفع کردند
وانکه مرقوم داشته بودید از جانب انعام نیابت
نمودید این معنی آمال انعام بوده شکر الله بذلک فی

لحفیفه ابتفوه از فوز اعظم است از حق جل جلاله سائلیم
آمل که اجر عظیم عنایت فرماید اشهد انه لا اله الا هو
الذی زلزلها کمن زلزله الفلک علی العرش الاعظم و این
کلمهٔ مبارکه را ابن عبد از لسان عظمت اصغا نمود و تمثال
بمثال در احسن احوال بساحت اقدس فائز و با انوار عرش
منیر فوز مودند هذا ما فی الهدایا اقدس حضرت لقاء و جهه
مالک الاسماء طوبی له و للذین حضرت اسمائهم فی
العرش کذلک یذکرالله عباده المقبلین انه هو الکریم ای رحیم ابن
خادم فانی سبب ذهاب جناب شده بقول اعجام حسباد
دراز نمشی نموده ولکن چون مقصود اولیه و اهم حقیقی
ذکر مقصود عالمیان و بدعت ان اوبوده باسی نموده و من بعد
جواب دو عنوان و اما بان ان ارض بعضی عرض شده و
میشود و انشاء الله شد بیچ ارسال هبکرد چه که ارسال
باک صحیح موافق حکمت نبوده من بعد هم چنین بعضی
الواح منبعثه مبارکه معلق بسه از سماء مشیت در جواب

عریضه

عریضه اه و رقم علیه بهاء الله و اسماء مذکوره در عریضه
بشان نازل لو شاء الله از بعد ارسال میشود عرض
دیگر انکه از لسان حق جل جلاله بسبد که جناب حبیب روحانی
جناب آقا میرزا اسدالله علیه بهاء الله مراجعت نمایند
لذا این کمترین چیزی جهت ایشان عرض نشد استدعا از فضل
بیمنتهای حضرت مولی الوری و بیقدر اخر الاخره و الاولی
عرایض ایشان در ساحت اقدس عرض شد و جواب هم
نازل انشاء الله ارسال میشود خدمت جناب مکرم
جناب ملا علی علیه بهاء الله و همچنین خدمت جناب
ابن شهید علیهما بهاء الله و جناب آقا خداداد و آقا عزیز الله
و سایر آقایان علیهم بهاء الله عرض تکبیر و ثنا و نیستی خود را
معروض میدارم ایچی نزد ابن عبد ارسال داشتند حد
ساحت اقدس عرض شد و هم چنین ابن عبد
هم خدمت بعضی جواب معروض داشت از حق تو فیق
مبطلبم موفق شوم بر ارسال آن از بعد اینکه ملاحظه

داشتند که جناب ملا غلامرضا از شاه بانجناب نوشته
فعلا تعجلی نه مال الله نزد ابن ذئبه هست و چند نفر مبکر
و بیتان هم در ابن شهر هستند و علاوه بر ابن بعضی از
و آثارهم لازم است که نوشته شیخ و باطرانی ابن بلد
ارسال گردد آیا جایز است که ابن وجه ابن مصارف برسد
انتهی امثال بنفرم از قبل بساحت اقدس عرض شد
حکم محکم اینکه در هر بلد انچه از حقوق الله موجود میباشد
و یا بشود باید در ساحت اقدس عرض شود انچه حکم صادر
و معمول گردد ناهار هی منظم باشد ولکن در ابن نفوذ
مخصوص اذن فرمودند که انچه جناب ملا غلامرضا
اراده نمودند عمل نمایند و از بعد محبوب انکه انچه در کتاب
اقدس نازل ملآن عامل شوند تا جمیع بطراز اراده محبوب
عالمیان مزین باشند ذکر محمد قبل و آله علیها بهاء الله
و ثنائه در ساحت امنع اقدس اعلی عرض شد هذا ما
نطق به لسان العظمة و القوة جمیع بحفظ ناظر باشند

و علی سدرة رحمن ساکن و مستریح باشند انا نکبر مرة هذا
المقام علی وجوههن و نذکرهن بایات الله المهیمن القیوم
طوبی لمن بما فزن بایات الله و ذکره و عرفانه و ایامه ان
هذا الاسم اعظم البهاء علیهن و علی الاذن و آمنن با
لغیب انا نذکرهن فی هذا المقام اعلی الذی حضر کتابه
لدی العرش بذکری ایاه لیکون من الشاکرین انا
نری اکتابه و اجبناه سوف نرسل الیه لو یشاء الله ربنا
کریم لیجل منه عرف ذکری و بیانی ان ربک هو الذاکر
العلیم البهاء علیه من لدن الله رب العالمین انتهی
عرض میشود حضرت عضر الله الاعظم روحی و ذاتی و
کینونتی لتراب قدومه العزیز فدا چند بست بحضرتش
متوجه مسافت بابن ارض است تشریف برده انشاء الله
بعد از مراجعت انچه از مراتب حلوص و نیستی و فنا عند
ایشان معروض داشته بودند عرض میشود و اظهار
عنایتشان نزد انجناب ارسال میگردد البهاء و الثناء

علیکم و علی من معکم و علی الذین فازوا بهذا الأمر العظیم

خادم ٢٢ محرم ٩٨

بسم ربنا الأقدس الأعظم الأکرم العلی الأبهی

حمد محبوبی را لایق و سزاست که باصبع قدرت حجبات مجلاّ و عظمت را خرق فرمود و اهل بهاء را باذن اعلی علی هذا

نمود و مبتهل بکلمات مشرکین و ملوث بشبهات مبتدعین

مزاحم از عدل لشکر مضطرب بنفثهٔ از ظهور ذات ارادهاش

کدر عالم ظاهر و مشهود و بقطرهٔ از دریای مشیتش

خلق عالم در جوش و خروش سبحان الله این چه ناله

که نازله کتب و صحف است و این چه غوغا ئیست که بر

اثر بیان از خزائن عرفانش هر صاحب هوشی بیهوشی و از

کوثر بیانش هر بیکوشی با هوش کوش بختند و زیبا

دیده چشم عطا نماید و بیا نظر نزدانی ناظر گردد

سبحان الله یوم یأتی عباد کی و یأتین معلمی فی ذکره و ثنائه

و لمأتی بحر معانی در دست و بصر اینده افتاده پست و بن

مزین از اخراب ارض خود را اعلی الخلق بعد اسند و نفوس

موهومه خود را از اهل بهاء بین عباد شمرند هر منصفی منجذب

هر ذی عقلی مجذوب سکر هوی کل از عرفان وادیاک

یوم الله ضع نمودند این معدومان فانی از حق جل جلاله

مسئلت مینماید که کل را مؤید فرماید بر انچه سزاوار است

صلّی و سلّم و کبّر علی الذین ما منعتهم الحجبات عن

مطلع الآیات قاموا علی الأمر و نطقوا بما امروا به فی

کتاب الله رب العالمین هم الذین شهد و بما شهد الله

و اعترفوا بما اعترف به الله اولئک عباد شملهم القلم

الأعلی بانبائهم و خضوعهم و خشوعهم و قیامهم علی خدمة

امر الله مالک الأسماء و فاطر السّماء ای ربّ اسئلک

بانوار وجهک و آیات عظمتک بان تؤیّدهم فی کلّ

الأحوال علی ذکرک و ثنائک و توفّقهم علی ما ینبغی

لطلوعک و ظهورک و اقتدارک ای ربّ تراهم بین

ایدی عبادک اسئلک باسمک العالم الأسم الأعظم

بان تحفظهم عن کل ما لا ینبغی لأیامک ثم الهمهم بما
یرتفع به امرک فی مملکتک انک انت المقتدر الذی لا تحرکه
شئونات الخلق ولا اضطرابات الأرض تفعل ما
تشاء وتحکم ما ترید انک انت المقتدر المتعالی العزیز
الحمد یا محبوب قلبی مع انکه ابن عبد از حق جل وعز
سائل وآمل است که مؤید شود بر عرض جواب دست
خطهای آحباب مع ذلک کما هو نأخیر شده ولکن این
تأخیر بأسباب مهمه اشغال است خود احبّاء هم شهادت
داده وبعد هذه الحمد لله اکر تأخیری نبوده از نظر محو
نشده ودر هر صورت جواب عرض شده این عریضه
وفای بعهدی است که در نهم ربیع الثانی عرض شده
بود که بقدر جواب دستخط احبّاء که عزّ صدور یابد
آن بود عرض حال میشود اینکه مرقوم فرموده
بودید که بکی از امناء الله موسوم بفاطمه بطراز
محبت الهی مزیّن است واین اوقات بسم خود را هلال نموده

ن تفصل در ساحت اقدس عرض شد هذا ما نزّل
فی الجواب یا علی قبل اکبر انّا ما وعدنا من احد رائحة
لایمان ولکن عفوناه فضلا لک ولأمّک ان ربّک لهو
العزیز الفضّال وذکرناها فی هذا الحین لنبشّرها بانّا
رفعنا العزیز العلّام یا فاطمة اسمعی ندآء ربّک انّه
یذکرک من شطر السجن ویدعوک الی الله ربّ الأرباب
محزون مباش ابنا نجیب وارد شده اولاد از برای نفس
اسم ویکاست انهم در صورتیکه حق تأیید فرماید
ولاّ بطراز عدل مزیّن شود حال نوفائز شدی
یا امة الله هزار مرتبه افضل از آنست از حق میخواهم تا
بر بشش ثابت ومستقیم مانی واز جمیع ما علی الارض راضی
باری مکاتیب نازل شود این فضلی است که ذکرش رفت
ان یدوم ملک وملکوت باقی وبایننده مانند تمسّک
بحبل رحمة ربّک الکریم یا علی بشّرها بعنایتی وجودی
وما نزّل لها من سمآء مشیّتی وهاج ببحر بیانی فی العزیز

المنیع انشاء الله کل از نار عنایت الهی و سماء رحمت ربانی
زنده شوند بشأنیکه احدی عالم اهل بها را احدی
نیابد و از افق اعلی بازنداردش انتهی چند یوم قبل
ثمره و نتیجه الحمراء علیها من کل بهاء ابهاه و هیچ نمیز
بعضی از اماء الله تفصیلی از او خدمت حرم عرض
نموده بودند و جواب از سماء عنایت نازل و در دیا
کنیکه باسم جناب ثمره علیها بهاء الله ارسال
شد انشاء الله بان فائز شده و میشوند چند یوم
که جواب مذکور در اخوی ایشان بساحت اقدس فائز و
بعد بالدنیا توجه مینمایند و اینکه در دیار
جناب اسم الله الأصدق علیه بهاء الله الأبهی مرقوم داشته
عرض شد الحمد لله بعنایت حق فائز شد و ابن لوح ابدع امنع
این حین مخصوص او نازل انشاء الله بان فائز شوند
بنام خداوند یکتا یا امتی انشاء الله بعنایت حق فائز
باشی امروز روزیست که باید جواهر وجود انسانی باسم
الهی ظاهر شود امروز صراط منصوب و میزان مشهود
حق منیع بجمیع اهل عالم جمیع عباد و اماء را بما ینبغی لأیامه

من قبلی ثم الوح علیها ما نزلت لها من سماء مشیتی ایاک
نظمی التی بها ظهرت الساعة و قامت ذلک ما نزلناها من قبل
لوحا و ارسلناه الیها امرا من لدنا کذلک هدیت الجاریة
نطقت انتهی بلی لوح امنع اقدس هم بعضی جناب ابن
ع ط علیهما بهاء الله ارسال میشود از قبل هم ارسال
شد انشاء الله بان فائز شده و میشوند چند یوم
که جواب مذکور در اخوی ایشان بساحت اقدس فائز و بعد
یوم بعد بالدنیا توجه مینمایند و اینکه در دیار
جناب اسم الله الأصدق علیه بهاء الله الأبهی مرقوم داشته
عرض شد الحمد لله بعنایت حق فائز شد و ابن لوح ابدع امنع
این حین مخصوص او نازل انشاء الله بان فائز شوند
بنام خداوند یکتا یا امتی انشاء الله بعنایت حق فائز
باشی امروز روزیست که باید جواهر وجود انسانی باسم
الهی ظاهر شود امروز صراط منصوب و میزان مشهود
حق منیع بجمیع اهل عالم جمیع عباد و اماء را بما ینبغی لأیامه

مؤيدة فرمايد امر مقدس محال طيبه واخلاق روحانيه تسبيح
بحمد نمائيم مما اراده الله فائز شويم ذكرت لدى الوجه بوده
ان شاء الله جواهد بود ان امرجى بفضل ربك ثم اشكره
بذكره الجميل طوبى لأبيك قد شهد لسان عظمتى بما
ينبغى بعد ذكره بدوام اسمه آتى الحسنى ان ربك هو الفضال
العليم انه فاز بلقاء الله مرة فى الرؤيا وأخرى وهذا
النحو العظيم اقبل بوجه منير باذن ربه الى ان دخل و
حضر لدى الباب وسمع انبأ الله رب العالمين فى اكثر
الأيام حضر بلقاء الوجه وسمع ما سمعه الحبيب فى المعراج
والكليم فى طور العرفان كذلك نطق ملأ الأعلى والقوم
اكرمهم من الخالقين اى ربنا الله فضلا حق بسيار عظيم است
وعنايش فوق جميع عالم از احصاى مقدار او عاجز
مشاهده مينمائى انه عنايت فضلا من عنده و
بأمرك بما ينبغى لذلك انه هو الكريم ونفسك الهمه على
العالمين ان شاء الله أما الرحمن بما ينبغى لمقامهم عامل

باشد

باشد ان است وصيت بدست بكتاب الهى عليك و
على من اتبع الهدى انتهى اينكه ذكر بدستان ان ارض را
نموده بوديد واز آنجه مبارك سؤال شده بود بلقاء فائز
عرض شد هذا ما انزله الوهاب فى الجواب هو
الناطق العليم يا على قبل اكبر بذكرك المظلوم من شطر
سجنه المحمود مقامه المحمود لتفرح وتكون من الشاكرين
قد سمعنا ندائك اجبناك ورأينا خضوعك ذكرناك
بما تضوع به عرف عباد الذين ان ربك هو
الغفور الكريم وبذكر احبائى الذين ذكرهم لوجهى
التفت الى الأفق الأعلى وبفرهم الى مقام لا تخوفهم
جنود الأرض ولا تحزنهم شماتة الذين كفروا بالله رب
العالمين انه يحفظهم كيف يشاء بسلطان القوة و
العظمة والاقتدار ولا يمنعه شئ عما اراد ان ربك هو
المقتدر القدير قل فانظروا الدنيا كنسيم مرّ فى اقل
من آن كذلك يذكركم من عنده كتاب مبين تفكروا انتهى

وفی فناها العزالله ان تحدوا نفسکم علی فرح عظیم انتم الذین
بلکم الوعی فی الامکان وبعزتکم صراط المستقیم قد فزتم بما لا
فاز به الکلم من قبل تشهد بذلک لسانی وظلمی واهل ملکوتی
العزیز المنیع یا ایها الناظر الی الوجه تشرع من شطری ذکر علیهم
من لسانی ثم ذکرهم بما یجعلهم انوبا فی هذا الامر لیتزل علیهم
رفح الاستقامة من سماء عنایة ربک العزیز الحکیم یسیار
عجب است از انکه مشاهده میشود نفوسیکه مدتی مقام
ویفتند وانچه از دست هیاکل اوهام بانها مضطرب وهنزلزل
میشوند قصص اولی ناس را از استقامت منع نموده وعلت
ادراک از اوامر عطیهٔ کریم محروم ساخته غافل از انکه بحبل
شبههٔ انف کذب صرف واقف محض بوده وهست از قبل
انبیاء بایدی ع میان دکی شد بابد انحجاب نفوس را آگاه نماید
بشانیکه احدی غافل نماند بر منع نپردازند بلکه خود را عاجز و
قاصر مشاهده کنند از حضرت پرسیدند سؤال نمودند
که ایا از برای تورات ولادی مانند فرمودند طفلی بود و نبوت

شد

شد بعد که هیاکل موهومه ایشکار را شنیدند نکذیب نمودند
یا در کتاب نامیدند ملاحظه نکنند که ظلم بچه مقام بوده
امر بچه رتبه رسیده بعد دکی نطفهٔ معلقه مظهور
قوای جسمانی آمد همان تفصیلات که از قبل شنیدید حق
نصاف عنایت کند امثال آن نفوس را که ناس بیچاره را
بدرنده طبوع دلوهام بسر کردان نمودند وانت از ابی لهب
کذا شنیدی حال ملاحظه نما این لهب کذاب از برای آن ناطق
صادق ما بین آل فرعون خواهد بود این نفوس محجوبهٔ
کن به همان تشبثات متشبثند اصل متشبثات بهان
طریق وسبیل است بابد نفوس مقبله را آگاه نمودند تا
مطلع شوند ویوسا وس حزب شیطان از ما اراده الله
محروم نمانند فسم بروشنی آفتاب عدل مقصود این
مظلوم انکه نفوس غافله را بر امر قیام نمایند وناس را از ظنون
شیاطین حفظ کنند تا بمقامی وارد شوند که خود را از
بحر کذشته مستغنی مشاهده نمایند وبعد جویا مفقود

Provided by the Aman Library

وبعد دم نشمرند بگو ای دوستان بآنچه امر نا ظر باشید و بما
ظهر منه این است وصیت حق دوستان خود را جمیع را
تکبیر برسان و بما نطق به الکتاب مذکور دارد نعوذ بالله که حق
دلیل صادق و غیره ناس را بحجبهای موهومه منعنع نمایند خود
را بحجاب مبدل نمایند که از امری مطلع نبوده و نیستند بهوی
تکلم میکنند مثل شان کذب و بکذب راجعند انهم
للکذب و الیه راجعون باری بطلوبت و فوقیت
حق زعمام امر را اخذ نماید و عقلیون را بآنچه ایشان
وعده کنند شاید از کوثر الهیان بیاشامند و باستقامت
تمام ظاهر شوند انه یحیی فی الحقیقه ابنای میخبر را مبعوث
نعوذ بالله که از بی امر اعظم اعراض کنند بحجبات فاسده بر
انبات امر بکوشند بقطره از این دریای بحر نقطه بین و هر بلیو
ناس را بحق هدایت نمودند حال در ظاهر ناس محجوب
و غافل مشاهده میشوند نابل مبین جمیع اصنام اوهام
ناس بکه از مثل بوده بعضد بعین بشکنند و بعصای

حکمت

حکمت عمل ایادی کشانند ؛ الامر بید الله و اینکه در بارهٔ
جناب آقا محمد علیه بهاء الله نوشته بودند عرض شد آقا
عنایت از قبل فضل مشتری فرمودند ابناء خلیل و قربان
علیهم دیباجهٔ ظهور بعنایت کبری فائز شدند ذکر شان در
صحائف ان و خط منشان از قلم اعلی در زبر و الواح نازل و
ثبت شده از قبل حق باید تکبیر برسان و بگو از عنایت دوست
یکتا باید اعلی فائز شدی و بحر بیان مشرق ایادی و مطلع
آیات مرتبی کشتی از بحر الهی بخواه تا این مقام بلند اسمی بایستقامت
کبری مزین شود انه هو المقتدر القدیر عنقریب ثمرات
اعمال ظاهر شود انه لا یضیع اجر العاملین و المحسنین انه
نصرت العالمین انشاء الله بعنایت حضرت ربانی اینکه در بارهٔ جناب اخوان راعی
علیهم بهاء الله و عموم دوستان مخصوص هر یک از سماء عنایت
لوح امنع اقدس نازل و ارسال شد انشاء الله چشم ان
ارض روشن و قلب بفرح اعظم فائز شود و هم چنین مخصوص
جناب آقا محمد جعفر لوح اقدس نازل و ارسال شد انه

Provided by the Afnan Library

عنه دیوج قلبه تا این مقام جواب دستخط اخیر است
که از ضل عرض شده بود که بعضی عرض وارسال شده
بعضی از بعد ارسال میشود حال الحمد لله که این خادم
فانی مؤید شده و بعهد خود وفا نموده لله الحمد و کل
الأحوال شد سخط دیگر انجناب که بجناب اسم عرض
علیه ۹ عدد ارسال داشته بودند تلقاء وجه عرض شد
هذا ما نطق به ملکوت البیان انشاء الله در این یوم
اعز امنع اقدس موفق شوند بر امر بکه لا ینی و سزاوار
ذکر عنان لدی الوجه بوده و لحاظ عنایت بایشان متوجه
باید بکمال حکمت و بیان نفوس ضعیفه را بکلمه مبارکه
فوقیه الهی فوق بخشند و بطراز بین مزین کنند تا از
شبهات مظاهر ظنون و اوهام محفوظ مانند بلکه
هر یک از اهل بها را بشأنی مستقیم مشاهده نمایند که
خود را قادر بر تکلم نبینند یا علی قبل اکبر جمیع اهل بیان
شهادت میدهند در یوم یکه کل از سطوت مظاهر ظلم

خلف

خلف نسبه هجاب بوینند حق بنفسه بر امر قیام نموده
یا علی النداء اهل ملکوت انشاء الله باین اعلی دعوت فرمود
و ارشاد بر او و اجهر کما احدی غیر حق احصا نموده
و چون بقلمدان اسم نبوم ذکر امر بقع و علم بیان
منصوب مطالع اوهام از خلف حجاب ظاهر بمثابه
دیاب بطنین مشغول یا ایها المقبل الی الله تفکر نمود
نفوس غافله لکن کما رجعه کان شنه انه و بحجه اقبال نمودند
قل انه لا یحتاج فی اثبات امره بکل ما دونه انه انی بما لا
بما حد من قبل ما یشهد بذلک من بطون الأنصاف و العدل
ان ربک لهو العادل المنصف الحق البصیر قل انه
انه لا یشار بکتاب و لا بیان و لا یعرف بلکه عباده
خلقه بشأنه بنفسه انه لهو العلی عما کان و ما یکون
ان آیات بیان بطون حول الآیات خاضعات لمظهوره
و البینات خاشعات لسلطانه انه لهو القدیر علی
موتوا بغیظکم انه لا یشار بما عندکم و لا بما فی البیان کیف

انتم تشهدون به على الله رب العالمين كل البيان كما انتم في
انصفى دوريه من اولى حديقه بيان هذا ما شهد به
مبشرى الذى اتى بالحق واخبر بالناموس بهذا النبأ العظيم در جميع
كتب الهى ذكر اين ظهور بكمال تصريح مذكور و مسطور
لكن اين ظهور بنفسه مستغنى از شهادت جل وعلا بوده
وخواهد بود انشاء الله مؤيد شوى وكسر صنام طغوى
واوهام وكل بايد بعد بعين هدايت كبى ان ربك لهو
المؤيد العليم الخبير انتهى مناجات الجناب مرزه بعد مرزه
عرض شد وجناب اسم عز عليه اهوء هم حسب الوكاله
انجناب بزيارت مخصوص فائز هنيئا لهم ولكم وعلى ابنكم
سؤال نموده بوديد كه شخصى با شخصه مدتى شك كنود
عفه منى وآيه رضا امين دنو فراش نمودم وكنهم يعنى
هم موافق حكم كتاب مفترق دبكر از طرفين كسبى را نداده
كه بادن واجازه ثابتان واقع شود وشهود دبكر هم در عدم
نبود حال اشخصه منكر است ميكويد ابدا هيچ امرى واقع

نشده

نشده وكذب نست تكليف چيست وحكم چه اينمراتب للقاء
چه عرض شد مرقوم شد ان عفه موافق حكم كتاب واقع
نشده چكه بايد خطبه شود وجمعى حاضر باشند تا بعد
هم شواهد انكار نمايند خطبه فرض نيست ولكن شهود
لازم است وبعد از تحقق سبب عدل ورجال ان البته
مع بعضى از براى اين امر مخصوص معين ميباشد تا امور
موافق قانون الهى اجرا شود اكر ما بين دو نفر فى الجمله
امرى واقع شود چون بما حكم بالله واقع نشده مقبول
نبوده ونيست چه اكر بعد از ان عمل شود سبب هرج ومرج
وفساد وجدال خواهد شد انه علم واعلم صراطه
المستقيم تا مظاهرى در مقام خود بحكم مشاهده شود لهذا
ان ينوبا در رجعا الى الله الغفور الكريم انه يغفر بعباده و
هو المشفق الغفور الرحيم انتهى وسؤال دبكر انجناب ابا
منسى محتار است در مال خود يا بودن در تربه وسايرورثه
تركه وما يملك خود را بدبكرى ويا بيك نفر از ورثه

Provided by the Afnan Library

مصالح دنیا هم نماید و سایر دوستان را نیز بعرف کند و بیانات الله
مذاما انزل الوقاب فی الکتاب هر منصفی در حال خود محتاج
بعلمیه کیف یشاء ناحکم عقل را بر صادق اخبار از او
سلب نه مذاما حکم الله و بعد از اتمام حجت الهی که نزد
حاذقین اطبا معین و واضح شود اخبار از او ساقط
بحکم کتاب الله بفعل ما یشاء و یحکم ما یرید لا الا الا هو
المقتدر العزیز المجید انشی و اینکه مرقوم فرموده بودید که
جناب منتهای جهند از اهل عباد علیه بهاء از جنین
و غیر جنین سؤال نموده اید ابتدا هم لدی العرش معروض
گشت هذا ما نطق به لسان العظمة یا محمد در طی ذلک
بما اقبلت و اعنت بالله و هاجرت فی سبیله بما ورد علیک
من جنود الظالمین نفوسیکه الیوم بعرفان الله فائز نشده اند
حکم جنین دارند ان البالغ من بلغ و بلغ امری ملاحظه
در نفوسی نما که خود را از اهل ایمان و اطمینان مبتنی نماید
بانوار افق ظهور الهی منور و ثابت و راسخ مشاهده میفرماید

و لکن

لکن چون امتحان بکلمات نفوس موهومه که در لانستان
و هن از بیوت عنکبوت نیست در عرف اب شبهه و ریب
مشاهده میشوند لهذا بسیار محل است ذهبی نفوس و حسن
مع انکه کل آگاهند که اهدی از این امر اطلاع نداشته و
نفوس علمیه بکلمات باهوائهم دمائهم سمعوا من امثالهم
مع ذلک منزلزل و مضطرب ملاحظه میکردند اما حال
باید باستقامت دوستان ظاهر شوند که احدی بر اعمال کفار
و انکار عباد نگردد لعمر الله ان القوم فی خسران مبین باید
انشاء الله ارسهام اشارات عندلیب و معرضین محفوظ
ماند و بطراز یقین مزین باشی مشاهده در قول غفلة
بیان نما و ایضا الیوم نفوس غافله بیان ناطق و متمسکند
بمعاهد ظنیه های بکسالة انظهور اقوی همینند از
کل بیان یعنی از نفوسیکه بیان متمسکند این بیان صاد
بیان دیگر بیانات اهل فرقان و سایر دوستان تشبث
ندیده کذلک ربکم یبین لعمر الله انهم من الظالمین و امّا

ما مثلث فالحجب بیان اینجا مرتفع شده و مبشود دید
عالم بمقتضیات حکمت الهی بوده و جمیع با اثر و ثمره و خلق
تمام و کامل خلق شده اگر نفسی تدبری از امور یا شیئی از
اشیا کند امام عین اوست ملاحظه نماید و تفکر عمیق بنماید
مبین بنطق و بشهود بیان حکمت بالغه و صنعه کامله او نماید
که هیچ بشر بالانسان است تفکر نماید که این امر را دارای است بمقتضای
حکمت است اگر یک درک از درکهای او که خفی ترین درکهاست
از هم است علتی بر او عارض شود قوت و حرکت بدن ناقص
گردد فلهذا حضرت حکیم باحکمته صنعه و کل عالم را باکمل هیئه
خلقه و اینجا هم خلق شده باید بوظیفه کمال خود برسد و
بمقام بلوغ فائز شود و اگر نفسی از اسباب اخری منع قوت
اینهم بمقتضیات حکمت اخری بوده و حکمت در بعضی خفی
و مشهود است و در بعضی باطن و مستور مثلاً دست را
خلق عنایت کرده و از برای انسان هم لازم است چنانچه
اعظم اسباب مشاهده میشود ولکن وقتی بسبب سرقت

قطع

قطع میکردند حال این نقص هم بنظر کامل کامل است بل
کمال چه که علت حفظ و سبب منع عباد از اعمال شنیعه
بوده در جمیع اشیا باین لحاظ ملاحظه نما معلوم است
علو جبین از برای تقوی و بلوغ است و هر نفسی از ادراک
که حکمت الهی عاجز بوده و هست عقل فی الحقیقه آیه
اعظم است در انسان طوبی از برای نفسیکه بان فائز است
ولکن مع علو مقام و سمو رتبه او مشاهده میشود از ادراک
کثیر اشیا عاجز است چه که آگاهی عقل از کواهی بصر است
اگر چشم عقل را مشاهده ننماید عقل عالم را اثمار و اوراق
و اشجار و اغصان و افنان را در نواه ادراک نکند کجا
قبل از رؤیت عقل ادراک نماید که شئی در عالم یافت
میشود که ندیده آن جمیع عالم را مسورانند و در ما نماید
و معدوم و مفقود کند البته بدیده حق انچنین را
عالم کمال رسانند نه هو العالم الهی منحصر باین عالم است
نه فیض او از شئی ممنوع و نه قوتش محصور باسباب این

عالم وجود ثابت و محقق شد که صنع او تمام و کامل است و
انچه مشاهده میشود بمقتضای حکمت است در
صورت نبود هر نقصی ثابت و محقق میشود که از برای انچه
ناظر مشاهده میکردید تمامیت و کاملیت مفقود شده و
ظاهر خواهد شد انه هو القادر الصانع المدبر الحکیم اگر
قلم اعلی اسرار این مقام را بیمان مذکر نماید اسرار عجیبه
در نظرها مشتبه مشاهده نمائید انشاء الله بمقام کشف
شود و از دریای خرج و اکاهی بیاشامید باحیات بشنو
ندای مظلوم را و بعلم الله بالبست استناد نکنید جلوس
و قعود او را منع نماید و باو نرسد امروز انچه لازم است
نصرة امر الله بحکمت و بیان است بنشینید و در انچه امور
مشورت نمائید و بکمال سکون و وقار انچه سبب عزت
و ارتفاع امر الله است عمل کنید انتهی در جنبهای بیان
باید ملاحظه نمود که صدها و سال بعد هم معلوم
نیست برنیه بلوغ فائز شوند تفکر در قول ربانی ان

نکه ناس را بحد درجه احق میدانند که میشنوید و می
بیان میکنند و ترکیب میفمایند و باو میکوبند حال
کذبان نفس غافله تفکر نمائید که در چه مقام و در چه
اگر نفسی در اقوال او تفکر نماید بر حقیت احوالش اطلاع
کامل بهم میرساند مع انکه در این ظهور ظاهر شده انچه که در
هیچ عصری نشده اگر یکذره انصاف ناظرند خلق
شرقی و غرب در نوح بر هادی این ایه مبارکه از
سماء مشیت نازل قوله عز کبریائه انعی بهض علی الکتاب
اذا اخذ بما عندک اهل العالم من بحر الله و آیاته الی آخر
قوله عز و جل و فی مقام آخر انکروا ایات ربک التی
اذا ترک من سماء الامر خضعت لها کتب العالم کلها
کذلک ینطق اللسان فی ملکوت البیان و القوم اکثرهم
من الغافلین و اگر بجمال و مجد و عظمت ایات ناظرند
جمیع ذرات شهادت میدهند که بلوحی از الواح بقدر
سمّ ابره معادله نمینماید انچه در بیان و قبل ان

نازل شده نقطهٔ بیان در جمیع ما سواه فداه میفرماید لا
یعادل یحرف منه ما نزل فی البیان انّ من یسمع وبری
وابن من ینصف ویسقط بالحق ابن خادم فانی از حق
مسئلت مینماید که غافلین ومعرضین را بنقطهٔ اخری
انصاف فائز فرماید انّه هو المقتدر القدیر وایضاً در
بارهٔ رؤیای جناب آقا عبد الکریم از اهل صاد ذکر نموده بد
عرض شد هذا ما تکلم به لسان العظمة انا اسمعناه کما
انّه وارد ساه ما هو المسطور انّه لهو العالم الخبیر ظاهر الله
ما شهد ورأی وسوف یری انّه لبالمنظر الأکبر لهو الآفق
الأعلی ویبشّر الکل بهذا النبأ الذی به تزین کتاب الوحی
وظهر کلّ امر حکیم انّه ابتدء بذکره وثنّی از ثانیاً ظاهر
خواهد شد هذا ما حکم به الحکیم فی کتابه المبین انتهی
این سنه بعضی افعال ناشائسته در آن از اصغر مرتکب واقع شده
از جمله در نجف طاعون بکمال شدت ظاهر شد اکثر
مجاورین را بعنف اخراج نمودند ودر محل دیگر منزل دادند

دیگر

یکه معلوم است در آن ممالک شده چه شدّه وچه وقایع کشنده
تعبیرات کلیّه ظاهر شده ان الخادم لا یحبّ ان یذکر کلّما
ورد فیها انفعله عرض میشود بل که جمیع این امور اسباب
تبارک رؤیای صادقه بوده وهست البهاء علی من
فی جمیع ما نزّل من ملکوت الله ربّ العالمین وایضاً در رؤیای
جناب علی جان واستاد عباس مرقوم داشته بودید عرض
شد ودر لوح اضیع اظلم مخصوص ایشان نازل وارسال
شد خواهد بود امطار رحمت از سماء عنایت در کلّ حین
نازل اگر محلّ مستعد باشد وقابل ظهور عنایت الهیّه
میسایند بان فائز شوند انتهی تا این مقام جواب مراسلهٔ
جناب است که در ۱۲ اصفر مرقوم وبجناب اسم الله
ارسال داشته بودند واما در سخط آخر جناب که عدا
ربیع الثانی تاریخ آن بود فی الحقیقه طهری بود که این
طهر بانی را صفر آموخت یعنی از ذکر جناب محبوب عالم
وکر آموخت هنیئاً لأهل العرفان الذین اسکرهم رحیق

البيان وبعد ان تلوت وقرأت بساحت امنع اقدس فاذا هو
ما حان ان تحجب تلقاء وجهه مقصود عرض شد مرة بعد مرة
قرب بذكر ربنا وربكم ورب من في السموات والأرضين
قال تذكركم بآية نسمي العزيز المنيع ثم احضر العبد الحاضر تلك
وعرض ما سطر فيه من كلماتك التي وجدنا منها عرف
خلوصك وذكرك وثنائك ان ربك لهو السامع المجيب
العزيز وقد نطقت بالحق وتشهد بذلك ام الكتاب اذا استوى
على عرش البيان في هذا المقام الرفيع قل ثالثا لله قد اتى مالك
الرسل بعز سلطان الكتب وبحر الحيوان يطوف حول ارادة
ربنا الرحمن الذي ظهر بما ظهر ما اراد باسمه العظيم من توقف
في هذا الأمر اقل من آن لعنه كل حرف من كتاب الله رب العالمين
قل فاتوا بما عندكم وتلقى عليكم ما عندنا ان ربنا الرحمن لهو
المفصل المبين العليم الخبير انه ان المبرز ينطق و
الصراط ينادي والصور يقول ارفعوا ابصاركم هذا لهو
المذكور في كتاب هود الذي تكلم في الطور انه انا الله لا

اله الا انا فاعبدوني ولا تكونوا من الخاسرين قد ظهر الكنز المخزون و
الرقيم امام الوجه ينادي ويقول هذا لهو الذي بشر به رسل الله
من قبل لو انتم من العارفين يا ملأ قبل اكبر تفكروا في الله ويوحيه
وحجته وسلطانه وما تكلم به السن الغافلين الذين اعرضوا
عن الله المهيمن القيوم قل هذا يوم لا يذكر فيه الا الله ان انتم من
المنصفين قل هذا يوم فيه ظهر الوجه بعد هلاك الأشياء
وفناء الأسماء لو انتم من السامعين يا ملأ قبل اكبر مقاما و
كل نقطة اولى منه ما بلغ لأستعين ان ربك يا الهي صوان يكون
في ذلك اليوم موفقا على موقف الأشراف ملاحظة كن كجد كفته
وجه مبكوسند وجه كرده ومبكنند انحنى در صدد قطع
نمودن مرآمد ند وجودن مكريستان طاهر شد بافنا لسكوت
نمايد واهل بيان جميع مبدل بدل كه حق در هيچ وقت مسدود نبوده
وخلف حجاب مرتفعه ظاهر باهر ما بين خلقي بوده مرة بعد مرة
باسمي رفيعة تكرره بعد كرة صبي مبتلا شد مع السلام
لأعدل وبيام قد ربك وتوفق من على الأرض راجي دعوت

نموده وآن ایام احدی ظاهر نه مع ذلک نفس ظالمه خود را
مظلوم دانست دون عدل بحق جل جلاله داده نفسی از
او سؤال ننمود که چه ظلم بر شما وارد شد چه مشقت
دیدی بلی و بحر بلا مبتلا شدی بلی کل مبتلا شدند کدوهم
ملهمه که بوده مسئول و یا جمعی بشئون بکمال فراغت
بسر برده والله الذی لا اله الا هو که بحر اصغا که
نفسها در ارض طا و غیرها احداث کرده انند از عرفان
بیوین محروم شدند و بصر و بصیرت و ادراک و اطراف بغداد
کریش میشود و بعد از استماع امنیت داخل میشد و
درهم ملهمه که جمال قدم تشریف میبردند بعد واردها
چه بگوید بر او وارد شد بس این بود که بفرمودند و آن
هم بالتبع واقع شد چه که مقصود حبس جمال قدم بود
و لیشهد ما نزل من قبل و ذکر جزیره و الخطاب و جمیع
عباد الله احدی مخبر از این عبد مطلع بر احوال او نبود
و نیست و الحمد لله این چند کلمه هم که ذکر شد از نفس

که انسان در غفلت از حق یا بتکلفات مشغول میشود
بکلی منع اکاهست مقصود انکه شاید بعضی از
نفوس ملاحظه کنند و متنبه شوند مکرر این امور ذکر
شد انه هادی من یشاء الی صراط المستقیم باری انچه
از اهل بیان در دیار مشاهده میشوند جز نفوس موهومه
مطمئنه این نغمه که از ناطور الهی ظاهر شد باید استماع
نمود مقصود عز ذکره حمل لمن یظهره الله ان یرد من کل
شیء الارض اعلی منه اذ ذلک خلق فی قبضته وکل له
قائمون این بیانات از برای ضعفای خلق است والا
این ظهور اعظم در اثبات امرش محتاج بدلیل نبوده
و نیست بوده و هست از ایام این کلمه از مشرق اراده اشراق نمود
نمودند احدی از قبل باین ظهور اعظم علی ما هو علیه
عارف نشده این کتن لا زال از ادراک و معقول ماسوی
مستور بوده و این مخصوص باین ظهور است و این کلمه
از کتب و زبر و صحف الهی از قبل و بعد بان گواهی داده

لعمرالله هذا امر عظیم و مبأ عظیم انشاء الله باید کمال دقت را مجری دارند
اقایان جناب اقا سید محمد و جناب اقا میرزا احمد علیهما
بهاء مرقوم داشته اند فی الحقیقة الامر کما ذکر حضرتک الیوم
عنایت منصوری و افق اعلی ظاهر شده لذا باید کمال تضرع
وجود از ظلم معندین و ظالمین مرتعد مشاهده میشود
انشاء الله از انوار استقامت کبری کل باستقامت کبری فائز
شوند و آن جناب باید نفوس را بانچه مقام تربیت نمایند
بانچه سبب فائز شوند که من علی الارض را لقاء الله کل از کل
معلوم صرف مشاهده نمایند عرایض ایشان فی الحقیقة
اطلاع فائز و مناجاتشان لقاء الله وجه عرض شده شعر
عنایت از افق فضل مشرق و لائح امنح اقبل ما ینبغی
شب نازل و ارسال شده انشاء الله در کل احیان از آیات
رحمن رحیوان جناب باشامند و بتبلیغ امر بالحکمة مشغول
باشند ابن عبد هم در صدد آن بوده که خدمت جناب
اقا سید محمد علیه بهاء عرض نماید ولکن چون

از ظلم

ظلم اعلی ابیات کبری نازل دیگر ابن عبد زحمت ندارد ولکن
کر شان انشاء الله از قلب محو نشود و مطالبی هم که مرقوم
داشته بودند در ساحت اقدس عرض شده از جمله سوال
از استعمال بعضی مشروبات و جوهر بات بود هذا ما نطق
به لسان العظمة فی هذا المقام اجل له استعمال ما اراد
نماید حتی انچه از قبل در این مواضع از لسان خادم ابن کلمه صادر
شده قوله عز کبریائه طبیب حاذق انچه را لازم نماید
در امراض آن یاسی نموده و نیست طوبی له بما عمل
بعلم شرقه الله و فضله الله علی سائر العلوم انشاء الله
موفق شوند از قدیم الی حال اسم اعظم امراض مزمنه امم را منعدم
نموده و نمایند تا کل بطراز صحت مزین شوند و بمقام تعلق
تمسک بما قبال نمایند و اما سید که در باره اش تحقیق مذکور مرقوم
داشته بودید که عریضه عرض کرده و نظر بعضی از افکار
و ارسال نشده نعم ما عمل به حضرتک امتثال این نفوس از
امر الله غافل مشاهده میشوند در سنین قبل شخصی عریضه

Provided by the Afnan Library

بحاظ عنایت یابشان متوجه‌اند جمیع موارد بأساء وضرّاء
بگذارند وبایشان راجع نمودند امرهذا در هذا ایام که
نفوس استقامت از آفاق قلوب اهل سفینهٔ حمرا مشروق
ولائح وبادیه شود انشاء الله امید است که ایشان بعون جمال
الهی بمقامی فائز شوند که از سهام اشارات معرضین ودمّاح شبهات
منکرین محفوظ مانند وبنطق بما ینجذب به الأفئدة و
العقول از قول ابن خاف خدمت ایشان تکبیر برسانند انه
بما ینبغی لأیّام الله قیام نماید انّ ربّنا الرحمن لهو العالم
العلیم در جمیع احوال از حق جلّ جلاله خیر وصحت و
حفظ ایشان را سائل وآملم الأمر بید الله العلیم الخبیر
کاش ابن عبد با دوستان ملاقات مینمود وبعضی امور
مسدود را معروض میداشت فی کلّ الأحوال بقول الواحد
ویشهد انّه لا إله إلّا هو له الأمر فی البدء والختم وهو الأوّل
والآخر والباطن وهو بکلّ شیء علیم وایشان را در جمیع
ملاء محکمهٔ از اهل جاسب مرقوم داشتند تا فضاء عزّ تبرّعی

هذا ما نطق به ملکوت البیان هو الأمر الأعظم
علی الأهی یا علی قبل اکبر ان اشرب الکوثر الأطهر
بیان ربّک الرحمن انه بربک ما هو المسطور عن نظر العبا
تا ذکرناک فی کتاب عبدی الحاضر مرّة بعد مرّة وکرّة بعد
کرّة لتشکر ربّک الذی أطلع البصار قد ذکرناک ای الوجه من
حیث یهدی الذی آمن بالله رب الأرباب قل والآخرة
تا ذکرناک من قبل یشهد بذلک قلمی الأعلی یا علی البیان ان
یا لوح امنع اقدس مخصوص أو نازل وارسال یفوح بما
یا غرب رحمن را از او یا بدیا علی المقام که مقام استقا
یا ئس شود در این حین هم یا یاس بدیعه منبعه او را
ذکر نمودیم واین غیر ای ابن در لوحی هم مخصوص او
از سماء مشیّت نازل وارسال شد یا بدیع بسا بند تا
چشمش روشن وقلبش با نوار یقین منوّر کردد انه هو
وجهکه بقدر نمود اند بطراز قبول فائز وحسب الأمر
اجناب احمد کتبند ومحمّد دوستان الهی را ضافت نمایند

Provided by the Afnan Library

اجماع در هیچ احوال جایز نیست اگر مجالس منعقده واقع شود
لهذا ایست وفتنه عظیمه از فوق ارض سر طالع بود حسب
الامر بموضع اسم الله المهدی الذی اسکنه الله فی بلده
بعد محرره ابن عبد بوشهر که بابل براثر قدیم مالک قدیم
عشی نماید و بکمال روح و ریحان با اهل امکان معاشرت
کنید که عباد فرع و جزع ناس مرتفع شود و سبب اصطلاح
نفوس ضعیفه گردد در جمیع احوال باید بحکمت ناظر باشید
و بما انزل فی الکتاب عامل ابن عبد ابن کامل عالم را بدرا
حسب الاراده بایشان معروض داشت در جواب مرقوم
داشتند که ابداً امر بکلی معکوس باشد ظاهر نبود جمیع دقت
بکمال محبت و شفقت و وداد مجتمع شوید و بذکر محبوب
عالمیان مشغول باشید بعد از عرض ابن مطلب ساحت اقدس
از مصدر امر بتکلم صادر قوله عز بیانه بنویس تو
بملاعب و عبث باطل شما در جوی نباشد و مخالف اهل
داشت چیزی مکروه میان باشی و چنانچه از قرار در دل از حق
نیاید

باید ولکن اجماع سبب غوغا و مخالفت و ارادهٔ دولت
چه که از اصل این امر مدول مطلع نبوده و نیستند و از
دول عالم تا حال ضاد را از اجماع ندیده اند ظاهر شده لهذا
این جمعیت را بمثابهٔ آن جمعیات مشاهده مینمایند و
همین اجماع و اجتماع نزد دول نقص بزرگ و
خطائیست عظیم انتهی عرض این فانی آنکه خدمت آقایان
و محبوبان که در آن ارض تشریف دارند از جانب این مظلوم
ذکر نمائی بحث و فحای محض بیسنده بعنایت الله مصون
باشند انشاء الله اهل جنان است کل از آقای سمو و ان استقامت
کالشمس مشرق و مضیئ باشند بسبل الخادم و نیز العنایة
المعالی بان یوفق الکل علی ما یدرک ما فاتهم فی
ایام ربهم الغفور الکریم الجواد الله المقتدر العلی العظیم
یا بنکه در بارهٔ جناب آقا محمد و جناب آقا علی اصغر علیهما
بهاء مرقوم داشتید در ساحت اقدس عرض شد
بر عودت بامر علی قل ملک الآفاق من یاب ربک العلیم

الحکیم و ظهرت البیّنات من کلّ الجهات بما نطق متکلّم
الطور فی هذا الظّهور الّذی شهدت له الذرّات انّه
لا اله الّا هو العزیز العظیم ارخوی بطلب ثناء مؤیّد شود تا
بر اخذ لوح مالک ایام بکمال قدرت و قوّت نائل شوی
معرضین و شبهات منکرین از صفحهٔ عالم محو شود و حق
فیّاض بوده و هست حبّا لعباده ذکر نموده و خواهد
نمود انشاء الله قلوب مستعد باشند از برای القای
آیات و آذان موقنه شوند از برای اصغاء آن تا بعون حق
استعداد دهی اصغاء چه که نفسی بایتمام فائز شود او
از اشارات و کلمات و شبهات و سبحات و حجبات محفوظ
خواهد بود مخصوص ده نفس مذکور لوح ابدع امنع
نازل انشاء الله از معین کمال منزل آیات مالک حیات
بنوشند و بزندگی دائمی فائز شوند انّه هو المحیی المعطی المخصوص
ایشان شمس عنایت از افق فضل و کرم مشرق و لائح و
هویدا ست از حق جلّ جلاله سائل و آملم که ایشان را مؤیّد

فرمایند

فرمایند باخذ لوح بقوّه من عنده و قدرته من لدنه مقصودی از
قدرت و قوّت اطمینان و یقین بوده و هست در جمیع مراتب
بین عباد ان نفسها میشود که عباد را نفسی بغیر ما اذن الله
تأویل نمایند و بدد صدد فساد برآیند اینها در مواقع نصرت
و اعانت وجدت و امثال آن ذکر میشود مقصود تبلیغ
است بروح و ریحان و الامر بید الله المقتدر العزیز المنّان
یا محمّد علی ای شعوری معرضین از اهل بیان تعالی
رسیده که از دست خود صنمی بر نداشته اند و از ربط
باطل بحبل مسلم میدارند چنانچه از ان نفسیکه ادّعای
ربّانی مینماید که والله هجر از او منقطع میدارد و حرم
سلطان خود که شمس باشد تصرّف مینماید و خیانت
میکند و عربده های نمرودی الطبع میکوبند پیغمبر هم
غیرت نکاه مینمود بر شوهر حرام میشد این قدرت
و تعقّل ننمودند که پیغمبر که بود اگر فی الحقیقه پیغمبری
ثابت شود نفس نقطه بوده و آن نفوس کاذبه اراده نمود

از برای مزید خود حکم و صایت ثابت کنند و همی چگونه زاده
بوضرت حرم نبی بوده اگر نباشد چگونه در حرم شمس
تصرف کرده و نقطهٔ اولی از آحاد ناس بوده که بعد از نقطهٔ
اولی او را حلال باشد و بر نقطه حرام فوالذی رفع السموات
بغیر عمد کما ان اموال را بحیهٔ کوهیهٔ در آء در هبوب ان
لهم ربحها هم و لهم آثارهم پس جایز است چه مقدار
چه سبحان الله دعوی مرآتی مینمایند و در حرم شمس
تصرف میکنند اعاذنا الله و ایاکم من تلک الاعمال
الردیهٔ التی ناحت بها سکان الفردوس الاعلی بکلتهم
اولهم و بیرهم منهم الحالم ثم اعاذنا الله و ایاکم یا معشر
المنصفین شخصی در عراق جناب میرزا محمد علی دشتی
انتشار امر را اصغا نمود و در هر مجلس مرتکبین را بالفاظ
مختلفه استهزا مینمود در شماتت میکرد الا لعنة الله علی
القوم الظالمین و هم چنین مطلع شمس وجود محمدیهٔ
کبری ام نقطهٔ اولی و روحما سواه فداه در بخش تشرف

داشتند

داشتند و چون در امر حضرت اعلی طلبی توقف داشتند
حسب الامر بعضی مأمور شدند تا تفصیل ظهور را خدمت
ایشان مذکور دارند بعد از ذکر و بیانات در خدمت ایشان
بالاخره فرمودند این نفوس سبکه بقا ثمت او مزعومهٔ شان
چگونه در حرم او تصرف نمودند چه مقدار تحمل از این
بیان حاصل شد فوالذی انطق الحصاة اظهار الفداء
که بعد از این کلمه جمال قدم محرف بودند و فرمودند
دیگر سبحی کمثل جاهن نه از اول ابداع تا حال چنین ضلی
شنیده نشده و فی الحقیقه امثال آن نفوس شقیهٔ ملحدهٔ
کاذبه از برای پیشوائی این قوم دستار مناسبند باری
ابن عبد شرم میداند بعضی عمال او در عرض نماید
ابو القاسم از اهالی کرمان که سنین اولیه با او بوده محرف
و هی که بهیچ وجه اصل ندانسته هوی و هوس او را مخلوق دانسته
چنین نفوس دیگر اگر تفصیل عرض شود مایهٔ کسالت
تفصیل چون ثالث هؤمن بین یظهرهم الله علیه من کل هواء

الهاء را که شنیدند از حق جل جلاله سائل و آمل که این
عباد را حفظ نماید و غافلین را بخاطر بخشند انه هو
الغفور الرحیم اینکه مرقوم داشته بودید که جهت تحریر
دستخطی محبوب معظم جناب اسم الله حاجی سید جواد
علیه بهاء الأبهی نشریف داشتند استفاده بسیار شد
لهجت و سرور واقع شد انشاء الله همیشه بطراز
صحت و عافیت حزین باشند و بذکر محبوب عالمیان
ناطق ذکر ایشان در ساحت عرش معروض گشت فرمود
تکبیر از جانب ما بایشان برسان تا آن تکبیر ایام وصال
و ذکر آن را تازه نمایند و بکوی یا اسمی در فصل اولی
قدری تفکر نمایند و در ظنون و اوهامیکه مرتفع شده اند
در بیست مشاهده کرد حال هم غافلین در آن حجاب اند هر چند
در بیست سنه انتظار بلقای محبوب و جلیس و موسی
متوجه بوده و این اوهام بشأنی بر مظهر امر ضرر زدند
او در یکه لحصای آن از زبر خلق خارج است بحمد الله و

نظم را

عرفی داخل الی حجی دقیقه لکل معرض اعرض عن الله ربّ
العالمین یا اسمی لا تشکون الیک حزنه اخری عن الم ایاکها
هشم باقتاب حقیقت کما ناقی سجن طالع و مشرق است
که اگر نفسی برام قیام مبعوث و قادر بر ارتفاع آن بوده که
این مسجون راضی باظهار نبشد اینقدره سبب قیام شد
و هیچ حزن نالدهای نفسه تمکر فیما نطق به المظلوم من
قبل و من بعد و فی هذا السجن العظیم اسئل عالکه
ارجاب ان فانی معدوم ذکرفنا و نبستی در الحقیقه
اظهار دارند و اکر جناب زین علیه ۹ وعده مشرف
دارند تکبیر برسانند و ملا کور دار بله در صدد آن
برآیند که ناس مرده را از شعاب بحر بیان رحمن زنده
نمایند کل فوز در این است انشاء الله موفق شوند
بر آنچه الله محبوب است اکر جمیع دوستان و اولیای
حق با مر تبلیغ مشغول میشدند هر آینه اکثر ان اراضی
از لوث شرک و غفلت پاک و طاهر مشاهده

جمیع

جمیع شدائد و مکاره همان فارغ و آزاد میکشتند امید
مست که حق کل را موفق فرماید و بانچه سبب ارتفاع
مراست مؤید سازد انه هو القریب المجیب و اینکه
در باره جناب افاحسنعلی از مهاجرین ارض صاد علیه
و علیهم بهاء الله ذکر فرموده بودند در ساحت
اقدس عرض شد بک لوح امنع مخصوص ایشان
نازل و ارسال شد انشاء الله بان فائز شوند و
ابن عبد فانی هم تکبیر عرض مینماید البهاء علیکم
و علی من معکم و علی الذین هاجروا فی الله و علی
الذین اجابوا الله و علی الذین نطقوا بذکره و
ثنائه و علی الذین قاموا علی خدمته و علی الذین
ما منعتهم تجارة عن ذکره و علی الذین شربوا کوثر
الاستقامة من ید عطائه و اخری بذکره الحکیم و الحمد
لله المقتدر المتعالی العزیز العلیم
خادم فی ۱۷ رجب سنه ۹۸

هو الأعظم الأقدس المقتدر العلي الأبهى

الحمد لله الذي توحد بالعزة وتفرد بالعظمة ونطق بالكلمة بين البرية اذ أمرت الجبال وانشقت سماء اوهام اهل الضلال وخسفت اراضي الظنون و اشرق بنير اليقين في يوم معلوم تعالى من ظهر و اظهر ونطق وانطق انه لهو الذي به فتح باب اللقاء وهاج بحر الوصال فيما كوت الانشاء قل انه لهو المستوي على العرش الأعظم ومحكم بالحق الخالص ويدع الخلق الى الله طوبى لمن اجاب من نداء الرب وتوجه اليه منقطعا عن دونه واخذ رحيق البقاء من ايادي اهل البهاء وشرب باسم الله فاطر السماء انه من الملأ الأعلى بطوفنه اهل ملأ ئن الأسماء وسمعا لمن ينادي عن يمينه ملأ ئكة وانيع اوهام الورى واعرض عن الأفق الأعلى انه ممن ينبزه منه اهل الملأ وهم القوم كفروا بالرحمن اذ اتاهم بالبيان بتمس كوا بحبله المتين

الاعلى

العلي العظيم الحمد لله الذي عرف من اقبل اليه ما كان مستورا في سرادق عصمته وايده على الاقبال الى هذا الأفق الذي فيه نطق لسان العظمة تالله قد نضى الميثاق وافى الموعود بسلطان لم يمنعه سبحات الجلال ولا صفوف الرجال الذين تمسكوا باهوائهم وكفروا بالله الفرد الواحد العليم الخبير وبعدل قد بلغ كتابكم الى الخادم الفاني اخذت ونحت وجدت منه عرف خلوصكم لله واقبالكم الى افقه ورضائكم على جميع امره وذكره وثنائه فلما وجدت عرفه وعرفت عاجته نصدت المقصد الأعلى وحضرت لدى عرش ربنا مالك الأسماء وعرضت عاجته لدى الوجه اذ انطق لسان العظمة بما انصعق منه القلم مع ذلك كيف يقدر ان يقوم هذا الفاني بذكرها ما نفوه به لسان القدم تعرا لله بحر اقلام الأبداع عن ذكره واحصائه و كل السن العالم عن بيانه وثنائه طوبى لكم بما اذنتم بكلمة

المحبوب الذی طارت به الأمثله والعقول نسئل الله بان یوفقکم
بعونه لکم علی ما یحب ویرضی ویرزقکم من المائده الّتی
الطّریه السّماویه الّتی تنزّل من ملکوت ربّ العالمین
حمد محبوب عالمیان را که دوستان خود را بر امر ثابت و راسخ
فرمود
و من محبت الهی از ایشان در هیچ وقت منقطع نبوده و نیست هنیئا لکم
بما فزتم فی یوم الله بما لا فاز به اکثر العباد امید چنان است که
در کل احیان از کوثر حیوان بیاشامید و بر مرده کان وادی
حیرت و غفلت مبذول دارید که شاید از شریعت ان
بحبوحه بدیعه منیعه فائز شوند و بما فاز عنهم قیام نمائید
امروز روزی است که جمیع ذرّات بندای مالک اسماء و
صفات ناطقند حق جلّ ثنائه و عظم شأنه شهادت داده
که یوم دیگر و شئی نبوده و نیست در این صورت شأن
نفوسیکه از ادراک عوده مانده و باین فائز نشده معلوم و
واضح است احتیاج بذکر نیست ولکن از فضل جلّ و عزّ
میطلبیم که نفوس غافله که یوم ایشان را اخذ نموده از تلک

نبای ادبشعور آیند و در این صبح روحانی از کوثر حیوان
عریان نمانند انّه هو المقتدر علی ما یشاء و انّه لهو العزیز الوهّاب
تعالی الکریم اینکه در دیار حکمای الهی و فلاسفه حضور
نوشته بودید که الحمد لله بعنایات لانهایهٔ الهیّه بشرق
یمن رتبانی توجّه نموده اند و از کوثر عرفان محبوب عالمیان
اشامیده الله جمیع این مراتب مفصلا در ساحت اقدس عرض
شده نسبت بحرف یک شمّ عنایات مشرق و جنود ی هذا هو الحق
لحرف حدیث عرایض ایشان را حضرت زین المقربین علیه
ایماء ارسال داشتند و تلک العرش عرض شد بحضور
مربّیک از سماء مشیّت الهی جواب نازل و ارسال گشت از
قبل ما فی خلعت مربّیک تکبیر و سلام و تحیّت بر ساحت
بکوشید طوبی لکم بما فزتم بما هو المسطور فی صحف الله
و المستور فی کنز علم المحیط جمیع صفاتها و دعاها و
علامتها که در کتب قبل بوده ظاهر شده در یکی از الواح
الهیّه که باحیای جدید اهل خاتم نازل شده اینکلم انّ

لذلك معذكور خواهد شد ان شاء الله تعالى وعده‌هاى الهى كه درين كتاب مقدر
مذكور است جميع ظاهر كشت شريعة الفصاحة صهبوت حقيقت
وندا عاطفة ان اورشليم مرتفع وراعنى وجبال اونيخطاب
انوار ورقت مزين طوبى لمن تفكر فيما نزل فى كتاب الله العلى
الفتوح ابدى وسبحان الهى تفكر نمايند وبآذان واعيه استماع
كلمة الله كنند تا از فضل ورحمت او از زلال استفاضه
بيابند وبدرالهيه مثل جبل راسخ وثابت باشند بايد دانست ان
الامر عظيم عظيم والبوم عظيم عظيم درين كتاب اشعياء
منهى اليه اوحل الى الصخرة واخنى فى التراب من امام
هيبة الرب ومن بهاء عظمته اكر بعضى در عهد اليه تفكر
نمايند بر عظمت امر وجلالت قدر يوم الله مطلع خواهند شد
در اخر اية مذكوره منهى اليه ويتموا الرب وحده وذلك
البوم امر وقدر عظيمى است كه كريتى در اوبطلعة موعود
مزين شده واهم قدر وقتى است كه ذكرش در كل كتب از قلم
امر ثبت كشته ما معنى اية الا قل تنادى بهذا الاسم وما امر

كتاب الاذ ينبغى بهذا الذكر المبين لو ندكر ما نزل فى الكتب
نعجز فى ذكر هذا الظهور ليصير هذا اللوح ذا حجم عظيم
ابد البوم كل بعنايات الهيه مطمئن باشند وبكمال حكمت
در تبليغ امر مجد نمايند تا جميع باانوار فجر ومعانى منور شوند
بعضى از حق سائل واعلم كه ايشان را در حفظ حمايت محفوظ
دارد وباصغاى ندائى خود فائز نمايد چه كه هر نفسى كه
فى الحقيقة باستماع ندآء الله فائز شود هركز از صراط امر
لغزد ندا هاى ظهور را واوامر ونواهى وتعليمها وصحيفها
نعيمها ونعيمها جميع را معلوم صرف شمرد اينكه تا
حال اكثرى از اهل اديان باين جنس اعظم فائز نشده‌اند
نظر باين است كه كتاب خود را كما هو حقه ادراك ننموده‌اند
بارى ما يحصر مقصود است از كتب الهى عرفان مطالع امر
مشرق وحى اويست واين است امرى عظيم كه اكثر نفوس
از ذكر آن منصعق ومدهوش كشته‌اند ايضا احكام واوامرى
كه در كتب مسطور است طائف حول عرفان مآله بوده و

خواهد بود چه اگر کسی بعرفان حق فائز نشود جمیع اعمال او
هباءً منثوراً بوده در فصل اول کتاب اشعار مسطور (۱۲)
خداوند مبین میفرماید اگر کثرت ذنایح شما مرا چه لذات است
از خون بانهای سوختنی تو چها و از چربی پرهارها سیر
شده ام و از خون گاوها و برّها و بزّها ملتذ نیستم (۱۳)
همگی میگویند چنین حضرتم میفرماید کیست که این را از
شما استمداد نموده است که بارگاههای مرا دهم ننهید
(۱۴) هدیه های باطل را دیگر میاورید بخور از
برای من مکروه است غرّه های ماه و سبتها و دعوت عویدن
جماعتها را نمیتوانم شنید و عیدهای شما نفس فساد است
(۱۵) غرّه های ماه شما و عیدهای شما را جان من بغض
مینماید آنها از برای من سربار شده است و از تحمّل آنها خسته
شده ام الهی الهی اگر نفسی در این عبارات مذکوره و
آیات مسطوره که از کتاب اشعیا نوشته شده تفکر نماید
از اسباب چشم برداشته بسبب ناظر شود و بعد آنچه از قلم

ظاهر آن را اسباب داند و بیان منتهی نماید نفوسیکه اعتنا
بعکای مغلبین و شارعین کوته عرفان ندارند بسهولت ساکته
و ریب المقدّس نموده اند حبیذا است این عبارات در مشاهد
کشیشها مبین بداند که حق بفعل مابتناء است نه بقول زبان
ابرحمانیه دیوی احکم را بردارد لایسئل عمّا یفعل و هو
السائل العلیم مشاهده نماید که عبارات مذکوره بتمامها
در دست این طایفه است چه طی در مناجات دارد باری
امروز روزیست که جمیع این امور مرتفع شده و شریعه
حبّ به از اصبع عنایت ربّانیه جاری گشته و ارست
صهیون حصنی ذی صهیون و اورشلیم این مقام مرتفع
گشته و کوم الله مقرّ عرش رافع شده طوبی لأذن سمعت
و لقلب عرف و لشمّ وجد و لعین رأت فی ایّام الله تبارک
القدیر اگر این عبد بخواهد تلویحات و اشارات کتب
قبل را حل نماید دوستان معروض دارد ملّتها باید بتحریر
مشغول شود ولکن فرصت مفقود چه که آن الخادم علی

شغل عظیم لأنه بحر ما ینزل من سماء ارادة ربنا المنزل
العلیم بکونه ای اغصان من مرور ای روزی است که جمیع
امور دران تغییر یافته برادر زیاد اجتناب نموده پدید آید
لیس بثری جسته و همچنین دیر از پی رسیده مقدار آید
دهسان دیگر جبل الغفلتان بسبب کلمة الله ازهم کسیخته و جبه
مقدار از نفوس بعید که تقرب جسته و چه مقدار از
نزدیکان که دوری نموده چه مقدار از تشنگان که در
بادهای ضلالت محتجب ماندند و هلاک شدند و چه
مقدار از ایشان که قصد بحر اعظم نمودند و بان فائز
گشتند و از ان نوشیدند امروز است انروز دیگر دست
ملاحظه نمیشود نفوس مقبلهم آیا شند و هم ابتداء چه که
بر یک صراط مشی مینمایند و از یک دریچه نوشیده الله
و یک انوار ناظرند و در یک بیت معتکف نسئلهم
باسم الله محکم شده علویهم و سفلیهم امروز است ان
روزیکه زلازل ارض را اخذ نموده و ناس صرعی

بر ارض مشاهده میشوند تکلم مینمایند ولکن شعور ندارند
مشی میکنند واز دو بحر محرومند سمع دارند ولکن از اصغا
ممنوع اعمی محشور شده الله واصم ظاهر گشته اند و ابکم
شاهد مبعوث بکوم هذا یوم روزی است که جمیع انتباه
یعلاب و شورند و عند لیبها در بحر و سراب چشم تاره
لیست تا عالم را ملاحظه کند ابصار عمیق شده و از
نوت باز مانده چه که در ملاهی دار غلیل ساخته و لآلی
کوهها و صحراها و ملاها و صخرها و تپه ها و سهلها و
انجمها و آسمانها همه در جذب و شوق و شور ملاحظه
نمایند دیگی از نمایانت بار یسته که از قلم الهی مخصوص
یکی بانشاء این کلمه مبارکه است منهم ملاحظه ای پیران
رانش چشم سر را بلیک بان نازکی از دیدن جهان و انچه
در است فی بحر نمایند دیگر بردوزد اگر بر چشم دل
نزدایند چه خواهد نمود انشاء الله بکجای مقبلین علیهم
سماء الله از قبل انجادم مذکور دارید که شما ئید ان

موسیکه در فصل شصت و پنجم اشعیا نبی از ایشان خبر داده ؛
چه که شما از کور و جوان ناشامید بدو همسران محروم مانند
و شما نعوذ بالله فانی کشتید و هلکتان ممنوع شدند ؛
این است که در کتاب اشعیا میفرماید اینک بندگان من
خواهند خورد و شما گرسنه خواهید ماند و اینک بندگان من
خواهند نوشید و شما تشنه خواهید بود و اینک بندگان من
مسرور خواهند شد و شما شرمسار خواهید شد
اینک بندگان من از خوشی دل تر نم خواهند نمود و شما
از کثرت درد قلب نالیده عوده از انکسار روح واویلا خواهید
نمود انتهی ملاحظه نمائید حق تعالی خبر داده که مسلمین
در آن یوم تغییر میکنند حینیکه مسلمانها (ها) و کسیکه
سوگند دروغین میخورد بخدای حق سوگند خواهد خورد
زیرا که مذلتهای اولیه فراموش کرده شده از نظرها مستور
خواهند گردید (١٧) زیرا اینک اسمانهای جدید و قدس
تازه و الاحداث میخنامم و اولیها مذکور نشده بخاطر

نخواهند آمد انتهی در این فقرات بسیار تفکر نمائید
عرانی بعضی میگفتند حضرات قسم را هم تغییر داده اند بحق
حق قسم میخورند و همچو قسم نا حال شنیده نشده لکذلک
سوئلهم انفسهم امرا و هم قوم منکرون غافل از انکه انچه
در کتب ثبت شده باید ظاهر شود لعمرک یا ایها المذکور
الذی لم یعرش هم صمآء عمیآء لا یعرفون و لا یسمعون و لا
یشعرون و لا یفقهون و لا یبصرون بل انعام هم بل انعم فی
مواقعهم اشهد انهم هم الخاسرون اکثری از نفوس عالم
هواهای خود منشئت و متمسکند و بکتاب خود همچو مسلمان
بحق ناظر و متوجهند اگر بانصاف در الهیه تحقیق نمایند خود
بحیران و بکوران برای خود اخذ نمایند و بسببها از مالک
اسماء و فاطر سما محروم مانند جمیع نفوس یوم الله ؛
موعود ند و بظهور بحق وعده داده شده اند حینیکه
برهان و دلیل و کتب سماویه این فقره لا تعد و لا
تحصی مذکور و مسطور است و این است اسرشتاب در فصل

ان مع ذلك اكثرى اين مقام را ادراك نموده بلكه بر مطلع
ومشرق الهام اعظم من نموده اند كه دعوى الوهيت فرعون
وحال آنكه اگر لسان عظمت بغير اين ناطق بود بايد اعتراض
نمايند چه كه امروز يوم الله است غير حق در نجليات ذاتى ملاحظه
نشده ونخواهد بود اى قوم بما اتبعوا اهوائهم وكفروا بآيات
ربنا الرحمن الرحيم اهل فرقان از وضيع وشريف وعالم
جاهل هزار دويست سنه بكلمات سبحه گذرانيده وبعد
معترفند لا بعينه ناطق ومتكلم بودند چنانچه از مسلد
اسلامهم ناحين معتنعين ومسلسل ذكر قائم مشهود ند كه
در جلسات مع اساتيذ وعلماء شريف دارند ودر هر عصرى بكلمات
مسئوله خواهد شد كاذب ومفترى بلكه افترا است وبعد
بر حسب ظاهر جنت تعالى شأنه وتعالى عظمته وتعالى قدرته
در حجاب مستورند وجميع چه ديدند وچه شنيدند ندكه
از فارس ظاهر شدند واز بطحا امر مبرم الهى كشنيدند حال
نمى دانم كه اين همه علما وفضلا وحكما در اين ايام چگونه

از مطلب حق غافل بوده اند ودر پيداى ظنون واوهام سالك
واوهامشان سبب وعلت شهادت نفطهٔ بيان روح
ماسواه فداه شده وحال هم بعضى از نفوس بكما طالع
رجائى ندارند وخود را از اهل بيان مشمرند بمفر باقى
چند بلكه در صدد ابطال محصوله وخلاف كاذبه مشغولند تا
شايد ناس ضعيف را از حق منع نمايند وبأوهامات
لا يسمنه لا يغنيه تربيت كنند حال ملاحظه كنند چه
مقدار غافلند واز صراط مستقيم دورند فانظروا ابعد
واريم كه اهل بهاء بمقامى صعود نمايند كه جميع كتبها
ورسالات را معلوم صرف شمرند ومفقود بحث
دانند بحبل محكم وجه ربك والملك ستصاصفا
باشند وبذيل كلمهٔ مباركهٔ الملك لله مشتبث
كردند اين نفوس از اهل بهاء محسوبند كه منظرها بايد
برسفينهٔ حمرا سكنند ثم بانقلاب اخرى بيان كه موعود
از ناحيهٔ كنيه ظاهر شده كه انسان بخبر ميفايد بلوى

اهل مدارک که الیوم از حق معرضند صد هزار دشمنه از اهل فرقان
نیست ولاحظه میشوند و بکلمه که در هر دوره و دوریست
سنه بیان ناطق بودند حال این فقره که نبیان ناطق بابیه
جمیع در اینجا عرض شد تفکر نمایند و بحق اسناد مستقیم
اظهر واجلی از کل شیء است با این بکمال احکام ساقی آن شده
قادر و توانا از بیان مبارکه و بکلمه های نفوس مشرکه
تا غیر خدا از حق مطلع جمیع را ببیند قدرت حفظ خود را
و در وسط آن خود را عمام بیند اعلی کمثل ناکلو حمر او دل
نه بلبنه و از غیر او نشنوند و بلد رشح توجه نمایند انه
هو المقتدر المجیب العلیم نقطهٔ اولی در جمیع ما سواه مقام
در یکی حال ظاهر فرموده که او لم یزل و لا یزال سمع ها بید
انني انا الله لا اله الا انا ان یا خلقی ایای فاعبدون حال
ملاحظهٔ این کلمهٔ مبارکه فرمایند و ملاحظهٔ ظلون و
اوهام عباد حق مینمایند بلکه نفی و بعضی حدود
آن محجبین نشوند و از مطلع ظهور در آن محروم نمایند

چه که

چه که اویست غیب مکنون و سر محجوب در جمیع ازل ای ظهور
و خلق شده و تا آن در این مقام تکلم فرموده اند که ظلم از
دکان عاجز است انه یشهد لنفسه بنفسه انه لهو الناطق
العلیم الخبیر نسئل الله ان یوفق الکل علی الاستقامة علی
امره و الانقطاع عما سواه انه ولی المقربین و المخلصین و
المطیعین نفوسیکه در کتاب انجناب مذکور بودند
مخصوص مرباب از سماء مشیت ایات مبارکه نازل
انشاء الله کل بآن فائز شوند و بلد بل تفاصیل منشئت
و هم چنین نفوسیکه عریضه داشتند مخصوص مرباب
لوح بدیع منیع نازل و ارسال شد الحمد لله ذکر جمیع در
منظر اکبر مذکور و بانوار وجه فائز و مشرف علیهم
بهاء الله و رحمته و عنایته انه جواد کریم و توانا و
تعالی ان ربنا لمجیب ان اسمع نداء ربنا الودود و
هذا النجی المشهود انه لا اله الا هو العزیز الکریم
تا حضرت کتاب لدی المظلوم و نزل لک ما ناح به

الشمس بين العالمين ان ربك لهو العلي الرحيم انه يذكر
اهل آيته في السجن الأعظم وبلد عوهم الى مقام نزل في صحرا
رب العالمين تمسك بالعروة الأستقامة ونشبث بذيل
المقتدر العليم انا نذكر كل من اراد وجهي وطار في هوائي
ثم يوفق بذكري المجيل قل يا الله قد ظهر كوثر الحيوان
واراده انا مرا عبادنا كم الرحمن تفرحوا بما بعثه الأبهى و
خلقا تم اشربوا بذكره الحكيم كذلك نطق المظلوم اذ
كان بين ايدي الغافلين ان يا اسم قد ظهر المصباح اذ
كان العالم في ظلام مبين من الناس من رأى ونوجه
وفاز بنور الأمر انا ربك لهو المبين العليم ومنهم من
نجب واعرض واراد ان يطفئه اذا منعه يد ارادته
ربك العالم البصير طوبى لك بما تقربت واصغيت اليه
اذا عرض كل غافل بعيد قل يا قوم بالله فلا تحرموا انفسكم
عن البحر الأعظم دعوا ما عندكم وتوجهوا بقلوب نورية الى
الأفق الأعلى المقام الذي قد رتفع ضيمة آء الله مالك

الأسماء

لاسماء انه لهو الناطق الحكيم قل هذا لهو الله بينكم لتفرحوا
ولا تكونن من المعرضين انا كم ان تمنعكم شؤنات الدنيا
عن مالك الورى كذلك بلكم كم المبين في هذا الحين
لمبين ان باجمال العدم توجه من هذا المقام الأظهر
والمنظر الأكبر الى من سمي بحجة قبل بابه وبشره بباب
ربه الذي بها ماج بحر البيان وهاج عرف المحبوب بين العباد
ثم قل قد فتح باب السماء بمفتاح اسمي الأبهى وتنور افق
العرفان بشمس بيان ربكم الرحمن لا تحزنوا من شيء توكلوا
في كل الأمور على الله انه يفعل ما يشاء ما يشاء الا
الله الأمر العزيز الوهاب انه ينادي بين الأرض و
السماء وجدع الكل الى مقام انزله الرحمن في الألواح لكل
نطق لسان العظم بين الأمم انه لهو المقتدر العزيز
لمنان ان اذكروا الله بما ذكرتم من علمه الأعلى اذ كان
لموعود مستويا في البعد الداني ان يا ملأ الباد توجهوا من
هذا المقام الممنوع الى من سمي بنصرالله ليفرح على

Provided by the Afnan Library